

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

XII. ÉVFOLYAM, 26. SZAM
BUDAPEST, 1935. SZEPT. 10.
ARA NYOLCVAN FILLER

KUTASSY MARGIT
B U D A P E S T

KANDÓ LÁSZLÓNÉ Foto: Angelo

SPORT – MŰVÉSZET

Angelo: FOTOTANULMÁNY

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM 26. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1935. SZEPT. 10.
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JOKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 10-7-23

Megjelenik havonta háromszor: 1. évf. 10. évf. és 20. évf.
Postakártyaképzési csekk száma 41.490. Előfizetési ár
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P. fél évre
12 P., negyed évre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, fél évre 15 pengő, negyed évre 7 P. 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, fél évre
90 csekkorona, negyed évre 50 csekkorona, Románia-
ban: egész évre 900 lei, fél évre 450 lei, negyed évre
250 lei, Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
fél évre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat meléklettel együtt évi 24 P.

KONZILIUM

Irta: Lóránth László

*Hej, még sosem volt ekkora próba!
Most tánca kezdett a vén komédiás, kivénhedt Európa.
Fekete, fehér és barna, vad és emésztő láza elnyűtt öreg
testét ráncigálja, rázza.*

*Nagybeteg Európa. És bejedit családja felfeketi a mennye-
zetes ágyba.*

*— Gyermekeim... — szól, s halk szóra nyílik a szája. De
a hangot túlszibogja az összegyűlt orvosok danája.*

*Vitáznak az orvosok. Megmondja véleményét mindenki
rendre. Megállapítja az egyik: „Nincs semmi baj, csak a
beteg szívét küldjék el Genjbe!”*

*„Ott a fényes nagy palotában, amelynek alapja arany és
masszív, új erőre kap majd a vér és megnyugszik majd a
szív.”*

*„A szívét nem szabad kivenni, ezt már megállapították
taval!” „Máshol kell keresni a hibát!” „Máshol lesz a baj!”
„Az agyfunkció jobbik reteszében az egyik ideg nem prosperál!”
„Dehogyan nem!” „Micsoda badarság!” És kezdődik
a furcsa bál.*

*A szoba sarkából bújik elő a káosz, mely egyre nő: parancsok
pattognak, állkapcsok csattognak, műszavak röpködnek,
számokat köpködnek, öklöket ráznak ott, egymásra
máznak ott, szerződést rázogató, lehulló mázokat lepleznek
röhögve.*

*„Béke lesz örökre!” „Béke lesz örökre!” „Béke lesz örökre!”
A jobbik sarokban egyik új titokban nem beszél már sokat:
rendjelet osztogat. És nincsen itt hiba!*

*„Mit keres Anglia?” „Ó, ez egész vagyon!” „Ezt kérem, nem
hagynom!”*

*Számokon vitáznak, elvekkkel cicázhatnak és újra előlről, a család
megőrül. Öregek recsegnek, locsognak, fecsegnek, „”
betűk ropognak, dünyögnek, dohognak, szavakat citálnak!
hajukat cibálnak!! mérgeket kevernek!! egymáson fetrengnek!!
csikokat karmolnak!!! riadót dobolnak!!! új hareba
kerülnek!!! hőmérők repülnek!!!!*

*Egyszerre betör a fekete Végzet. Az urak rémülten az ágyra
néznek.*

*„Mi ez? Mi ez? Valóság? Álom?”
Európa halottan fekszik az ágyon.*

A HAZUGSÁG RÓZSAI

IRTA: GÁSPÁR MIKLÓS

A nagyszony lélekszakadva sietett a kapuhoz, az érkezők elé. Egész lénye egyetlen nagy kérdés volt, aggodó, remegő kérdés. De amit megpillantotta a menyét kifestett arcát, torkán akadt a szó. Csak bámult értetlenül és majdnem öntudatlanul ölelte meg az unokáját. Képtelen volt szóra nyitni a száját, hogy megtudakolja, mit is mondott hát a bécsi orvosprofesszor.

De hiszen elbeszélte azt a menyé, kérdés nélkül is.
— Hála Istennek, jó híreket hozunk — újságolta könnyed, vidám hangon, miközben vacsorához ültek hármasban, az ódon, nagy ebédlőben. — A professzor kijelentette, hogy a pesti orvosok aggodalmaskodása túlzott: Gáborka szívének semmi komoly baja sincs. Egy kis idegesség, gyöngeség az egész. A Nauheim-i kúrát sem tartja szükségesnek.

— Úgy örülök ennek! — vágott közbe Gáborka, a huszonnégy éves, nagy fiú, a két asszony dédelgetett, beteg kis gyermeke és sápadt arca kipírult. — Tudod úgy nagyanó, mennyire fáztam az utazástól. Megint csak idegen, hideg úgy, közömbös ápolónők... úgy belefáradtam, esztendőnkön keresztül! Mikor elmondtam a professzornak, mennyire vágyódom utána, hogy a sok szanatórium-járás után végre ithon lehessenek, kicsit gondolkodott, aztán azt felelte, hogy akkor csak jöjjünk haza.

— Mert hízikúrát idehaza is lehet tartani, egyéb pedig úgysem szükséges — vágott közbe az édesanyja és gyorsan összehajtogatta az asztalkendőket. Aztán hirtelen felpillantott és ezt kérdezte az anyósától:

— Mit néz rajtam folyton, anyám?

Az öregasszony zavarba jött. Az a pir, amely az ő arcát lepte el most, igazi volt — nem úgy, mint az a másik, a menyé orcáján.

— Semmit — rebegette — csak...

— Csodálkozik, hogy festem magam? — kérdezte nyugodtan a fiatalabbik asszony. — Ezentúl mindig is fogom. Csak nálunk, vidéken járnak a korosabb asszonyok hamuszínű arccal, fehér ajakkal. Pedig az ember szinte egészségesebbnek is érzi magát, ha a tükörből friss, színes ábrázatot tekint vissza rá...

— En is rábeszéltem anyáskámat, hogy fesse magát — magyarázta élénken Gáborka és rajongó pillantással nézte az anyját. — Úgy-e, milyen gyönyörű fiatal így? Bécsben próbálta meg először... Szinte feltűnő volt már a sápadtsága, a sok kipingált arc között... Pedig én azt akarom, hogy mindig, mindenütt ő legyen a legszébb! — Gyerekes gyöngédséggel csókolgatta az édesanyja kezét és közben titokban, a szeme sarkából kérő pillantást vetett a nagy-

anyjára, hogy ne mondjon hát ellent, ha már az anyjának ez a kis hiúság olyan nagy örömet okoz...

— Eppen olyan elvakult Annával szemben, milyen szegény édesapja volt, — gondolta magában titkos keserőséggel a nagyszony, miközben tekintete menyéről az unokájára siklott.

Szíve mélyén sohasem tudta megbocsájtani a menyének, hogy az annak idején, szegény polgárlányi létele «megbanozta» az ő gyöngye akaratú fiát, az országot egyik legrégibb nevének örökösét. De egyáltalán súlyosan felelősek, szinte bűnösnek is érezte magát vele szemben, mert hiszen a fia mellett néma kálvária lett a fiatal asszony élete.

Belegápoló volt csupán, házassága második esztendejétől, férje korai haláláig és még azon túl is, mert az orvosok szerint Gáborka is magában hordozta — bár enyhébb formában — a szívbjait, amely az árját megölte. A nagyszony babonásan néha arra gondolt, hogy fia betegségével talán éppen őt akarta megbüntetni az Isten, dőllyfősségéért és ilyenkor mélyen megalázódva, legszívesebben cseléd gyanánt szolgálta volna menyét. De abban, ahogy így szóltotta: «léányom» nem volt semmi gyöngédség. És Anna is hidegen mondta neki: «anyám».

Az évek hosszú során már nem is a születés görgőjének sorompója választotta el őket egymástól — hiszen a nagyszony ismerte el először, hogy Anna büszkébb, őrüb, a legkékvérűbb főnemes damánál — hanem a természetük túlságos hasonlósága. Királyneket született mind a kettő — de két fejedelemasszony egy portán nehezen férhet meg. Megérezték, mikor először néztek farkasszemtel egymással, hogy őket örökös vetélkedő harcra alkotta a Teremtő. És hogy a torzalkodást elkerüljék — úgy osztották fel egymás közt, halgalólag, az uralmuk alá tartozó «birodalmat», hogy sűrűdásra soha se kerülhessen a sor. A birtok ügyeit a nagyszonyon intézte, akárcsak a férje és később a fia életében. A háztartás és Gáborka nevelése viszont kizárólag Anna hatáskörébe tartozott. Egymás dolgába még akkor sem szóltak bele, ha az egyik tökéletesen elhibázottan tartotta azt, amit a másik csinált. Most is de szívesen szállt volna vitába a nagyszony a menyével — ő, nem a kendőzés miatt, azt csak furcsa szeszélynek tekintette — hanem azért, hogy őt neves orvos tanácsa ellenére hazahozza a fiát! Hiszen ha a világhírű bécsi professzor kedvezőbb diagnózist állapított is meg, mint pesti kollégái, akik elég súlyosnak és igen hozszadalmasnak ítélték Gáborka betegségét, mégis csak jól tett volna a gyerekeknek, ha egy komoly szanatóriumban kicsit felerősítik. Ugyanis az utóbbi hetekben megint nagyon legyöngült. De hát — Anna úgy látszik, fontosabbnak tartja a fiú kedélyállapotát, egészségi állapotánál. Furcsa felfogás. És hogy még a bécsi professzor is így gondolkodik — szinte érthetetlen...

A nagyszonyt ezer kétféle gyötörte, ezer kérdést szeretett volna feltenni, de miután egy pillantást vetett a menyére, akinek fegyelmeztelt vonású arcát a festék-álaré még a szokottnál is kifürkészhetetlenebb tette, csak összeszorította a száját és halgatott.

Igy ültek némán, a nagy, ódon ebédlőben, hárman a tizenkét személyes asztal körül, — a két erős asszony és a gyöngye férfi.

*

Az első hetekben úgy tetszett, mintha a természet is Annának és a bécsi professzornak adna igazat. Gáborka élénkebb és vidámabb volt, mint valaha, hízott is néhány kilót a hazai kosztion,

amely olyan jól esett a külföldi szanatóriumok örök egyforma ízű ételét után és általában úgy látszott, hogy a javulás útján van. A nagyszony, valahányszor megcírógatta az unokája halványan színesedő arcát, gondolatban bocsánatot kért a menyétől, amiért annak idején könnyelműnek ítélte, az elmaradt kúra miatt.

Azt azonban mégsem tudta megérteni, hogyan kaphatott rá Anna olyan szertelenül az arcfestésre! Hiszen már valósággal olyan, mint a vásári fabábú! Még a cselédek is össze-összenéznek a háta mögött, — nem csúfondóroisan (ahhoz túlságosan tisztelik Annát), inkább álmétkodva, hogyan változhatott meg ennyire az ő komoly arcú asszonyuk? Hogy pedig a környék miket suttoghatnak, Anna — Uram bocsá! — színeváltozása miatt, arra gondolni sem jó. A nagyszony előtt, persze, még a legélesebbnyelvű vénasszony sem merne egyetlen csipős megjegyzést tenni. De az már megesett, hogy valaki mézes-mázos kedvességgel megkérdezte tőle, igaz-e, hogy télen ismét megnyílnak a kastély termei az előkelő társaság előtt...

— Persze, persze, — tette hozzá szemforgatva az illető, — keserves lehet az özvegyi sor, egy egész életen keresztül.

A nagyszony folyton azon löprengett, hogy tapintat ide, tapintat oda, már mégis csak szólnia kellene a menyének...

— Nekem már csak jobban tetszettél, lányom, azzal a szép, hamvas, természetes arcszínnel — jegyezte meg óvatosan, amint egyszer éppen akkor lépett Anna szobájába, amikor a menyé javában kendőzte magát. — Úgy illett a hajd-hoz...

Anna a lütkörbe pillantott és végigsímfolt a haján, a halántéka fölött. Utóbbi időben feltűnően öszült.

— Igaza van, anyám, — szólott aztán nyugodtan

— a hajam valóban nincs összhangban az arccammal. Ezentúl a hajamat is festeni fogom.

— Hőbortos fajta, — tépelődött magában haragosan a nagyszony. — Az apja is különé volt. De így megváltozni, ötven évesedős korára! Pedig egyekben semmit sem változott Anna. Nyugodtan jött-ment a házbán és a fia számára mindig volt egy-egy gyöngéd szava, derűs mosolya. Csak aludni nem tudott többé. Nem, mintha maga panaszolta volna el, hogy álmatlanságban szenved, — nem panaszokodott ő soha, — de a nagyszony tisztán hallotta éjszakaiként, hogy hajnalig jár föl-alá, megállás nélkül, a szobájában. És reggelként a szeme körül gyűrűző karikák és a homloka el nem leplezhető, kísérteleties fehérsége mellett még rikitóbbnak látszottak arca hazug rózsái.

*

Amikor Anna először jelent meg vasárnap a templomban, hollőfeketére festett hajjal és még a szokottnál is élénkebbre kendőzött arccal (túlzottan festette magát, mint mindenki, aki járaltan a kozmetika tudományában) a padosorokon a megütközés halk moraja futott végig. És a következő héten mindenfelé azt suttogták, hogy a plébános legközelebbi prédikációjában az asszonyi hiúság túlkapásait szándékozik osztorozni... De Annát megkímélte a sors attól a szegénytől, hogy végig kelljen hallgatnia, amint a szöszékről kárpédikálják. Kegyetlen kímélet... Azon az emlékezetes vasárnap reggelen ájultan találták Gáborkát az ágyában, — fel sem télt többé. Két hétig viaskodott a halállal. Az orvosok már az első napokban feladták. Csak most ismerték fel gyenge szervezetét, teljes könyörtelenségében a gyilkos kórt, amely az apját is megölte. Kétségtelennek látszott, hogy születése pillanától fogva magában hordozta a halálos ítéletet.

A nagyszony eszelős gyanánt bolyongott a kastély terméiben. Ő, aki mindig oly erőseklüknek mutatkozott, most gyakran futva volt kénytelen kimenekülni a betegszobából, mert nem és nem bírta visszafojtani felcsukló zokogását. A csapás oly váratlanul érte, hogy minden ellenállóképessége megtört.

Annál fegyelmezettebben viselkedett Anna. Olyan nyugodtan tett-vett a házbán, mintha csak múlt rosszullet döntötte volna ágyának a fiát és örökösen rózsás arca (egyetlen egyszer sem mulasztotta el élénkszínrébe kendőzni!) reményt sugárzott Gáborka felé.

— Amíg a te arcod ilyen szép piros és mosolygós, addig én nem lehetek komolyan beteg! — suttogta Gáborka, aki nagy lázbán összezavarta a hazugság rózsáit, az igazi rózsákkal.

És másnap reggel már nem élt...

Csönd lett a nagy házbán. A nagyszony a sok sírástól kimerülten fölemelkedett a térdelőpről és a menyé szobája felé támolygott. Úgy érezte, hogy most mellette a helye, hisz oly egymásra utaltak — két magára maradt asszony. Halkan benyitott és az ajtóban meghökkenve megállt. Anna nagy karosszékben ült az ablak közelében, állát tenyerébe támasztva.

— En már minden könnyemet elsrítam, két hónap alatt, — szólalt meg hosszú hallgatás után, színtelen hangon, lassan.

A nagyszony göresösen megkapaszkodott egy szék karfájában.

— Hát te már... azóta tudod? — suttogta alig hallhatóan.

Anna fásultan bólintott.

— A bécsi professzor árulta el, hogy Gáborka menthetetlen, csak hetekig élhet még. Bocsásd meg anyám, hogy előttem is titkolóztam... Attól féltam, nem tudnál úgy alakoskodni előtte, ahogy kellett...

— Hát ezért! — mondta halkan a nagyszony. — Hát ezért!

Könnyfátyolon keresztül nézte Annát, aki ezen a reggelen már nem festette ki az arcát. Minek is? A hazugság rózsái megtették a kötelességüket.

A nagyszony csak most láthatta, milyen ijesztőn megváltozott Anna a színes álarca mögött, amelyet azért vett magára, hogy a fia le ne olvashassa elkínzott arcáról a saját végzetét. Hogy az utolsó napjait legalább remény szépsége... Odalépett hozzá, magához ölelte és végtelen gyöngédséggel megcsókolta az arcát, jobbról és balról.

— Te bocsásd meg nekem, Anna, — szólott mély megindulással. — Tudnom kellett volna... éreznem kellett volna... hogy a jó anya arcán a hazugság rózsái is tisztábbak lehetnek a május virágainál...

Szeptember, szeptember...

Írta: Lóránth László

Lelkem húrjaiból feszíték ki drótot,
Fogadd szívesen, mert nem tintával,
Hanem szívem vérvél íródot.
Kovács Pálról van szó, tudod,
Ki póstatiszt s reggel nyolcra hivatalba megy.
Nem kell bemutatnom, hiszen ismered.
Jelenlegi címe: Bépest, Afonya-utca egy.
Fizetése kétszáznegyven. Nem vezérigazgató.
Unnepnapja kevés. Kenyere kifalat.
És kettőszobás lakásában (milyen szép!)
Gyerek hancurozik vígan vagy hét darab.
Ilyenkor szeptemberben éjszaka is dolgozik,
Míg agya nem zsigog, pattan és reped.
Jobbkeze görcsösen szántja az árkusokat
S szelíd szeme előtí hét gyerek képe lebeg.
Szeptember, szeptember, fél főled a kisember,
Tandíj, könyv és irkalap, új ruha és új kalap,
Új ümög és új cipő, gond és gyerek egyre nő
Szeptember, szeptember, aki fél, az nem ember.
Extázisban dolgozik, napestétől hajnalig,
Arca sápadt. Egyremegy. Még egy oldal s újra egy,
Levélcímzés, boríték, folyik már a veríték.
Vállán táncol hét gyerek s minden újra-újra megy.
Tegnap sorsjegyet veit titokban szegény
S a Te neved volt száján tündöklő pecsét,
Istenem, Te mindent megtehatsz,
Huzassad ki a sorsjegyet!
Kovács Pál a neve, tudod,
Póstatiszt s reggel nyolcra hivatalba megy.
Így mutattam be, — különben ismered, —
Jelenlegi címe: Bépest, Afonya-utca egy.

DRÓTTELVOL

Elbeszélés • Írta: Fendrik Ferenc

IRVILKIU

Rendes körülmények között nyolc esztendő szükséges a gimnáziumi tanulmányok elvégzéséhez, nálam azonban egy-két-három évvel többet vettek igénybe. Természetesen, rajtam kívülálló, rendkívüli okok folytán. És, hogy látóköröm minél jobban bővüljön, tanárim tanácsára minden osztályt más-más városban jártam. Csak meghatottan tudok visszaemlékezni szeretetteljes gondosságukra; mindenkor az én egyéni érdekeimet tartották szem előtt, sohasem vették figyelembe, hogy távozással mekkora vesztesség éri az intézet válogatott tizenegyét. Kíváló, félelmetes centeszárt voltam ugyanis.

Kalandos, küzdelmes évek után jutottam el a nyolcadik osztályig. Egy kis, poros, kopott dunántúli városkában álltam az érettségi előtt. Hódossy Bandi ajánlotta. «Itt nem nyúzzák, öregem, az embert, úgy lemuratúlsz, mint a pinty.»

Hódossy Bandival együtt vágtnak neki az iskolai élet viszontagságainak. Hol együtt haladtunk, hol ő ugrott meg egy osztállyal, hol én. Legutóbb megint ő vágott az élre. Egy évvel előbb végzett és sörtányéron küldött üdvözlöt Keszthelyről, ahol gazdaszkodott. Én meg púposodtam a fizika, meg az algebra felett. Mert ott éppen úgy nyúzták az embert, mint Kanizsán, Egerszegen, Szombathelyen, Veszprémben. Sopronban vagy Kőszegen, meg, mint a többi helyen, ahol átszenvedtem egy-egy évet. Hódossy Bandi beugratott.

Boldizsár tanár úr félévkor elvágott mind a két tárgyból s kijelentette, ha így megy tovább, az érettségiből nem lesz semmi, kedves barátom. Ilyen felkészültséggel nem engedhetem érettségire, kedves barátom. A fiúk szerint nagyon rossz jel, ha valakinek Boldizsár tanár úr azt mondja: kedves barátom. Az illető el lehet készülve a legrosszabbra.

Hazulról meg azzal keserítették az életemet, hogy berendeltek lakni az internátusba és minimálisra fogták a zsebpénzemet. Öt pengőt kaptam és arról is el kellett számolni.

Március elején meglátogattak a lányok. Mici és Sári. A két hugom. Sári derek lány: rögtön elszedtem a pénzt az utolsó fillérig. Egy szót nem szólt, szinte boldog volt, hogy kifosztom. De Micivel már verekedésre került a sor. Úgy karmolt, mint egy tigris és csak a retikülje fegantyjúja maradt a kezemben.

Odahaza is örökösen hadilábon álltunk. Az arcomról, orromról mindig le volt húzva a máz, véres csíkok szántották keresztül-kasul az ábrázatmat.

Ravettem őket, hogy kérjék meg az igazgató urat, hogy velük ebédeljessék a városban.

Az igazgató úr először, állítólag, hallani se akart róla, de aztán Mici rámosolygott s azonnal beleegyezett. Persze, mindez Mici előadásában egyáltalán nem tekinthető hitelesnek. Tanú pedig nem volt rá. Sári nem mert bemenni az igazgatói irodába.

A Korona-vendéglőbe mentünk. Micit nagylelkűségi roham lepte meg és óriás-menüt rendelt. Hogy az óriás-menüvel is bizonyítsa testvéri ragaszkodását. Abban már ugyanis előzően megegyeztünk, hogy ő fizet. De azt kikötötte, hogy ő fog tárgyalni a pinérrrel. Ő fizet, tehát ő rendel. Ez világos.

Mélyen lealázó feltétel volt, végig sértette férfiúi önértetemet, de beleegyeztem, csakhogy megszabaduljak az internátusi sárgarépafőzelék elől.

Italra nézve is megállapodtunk; hozat kétszer három deci badacsonyt, de ő csak két pohárral iszik. Sári teljes egészében lemondott a részéről a javamra. Angyal.

A tanári kar három nőlen tagja is ott koszlott a Koronában. Köztük volt Boldizsár tanár úr is. Távoli sarokasztalnál ültek, de folyton felénk nézegettek. Különösen Boldizsár tanár úr. Persze, ahogy merészelek nyilvános vendéglőben ebédelni, s még hozzá két csinos hölgy társaságában!

Mert lány, hogy Sári és Mici nagyszerűen tudták adni a felnőtt, kész hölgyet, pedig Sári csak tizenhétéves volt, Mici meg tizenkilenc. Ami pedig a csinoságukat illeti... nem hiszem, hogy akadt volna még két olyan rendes lány a megyében, mint ők. Nem testvéri elfogultság beszél belőlem, különösen Micivel kapcsolatban szó se lehet elfogultságról, olyan jóban nem voltunk, csak bizonytalan ideig szóló fegyverszünetet kötöttünk, békét sola.

Sári szöke volt és szende. Olyan szende boci, hogy nem élvezet föle

semmit elvenni. Boldogan adja és még mosolyog is hozzá. Mici? Micinek akkor is villog a szeme, ha álmos. És a körmei állandóan harci készenlétbe vannak helyezve. És mellékesen említve: harap is. A fülemből ezt a hiányzó darabot ő harapta ki.

Boldizsár tanár úr egyre fokozódó figyelemmel nézett bennünk. Persze, hogy izsom-e bort. Mert az intézet tanulói számára mindennemű szeszszital élvezete tilos.

Sári nagy kalapját mindig élém vezényeltem, úgy húztam titkon egy-egy kortyot.

— Számár vagy, — mondta Mici, — miért nem iszod kanállal? Úgy nem látják.

Magamban elismertem, hogy mégis csak van esze Micinek; aztán evőkanállal szedtem a badacsonyi, mint az orvosságot.

Boldizsár tanár úr csak nem vette le róluunk a szemét. Hogy holnap felhív, az bizonyos.

— Te, Mici, nem téged néz? — jutott eszembe hirtelen.

— Persze, hogy engem. Majd kiesik a szeme, úgy néz, — mondta hetykén.

Sári is erősítette:

— Micit nézi; látom innen a tükörből.

A kis buta nem tudná elképzelni, hogy valaki őt is nézhetné, nemcsak Micit.

Nagyszerű ötletek nyüzögtek az agyamban. Menthetlenül elvág fizikából és algebrából, nem olyan ember Boldizsár tanár úr, akinek könnyörögni lehet, vagy meg lehet környékezni. De... de...

— Te, Mici, tetszel neki, — mondtam ki a gondolatomat.

Mici a krémeset nyalogatta.

— Vén krampusz.

— Vén az eszed tokja! Harmincéves síncs. Komoly tudós, barátom. Kisujjában van az egész algebra, meg a fizika.

— Füttyülök rá.

— Légy szíves, ne füttyülj rá. Az osztályvizsgán el akar vágni mind a két tárgyból.

— Mi közöm hozzá? Miért nem tanulsz? 'Elég vén számár vagy.

— Akarsz egy frászt?

— Üriember! — húzta el a száját megvetően.

Forrt bennem a méreg és tehetetlen dühömben Sári krémesét is megeltem.

Semmi kétség, hogy Micit bámulja. Beláthatatlan következményei lehetnek ennek.

A lehető leggyengédebb hangon szóltam Micihez:

— Légy szíves, nézz rá barátságosan.

— Eszemben síncs.

— Becsületzavamra beléd rugok!

— Szeretném látni.

Rugtam. Nagyot koppant az asztal lába.

Ebben a pillanatban ő is rugott és megint koppant valami. Szerettem volna felülválni. Hegyes cipője orra pontosan bokán talált.

Két napig sántítottam. De azért az állomásom szabályszerűen összeszókolóztunk.

Mikor jöttem vissza a vonatról, találkoztam Boldizsár tanár úrral. Megállított.

— Hogy merészelt vendéglőben étkezni?

— Engedélyem volt rá, tanár úr, kérem.

— Kütől?

— Az igazgató úrtól.

— Majd utána nézek... És kik voltak azok a hölgyek? — kérdezte halkabban.

— A húgaim, tanár úr, kérem.

Pillanatilg tűnődött.

— Úgy... Mind a kettő?

— Igenis. A kisebbik a Sári, a nagyobbik a Mici.

Tudtam, hogy Mici nevére kíváncsi.

— Majd utána nézek az engedélynek, — mormogta, aztán ment tovább. Egy hét mulva elfogott a folyosón.

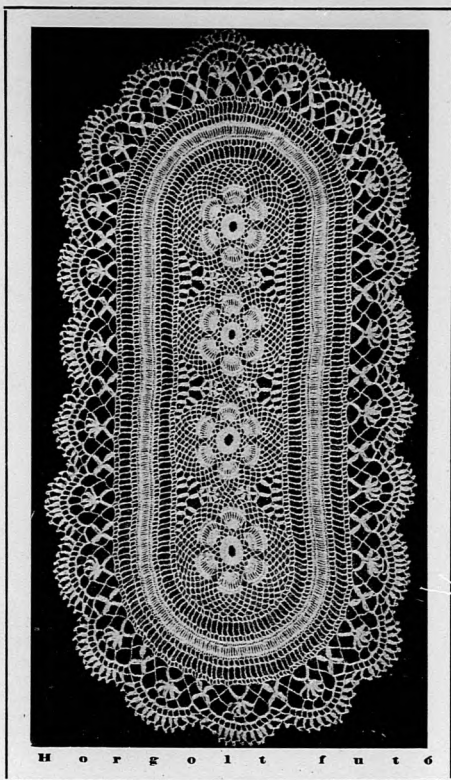
— Irja meg a szüleinek, hogy a tanári kar szívesen venné, ha a március 15-i nagyszabású iskolai ünnepélyen a vidéki tanulóifjúság hozzátartozói is megjelenének.

Azonnal nekiültem a levélnek. Megírtam, ha Mici nem akarna jönni, adjanak neki két pofont.

Édesanyám elhozta mind a kettőt.

Az ünnepély előtt odament édesanyám Boldizsár tanár úrhoz, hogy érdeklődjek tanulmányi előmenetelem felől. Természetesen a két lány is vele volt, s a tanár úr bemutatkozhatott Micinek.

Messziről figyeltem a jelenetet. Édesanyámnak is tetszett a Mici-Boldizsár tanár úr lehetőség, s olyan ügyes diplomáciával vitte az ügyet,

hogy Boldizsár tanár úr engedelmet kért, hogy nem ebédelhette-e velünk.

Ebéd alatt csak enyhe, gyengéd rugásokat válthattunk Micivel. Ezáltal több szerencsém volt, mint a multkor.

Úgy képzeltem, hogy simán, tanulás nélkül megúszom az érettségit. Legalább is fizikából, algebrából nem lesz baj. Boldizsár tanár úr nagyszerűen érezte magát nálunk, a búcsún még énekel is, csak nem buktat meg? Leendő sógort! Mert Boldizsár tanár úrnak halálosan komoly szándékai voltak.

A tanár úr is érezte, hogy félig-meddig dilemma előtt áll. De megtalálta a megoldást. Minden nap kettőtől-hétig a lakására rendelt és gyötört, kínzott valamennyi tárgyából. És elérte velem azt a csodát, hogy történelemből és magyarból jó éret lettem.

Az érettségi banketten, éjfél felé, hozzákocintotta poharát a poharamhoz.

— Szervusz, — mondta.

— Szervusz, kérlekálasan, — mondtam szemtelenül.

— Pártolhatnád, kérlek az ügyemet... Úgyis tudod...

— Tudom. Légy nyugodt, kérlek. Bíz csak rám...

... A következő tanévben már nem a Koronában kosztolt. Négyzobás házban lakik a Vörösmarty-utcában, s a háztartást Mici kormányozza. Képelem, hogyan.

... Még egyszer igénybe vette a sógor a protekciót. Mici nem akarta elengedni valamilyen tanári kongresszusra, Pestre, mert hogy mindenféle számárságra nem lehet csak úgy kiszórni a pénzt.

— Magyarázd meg, kérlek, a feleségemnek, hogy milyen nagy horderejű kérdések kerülnek szóba.

Néhány óras feleselés után Mici beadta a derekát.

En is velem mentem a sógorral, s Pesten sok kalandot vittem bele szegény, tudós fejét.

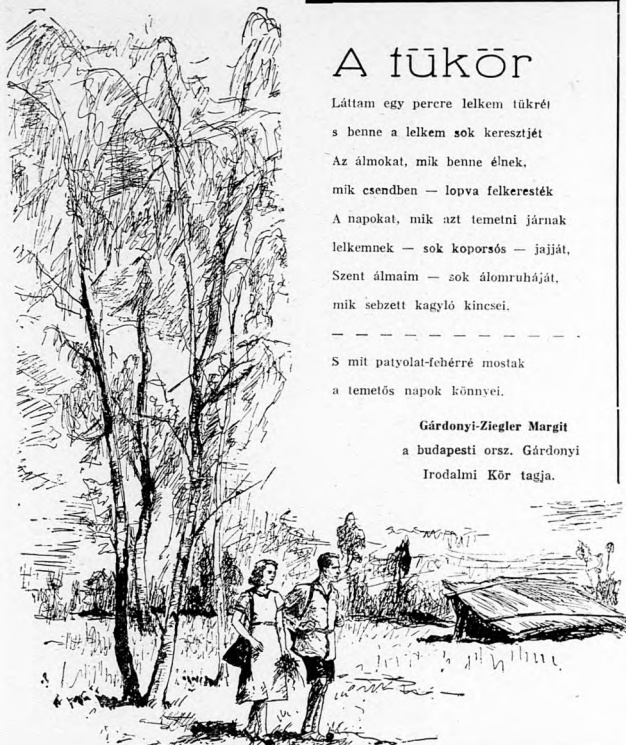
De erről nem tanácsos beszélni. Mici kiszedné a szememet.

A fűkőr

Láttam egy percre leltem tükrét
s benne a lelkem sok keresztjét
Az álmokat, mik benne élnek,
mik csendben — lopva felkeresték
A napokat, mik azt temetni járnak
lelkeknek — sok koporsós — jajját,
Szent álmaim — sok álomruháját,
mik sebzett kagyló kincsei.

S mit patyolat-fehérré mostak
a temetés napok könnvei.

Gárdonyi-Ziegler Margit
a budapesti orsz. Gárdonyi
Irodalmi Kör tagja.

TÚL A FALON

Írta: Frédéric Boutet Fordította: K. Lányi Piroska

Öreganyó elment a faluba néhány garasért, egy darab puha kenyérrért, ócska nadragért, szerenésért mondani. A cigánylegény meg leheveredett a fűzfák alá, az ösvény szélére. Leunyisszantott egy jó hajlós fűzfaevesszöt, azt kezdte éles bicskával pöröre hántani. Megunta hamar, nézdegélt jobbra-balra, fel a kék égbe, át szembe a nagy szürke, kopott kőfalra. Hát oda ugyan veszedelmes volt nézni, mert a fal mögül olyan esztibótan mosolygoktár a szép érett baracok, hogy ugyancsak cigánylegény legyen a talpán, aki megállja... már ki is kímélte a helyet, ahol könnyen megközelíthette, nem lesz könnyű dolog, betyár sima a fal, csak legalább valami párkány lenne rajta! Adta kömvése, nem tudott gondolni a szegény, ches cigánylegényre...

Már neki is rugaszkodott a falnak, egyszerre... majd összeesett rémületében... megszólt valaki:

— Mit akarsz? Csak nem akarsz bemászni?...

Nem volt haragos a hang, inkább olyan volt, mintha csemetyű szólna. Feltekintett a legény és ha lehet, még jobban megrémült. Csendőrel már találta szemben magát, tudta is, mit kell olyankor mondani, de ilyen furella is teleremétesével még ugyan nem találkozott szembe. Csak az arcát látta, de az olyan szép volt, hogy nem is lehetett emberé. A haja tiszta szinárany volt, akár az olyan mesében a királykisasszony fűrtjei. A szeme valódi kéknefelejt. Szája érett eper... A cigánylegény dörzsölgette a szemét, azt hitte: álmodik, azt hitte: ez egyszer megint elaludt anyó meséje közben...

— Miért vagy megijedve? En azt hallottam, ti nagyon bátor emberek vagytok, nem féltek senkitől, még a zsandártól sem...

A legény elszégyelte magát. Odasomfordált újra a fűzfa alá. Letört egy galyat, zavarában azt kezdte hántogatni.

— Úgy-e, te cigány vagy?

— Ühüm...

— Igaz, hogy nektek nincs hazátok?

— Igaz... mi vándorunk, — jött meg a legény nyelve. — felülünk a gebékre, az asszonyokat bedobjuk a szekérbe és megyünk. Nekünk nem parancsol senki, oda-megyünk, ahova akarunk. Ott aratunk, ahol akarunk, ott szedünk gyümölcsöt, ahol akarunk...

— Szeretnél baracot enni?

— Ühüm... nem bánom, ha adsz... ugyan jobb szeretném magam szedni. Fel-

mászom, aztán, ha akarod, ott fenn a falon mesélek neked, sok érdekeset tudok ám...

— Jaj, Isten ments, inkább ledobok neked... no gyere ide, kár, hogy nincs kalapod, beledobnám... A cigánylegény odaállt. A finom kis fehér kezecské pedig dobálta ki a fal mögül a szép, érett, zamatos baracokat...

— Aztán mondd, igaz az, hogy köztetek is vannak herecek? meg királyok? És igaz, hogy minden évben egyszer boszorkányszombatot tartok és igaz, hogy a kis gyerekeket ellopjátok és meg tudjátok mondani a jövődöt titkát?

— Semmit sem tudsz, kisasszonyka, ne hidd, amit mondanak. Azért mondanak ránk ennyi rosszat, mert irigyelnek minket. Te is irigyelsz, mert be vagy oda zárva, nem jöhetsz ki. Olyan vagy, mint a kis madár a kalitkában, nézi-nézi a szép kék eget, aztán nem tud kirepülni...

— Te, hát csakugyan nem igaz, hogy ti gyereket loptok?

— Dehogyné lopunk, kisasszonyka... azaz, hogy lopunk, de mindent inkább, mint gyereket, mert abból nekünk is van bőven...

— Mit loptok hát...?

— Hát... hát mást... esőket... széplányesőket... A főhéfer leányarc elpirult odafenn, néhány percig hallgatott.

— Az a csunya vénasszony mid neked?

— Nekem? Az öreganyám... tud kártyát vetni, szerenésért mondani... már gyűn is, látom. Ha akarod, megmondja a jövődöt...

— Nem, nem, Isten ments... már itt sem vagyok. Te... te cigánylegény... ha holnap delután erre jársz, állj meg itt, megint kapsz baracot...

— No, fiaeskám, soká gyűtem... no ne búsulj, hozott anyó fiaesknak finom puha kenyeret, esibehest, gyengét, finomat... no, mi van veled, nincs eshetnéked? Mit nézel ott a falon?

A fű leütötte a szemét, aztán szép lassan, apróra elmesélte, hogyan, kitől kapott baracot. A vénasszony titótt szíjjal hallgatta. Közébeled hűződött a fűhöz. Amikor az elhallgatott, ő kezdett beszélni. Egészen a füléhez hajolt, úgy szotogott. Szóhas feketé szeme csupa tűz volt.

— Úgy, úgy, csak ügyes légy, egyetlenem... sohasem lehet tudni! Nem emlékszel a mesémre?... A királykisasszony meg a szegénylegény... még te is így járhat, ha ügyes vagy... hisz olyan szép vagy, egyetlenem, nevet a lelkem, ha rád nézek...

Másnap esett az eső. Háiba nézte a cigánylegény az eget, csak nem akart ellátni. Az anyóval verset is mondatott zivatart ellen... de hiába, semmi sem használt. Bánta is ő, csak odaült a fűzfa alá, akárcsak tegnap, szép időben, várt, várt... sokáig várt, azt hitte már, soha többé meg sem látja odafenn a kőfalon azt a gyönyörű királykisasszonyt. De egyszer csak a gyönyörűek fenn a fűzfa, nagy esomó esőcsepp zúdult le egyszerre és megjelent az ágak közt a fejecské...

— Látod, elfjötem, pedig neked volt megszöknöm... közben egészen vizes lettem, de félttem, hogy elmégy, pedig annyimindenn szeretnék meg tudni tőled. Többé közt, mondd meg nekem, hogyan beszéltek ti egymással, úgy-e másképp, mint mi?

— Persze, hogy másképp... cigányul... cigányok vagyunk, hát cigányul beszélünk...

— No és mondd csak... neked van már... van már feleséged?

— Még nincs... én nagyon válogatos vagyok, nem vehetek el akármik... az én nagyapám egyiptomi herceg volt, nem illene hozzám mindenféle fehérré, hozzáam királykisasszony való...

Egy lélekzetre mondta ki mindzett, úgy szorulszóra, ahogy az öreganyó a szájába rágta. Előbb igen nehezen ment, de egyre jobban belejött a mondokába:

— Bizony, kisasszonyka, aki hozzám jön feleségül, annak jó dolga lesz, felültem a paripámra, táltospapámra, aztán hajrá... repülünk. Napkeletig meg sem állunk...

— Szép az a napkelet? Mondd, úgy-e, ott mindig süt a nap, úgy-e, ott sohasem esik az eső?... és

mindig jökedvűek az emberek?... Istenem, milyen szép lehet ott...

Nem folytathatták a beszélgetést, mert a fal mögül kiáltás hallatszott:

— De, Amélie, az Istenért!... Megfázik. Mi jut eszébe, felmászni a nedves galyakra!...

Márt el is tűnt a királykisasszony és az egiptomi herceg szegény vándor unokája ott maradt a lekopasztott fűzfagyalak a kezében...

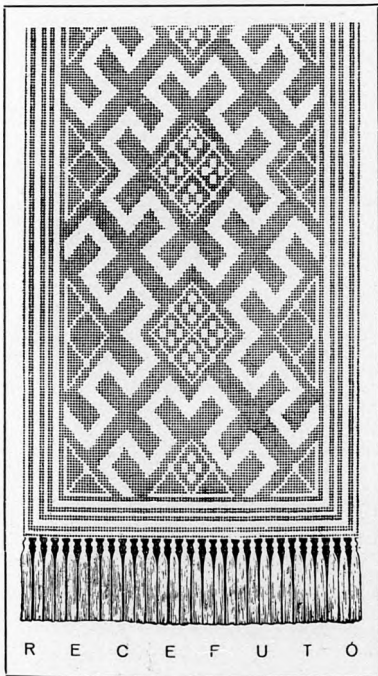
Az esős napra szép holdas éjszaka következett. És ezt a holdas, csillagos éjszakát a cigánylegény ébren töltötte. Nem volt maradása a sátorban, a szénakazalban sem. Bolyongott szerteszéjjel, a mezőn, az illatos erdőn. Tétován ballagott, meg-megállt, elmélázott. A szíve mintha egy kicsit fájt volna. Feléezett a holdra, szép ezüst tükrében meglátta, akit keresett, tisztán kivette aranyos haját, nagy tágrányított szemét, apró eperajakát... Már ébren voltak a cigányok, amikor hazavetődött. Óvakodva somfordált be a sátorba, nehogy észrevegyék, hogy elbolyongott az éjszaka, még utóbb valamit ráfogának...

Alig várta a délutánt. Megmosdott a patakban. Pirosra dörgölte az arcát. Odaállt a kőfal alá. És megjelent a királykisasszonyka és elbeszélgettek. A cigánylegény szép, csodás dolgokat mesélt, szórul-szóra azt, amit az öreganyótól hallott. Úgy beleléte magát, olyan szívvél-lélekkel mondta el a hajmeresztőbbnél-hajmeresztőbb kalandokat, hogy a végén maga is elhítte.

— Te... te ilyen hator ember vagy?... Hiszen, hiszen te valóságos regényhős vagy... én... én ilyeneket nem ismertem eddig. Úgy-e, úgy-e, te megvédelemznéd azt, akit szeretsz, minden, minden ellen? — kérdezte a leány és egy pillanatra behúnnya a szemét.

— Megvédeném... megvédenék. — mondta és maga is megjéjdt a szavától. A leányka meg el-tűnt, nem is látta másnapig.

Othon az öreganyó elővette:
— Na, mennyire vagy, egyetlenem? Csak tégy úgy, ahogy mondtam... nem bánod meg, meg-lásd, lelkecském...

És úgy tett, ahogy az öreganyó mondta.

Másnap szomorú arccal jelent meg a kőfal alatt.
— Miért vagy szomorú, cigánylegény... ki bántott?

— Nem bántott engem senki, de nagyon szomorú vagyok... ma vagyok itt utoljára... hajnalban útra kelünk... megyünk tovább...

— És... és miért fáj az neked? Hisz nincs itt neked senkid, veled mennek az összes testvéreid, barátaid, az összes cigányok...

— Mégis fájni fog a szívem... nem láthatlak téged, szépséges kisasszonyka...

— Szép vagyok? Mondd, igazán szép vagyok? Szeretsz?

— Nagyon szeretlek, kisasszonyka, majd eleped a szívem utánad... Aztán, ha megkérdeznék, hogy te... te is szívesl engem?

— En... én, — lihegte a leány, — én... szeretlek téged, cigánylegény... én is nagyon szomorú vagyok...

— Gyere velem, szép kisasszonyka... gyere velem, felültek a táltoslovamra, elviszlek napkeletre, trónusra ültetek, szolgálni foglak...

— De az Istenért, cigánylegény, hogy mondhatasz ilyet, hogyan mehetnék el, csak nem gondolod... A cigánylegény szép nagy fekete szemében könny jelent meg:

— Lenézél engem, kisasszonyka, megvetsz, mert rongyos, poros vagyok, mert egyszerű, szegény cigánylegény vagyok, mert nincs másom, csak a szívem... megvetsz, lenézél, talán még ki is nevezsz, szépséges kisasszonyka!

A leányarc odafenn elcsápadt, reszketeg hangon szólt meg:

— Nem... nem vetlek meg... hogyan gondolsz ilyet?... Hiszen... hiszen sze... szeretlek...

— Felmászom hozzád a kerítésre, megcsókollak... nem kérsem biz én, mi cigányok a csókot nem kérjük, elraboljuk. Megfoglak, átölelem a derekadat, viszlek, táltoslovamon napkeletre viszlek...

A leány behúnnya a szemét, amíg a fiú beszélt. A tökéletes boldogság kifejezése ült az arcán. A legény meg már neki is rugaszkodott a falnak, egyikét perc és már meg van... A leány elszoktatta magát:

— Nem... nem, az Istenért!... ne gyere...

— Miért... miért nem jössz?... Mondd meg, hogy utálsz... csak játszóttál velem, most meg kinevezsz, megvetsz, utálsz, gonosz vagy, kívül szép, belül rothadt, mint a ferges alma...

— Jaj... jaj, ne bánts... tévedsz, nagyon tévedsz...

— Nem igaz, rossz vagy, gonosz vagy... kinevezsz...

— Maradj... maradj lent... csak azt ne mondd, hogy kinevetlek, inkább... inkább kinyitom a kiskaput... akkor... akkor...

A legény ott állt dobogó szívvel a kiskapunál. Csikordult a zár, tompa zajjal kinyílt a kapu. És ott állt az aranyhajú, nefelettyszemű, eperajakú királykisasszony... ott állt előtte... púpos volt a hája, melle, gyönyörű feje nyak nélkül ült a vállán... lába vékony, görbe, egyik rövidebb, mint a másik...

A legény ott állt percekig némán, tágrányított szemmel, mozdulatlanul, mint akit elvarázoltak. A leány meg kacagni kezdett:

— Úgy-e... úgy-e, most nem hiszed, hogy megvetlek, ugyan milyen jögon vetnélek meg?... Hiszen te szép vagy, ép a tested, nyitva a világ előtted... haha... én... vetnélek meg téged?

És becsapta a legény orra előtt a kaput és tovább nevetett. Furcsa nevetés volt, igen hasonlított a zokogáshoz...

— No, egyetlenem, mennyire vagy? — kérdezte az öreganyó este.

— Mennyire vagyok? Megcsókoltam szép eperajakát. Átölelem hajnalban karcsu derekad, felültem a táltosparipámra, aztán hajrá. Napkeletig meg sem állunk, — vidáman mondta a legény, szép nagy fekete karbunkuluszeméből meg könny nyek potyogtak...

Hítvesek, tiszteljétek

a szent Csöndességet

Higyjétek el, hogy szent és áldott a Csöndesség!...

Vannak asszonyok, akik kedv nélkül dolgoznak, de azért mégis és állandóan tevékenykedni akarnak. Serény kezük nem ismeri a pihenést, életük nem bír alkalmazkodni, nem érik a némaság harmóniáját és a bennük tomboló hajsza nem bírja elviselni, ha másvalaki álmodozik. Hangos lélektől zeng az egész lakás, seprőjük butorokát döntöget, az egyik ajtó vadul feltépődik, a másik mennydörgésszerűen becsapódik, tányér csörömpöl és lárna veri föl a helyiségek nyugalmát. Minden legkisebb mozdulatukat észre akarják venni, amiért állandó szemrehányásban részesülnek:

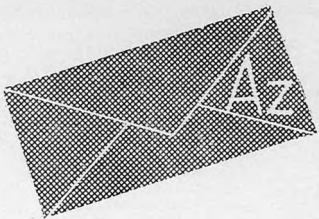
— Nem látod, hogy dolgozom?... Ha nem lesz nyugalmam, képtelen vagyok elvégezni a rám váró munkát!

Szegény férj idegesen riad föl és reszket össze, pedig talán éppen szép emlékeivel foglalkozott, a jövőről álmodott, súlyos problémákat akart megoldani, vagy talán egy halhatatlan költemény csipkefinom részzeit ötvözte egymáshoz, — de már mindennek vége, mert nem képes újra megtalálni a dolgok összefüggését. Minden megkezdett gondolata darabokra törik szét környezetének nyugtalansága miatt és ha mégis sikerül befejeznie, úgy érzi magát, mint a tolvaj, akinek titokban kellett dolgoznia. Szemrehányó tekintetet lát, piros arcot és lármás szavakat hall, amik fájnak a lelkének. Talán éppen tudós, vagy művész, de az is lehet, hogy csak egyszerű álmodozó...

Higyjétek el, hogy szent és áldott a Csöndesség!

Vannak lakások, amiknek a szó valódi értelmében véve semmi összefüggéstícs nincs a tulajdonképpeni étellel. Ott lehetnek, a nagy város kellő közepében, mégis úgy el vannak rejtve és le vannak zárva, mint a föld legtitkosabb zugában. Az utca lármája csöndes, letpontított zsongásként szűrődik falaik közé. Olyan a csöndjük, hogy önkéntelenül lecsukódik a szem, mint elalvás előtt. Még a szív dobogása és a lélegzétvétel ritmusa is meghallatszik. Semmi nem akadályozza meg, hogy kiessük a csöndesség titkát, amely megtanít arra, hogy — vagyunk! És minden léleké változik itt: a tárgyak, a képek, a könyvek, a falak — sőt még maga a csönd is testet ölt és beszélni kezd. A vér pedig csodálatos muzsikát dalol a fülünkbe...

Vannak ilyen csöndes szobák, amelyek az egész életet jelentik. Ezeknek a szobáknak asszonyai nesztelenül siklanak az ajtókon keresztül. Hangtalanul végzik a házimunkát és finom mosoly sugárzik orcáikról. Figyelem, megértés és együttérzés van a tekintetükben a többiekkel szemben, mert ismerik a lelket és a szent, áldott, termékeny Csöndességet!...

ő válasza

Drágám!

Megkaptam a rózsáidat! Magamhoz szorítottam őket, boldogan, bohón, úgy, hogy vékony ruhámon keresztül a tüskék a testemet szúrták. Kérdeztem a hamvas, illatos virágoztól és felelték nekem: kiesett szirmaik közül a fehér papiros, rajta a három forró, esdeklő, mégis parancsoló szó: «Még mindig remélek!»

Remélsz? Vársz? Jó, hát elmegyek. El kell mennem hozzád, meg kell mondanom, hogy amit tegnap este mondtam, örültség volt. Örültség és szeméremzédett hazugság. Nem igaz, hogy nem szeretlek, nem igaz, hogy jéghideg közömbör vagyok. Nem igaz, hogy csak játszottam veled. Minden-núnden hazugság, csak az igaz, hogy szeretlek!

Három hónappal ezelőtt ismertelek meg. Már akkor tudtam, hogy tulajdonképpen menekülnöm kellene előled. Igen, menekülni, amíg nem késő, amíg a jőzőn ész még képes legőzmi az érzelmeket. Velled észre, hogy bűjtam előled? Megfigyelted, hogy dadogtam, ha beszélnem kellett veled? Piruló iskolásteánnyá váltam a közelében és újjongva éreztem, hogy te is szeretsz.

Az uramnál kerestem menedéket. Kedveskedtem neki, felidéztem a régi szép emlékeket, azokba a ruhákba öltöztem, amelyekről tudtam, hogy neki tetszenek. Azt akartam, hogy gyengéd, jó és figyelmes legyen hozzád, azt akartam, hogy az ő jószág, szeretele elfeledtesse velem a te szerelmet... megölje bennem a szerelmet.

Nem akartam elmenni tegnap a kerti ünnepélyre, mert tudtam, hogy összelátkozom ott veled. Az uram akarta, mert remélte, hogy ott majd a kegyelmes köztébe férközhetsz. Utolsó percig titkoltam az ellen, hogy elmenjek... könyörögtem, hogy hagyjon itthon, de mint mindig, ezúttal is az ő akaratára győzött és én sápadtan és izgalomtól remegett bűjtam az új musseline-ruhámra... mert tudtam, hogy ez az este rámnézve végeztesz.

Találkoztunk. Kerültük egymást. Másokkal táncolt mindegyikünk, de a szemünk folyóást egymást kereste. Egyszerre, magam sem tudom, hogyan kerültem oda, de ott álltam egyedül a park bokrai közt. Lépekelet

Hítűl, hogy menjek el hozzád. Minden kertelés és bevezetés nélkül, szinte brutálisan álltál elő ezzel a kéréssel. Arcomba szökött a vér, minden belém nevelt tartózkodás és úri gög fellázdadt bennem... beszélni kezdtem és te valami bocsánatkérésfélét rebegtél. Ajkadba haraptál, meghajoltál mélyen és magamra hagytál... Aztán egy nagyon keserves éjszaka következett és reggel a rózsák...

És még csak azt akarom megírni neked, hogy úgy érzem most, mintha egész életemen keresztül vártam volna rád. Nem gondolok most arra, hogy bűn, amit teszek, csak arra gondolok, hogy az élet repül velem és még voltalaképpen boldog sem voltam.

Előttem a vízében a virágaid és szemben a régi szekrényen az óra, meggyem körbe a mutató... egy óra... két óra... három... egyszercsak este lesz és én el fogok menni hozzád, el fog menni hozzád az, aki lélekben máris a Tied.»

Yvonne leletta a tollat. Lassan átolvasta a levelet, aztán gondosan összehajtotta és elkezdte tépni, tépdésni. apró, egészen apró darabkákra, majd összemarkolta a sok-sok papírszeletkét s óvatosan valamennyit az antik ezüstkoszárkába tette. Gyufát gyújtott s lángralobbantotta az apró máglyát... Nézte... nézte, míg csak szürke hamúvá nem roskadt össze... Aztán halkan, de nagyon mélyen felsóhajtott, majd újra hemáértotta a tollat: «Uram!

Bevallom, fáj, hogy ezt a megszőltítást kellett leírnom. Sokkal szívesebben szóltatnám kedves barátomnak, úgy mint eddig, de nem tehetem meg.

ŐSZI MELÓDIA

Írta: Papp Jenő

Az, akit én jóbarátomnak hittem, nincs többé. Tegnap este megtudtam, hogy a barátság csak álarc... Joró, veszedelmes tüzek lappanganak mögötte, amelyek, ha átsapnak rám, felégethetik az egész szép, tiszta életemet. Hát uram, vegye tudomásul, hogy ez a tiszta, hófehér, egyszerű és becsületes élet az uram oldalán, akit tisztellek és becsülök, többet jelent nekem minden forró szenvedélynél, szerelmes boldogságnál.

Ezt ugyan lehet, hogy nem érti meg, hiszen engem is csak azoknak az asszonyoknak a mértékével mér, akiknél könnyen ért el sikereket. Tudom, hogy egy percig sem vette komolyan a felháborodásomat, a visszautasító szavaimat, különben nem vetemedett volna arra a vakmerőségre, hogy mindezek után még rózsákat küldjön nekem és belerjessz arcpirotto üzenetét: «Még mindig remélek!»

Még csak azt akarom megírni, hogy nem volna kellemes, ha összetalálnak nára, elmúlt barátságunkra gondolva arra kérem, kerüljön el a jövőben engem!»

Gondolkozott egy percig és úgy határozott, hogy alá sem írja a levelet. Azt sem olvasta, csak sietve borítékba tette. Kabátot, kalapot vett magára és sietett a postára. Felragasztotta a borítékra a bélyeget és már ott állt a postáladánál, hogy bedobja... de utolsó pillanatban mégis vont egyet a vállán és hirtelen mozdulattal kettészakította. Újra besietett a postahivatalba, sürgöny-ürlapot kért és reszkető kézzel írta rá az egyetlen, mindennél többet jelentő szót:

«Jövő!»

Rohant haza. Számolta az órákat. Este felé sokáig, nagy gonddal felöltözött. Azt a ruháját vette föl, amelyikben legszebbnek gondolta magát. A szoktnál több parfümöt öntött a ruhájára és feltünőbbre festette a száját. Amikor készen volt, odalépett a szalónszalkához és kivett a vázából egy félig nyílt rózsát. A kosztümje gomblyukába tűzte... már a kilincsen volt a keze, amikor még eszébe jutott valami és becsöngette a szobaleányt.

— Mondja, Marie... a nagyságos úr mit mondott, mikor jön haza?

— Azt mondta, hogy tessék csak nyugodtan megvacsoráznai... a Vasutügyi minisztériumba megy valószínű-

leg tíz óra is lesz, mire hazajut... mondta a leány és az úrnője vállára segítette az egybekapcsolt két gyönyörű ezüstrókat.

*

Lassan lépkedett lefelé a lépcsőn... gondolkozott. Képzelemben beült a taxiba... a taxi sebesen robogott. Megállítja egy utcasarokkal előbb. Kiszáll... Izgatottan siet tovább... Megnézi a hárszámot, bemegy... fel az első emeletre... Lépcsőháza nyílik a szoba... esenget, a keze reszket, a szeme ég, torkát fojtogatja valami... lépések... az ajtó kinyílik... — Edesem! Köszönöm, hogy eljött... boldog vagyok...

Elegáns garszónlakás... kerek asztal két személyre megterítve, finom ételek, halak, lazac, kaviár, mignonok és Angostura és Veuve Cliquot... a rádió halkan szól... valami édesbús tangó... A férfi keze átfogja a csuklóját, forró szája a keze fölé hajlik és lesegíti az ezüstrókat... a kabátját... a kalapja a zongorára, vagy a divány sarkába kerül...

Mindez elvonul lelki szemei előtt, miközben leér az utcára. Siet a taxiállomásra. Beül. A soffőr kérdően néz rá. — Hová parancsolja, nagyságos asszonyom?

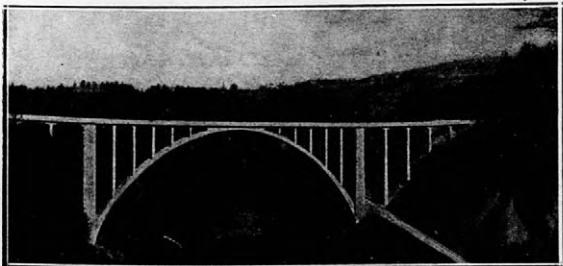
— Hová? Hát igen... a... a Vasutügyi Minisztériumba... ott álljon majd meg csak a főbejárat előtt és várni fogunk addig, amíg vége lesz az ülésnek. Lehet, hogy eltart tíz óráig is! — fűzte meg hozzá inkább önmagának, mint a soffőrnék.

Az autó elindul. Sebesen robot keresztül a nagyváros utcáin. Hamarosan odaér a minisztérium kapujához. Ott sokáig, nagyon sokáig várakozik, míg végre úgy féltíz óra táján megnyílik a kapu, a portás szalutál és egy magas, vállas, komolyarcú úr lép ki az utcára. Ekkor hirtelen felpattan a taxi ajtája és egy vidám, kedves női hang kiáltja:

— Gaston... ide gyere... megváltalak drágám, gondoltam, hogy nem haragszol meg érte! — mondta Yvonne és félig nevetve, félig sírva átkarolta az ura nyakát.

A férj boldogan ül az autóba, amely sebesen röpti őket haza... az igazi boldogság otthonába... P. L.

A strandfürdők még nyílvá tartanak, a helyek még hardjak az átéltszólyemruhákát, a kávéházak előtt még ott virul a kert. Estére kint, a teraszon plédet kérnek a hálógyek, a Nagykörúton áttáncol egy heves forgásból a pillanatnyi csendben a Kecskeméti-útcán hallani, amint a járdán odébb pörögnek a száraz levelek. Délelőtnöki az obskurusabb kávéházakban összeülnek a szenzálók, az úgynökök tárgyalása megélénkül, fejükön felejtik a kalapot, témájuk a tavaszi búza és az ösi kukorica. A csarnokok torkában megjelenik az első déligyümölcszisztimány, a magyar szőlő, szilva- és almaramokmányok közé valóssággal becsempészik, a narancs és citrom, a füge és a datolya valóssággal lopva sűrűnek be a városba, ahol még a nyár bősége ontja a hazai föld természetét. —Koncertplakátok tergetik ki eseményeiket a kövér oszlopokra, Salajpin már egy pengő ötvenért hallható a C.) bérletben, a hatvanadik sorból. A Múzeum-körúton talolnak az olcsó iskolakönyvek, a nyári könnyű irodalom belekerült a sötét szobába, a színes regények háttérbe szorultak s előtérbe nyomult a szürke tudás. Palatáblák, logaritmusok, latin klasszikusok zsviaja tölti meg a levegőt, az ifjúsgok startolása fölött ott úszik a felnöttek keserényes tandiagonja. Többet zúgnak a harangok, mindenütt zeng a Veni Sancte, kezdődnek a reggeli ezintációk. A mezletenség beszorul a házakba s mint a művészet mellékterméke, fényes vonzerőt gyakorol a legzelesebb néprétegekre. A templomok megtelemek, a prédikátorok zúfolt pad-sorok hátán sühogtatók meg a megérdemelt korbácsot. Híre jár, hogy a parlament is mihamar egyetemesi szavót, ő se maradhat ki az fejelemes felzúgó melódiából. A thepalyaudvarok felől köszénpor és salakfelhők kelnek útra, befutnak a téli tüzelőanyagok szerelvényei s a fakeskedők telepei körül a frissen aprított hasóba illozatok, a kerítés mögött gőzfűrés liheg. A forgalmas útvonalakon hazatákarodnak az olajozógyérek és a zsiros közlístisztasági mozdonyok, maguk után vonva a poros gőzhengereket és az opré kerekeken gördülő faházakat, amelyek hasonlítanak egy kicsit a vándorcirkuszok igazgatói lakóházához. A lapok fesszegeimi kezdik, hogy mi lesz a villany áraval, ki keres a túzfiamonopoliumon és lesz-e novemberre házbérlésállás. Megvillannak az őszai tártal pikantériái, a festők tiltakoznak a zsiroi konok maradásáa ellen s a kormány bejelenti, hogy a fiatalabb nemzedék törekvéseivel szemben teljes megértéssel viseltetik. Vidékről befutnak az első riasztó jelentések egyes falvak éhezése ügyében. Zsír-készleteink kielégítöek, de textíliákban hiány mutatkozik. A dzsesszbendett kezd ünni a világ s új narkotikum után kutatnak az élelmes emberek. A bárokban új kis dal bukkán föl, egy hónapig mindenki dal dúdolja s reméli, hogy egy hónap múlva jön másik. Az emberek élnek és készek arra, hogy nagy dolgokat cselekedjenek, de ez az áramlat egyelőre még várat magára. Pillanatnyilag a szeztőlöt várnak valamit. Igen kisigényűek és hálások lesznek, ha tüze mellett megsüthetik a maguk kis pecsenyéjét.

Új
rend-
szerű
hid-
építés

ASSZONYFEJEK A RÉGI SZÁZADOKBÓL

TORZSA ÁGOTA TÁNCA

— Jöjjön be lelkem, aranyom, harmat-tól vizes már a fű, még beleg léssen.

— Hagyjál Panka, olyan szép az esti Meg aztán tudod, — tette hozzá huncutul — ilyenkor beszélgetek az én virágaim-mal.

— Szűz Mária, seregek anyja, ne hagyj el! — vetett gyors egymásutánban háromszor keresztet a vén dajka, — már megint kezd bolondságait, — mormogta részvevően és visszahúzódt a nehéz-szágú konyhába.

Kint a kora nyári estében pedig beszélgetni kezdtek illatukkal a virágok. A rezeda, amely a nappali fényben szerényen omlott bele a levelek zöldjébe, most, hogy a színek meghaltak, elsőnek indult. Utána iramodott a viola testvérszavakkal, majd a zsálya, levendula, rozmarin, bazsalika léptek elő és az illatok zengő kórusát fektették a fiatal lány meztelen lába elé. Az kitérta vékony, tisztá leánykarját, fészék ruhájának ujjá csapódva esett vissza vállaira és valami különös, merengő tánca kezdett, amelyhez ez az illat volt a zene. Meztelen lába lókését fölfogta a fű, ruhája zizzenését elkapta a szél, olyan volt könnyű mozgásával, mint egy repülő virág, egy szálló dal, egy földet nem ért álom. Halk remegéssel hajtotta ide-oda karsúv felsötétést s vele hullottak virágok és füvek. Néha könnyű libbenéssel átvette magát egy-egy virágszágon és tovább forgott a letaposott utak kemény talaján, valahogy egész furcsán, kinyúlva, kimagasodva: lábujjhegyen, egyszerűen, tiszter-hűször forogva egymás-után.

A dajka a tornác szeléről rémülten nézte ezt a vad táncot és sűrűn vetette a keresztet, közben kifelé figyelt, hogy a esilagok derengő fényénél nem leskelődik-e valaki.

— Elég lesz már lelkem, galambom, még megküldjék, hogy beszokánykodik.

— Ugyan dadus, — esengett föl egy jóízű kacaj, — lánconál csak szabad, mi rossz van abban, ha itt forgok a virágok között?

— Semmi, lelkem, semmi... de tudja, hogy mennyi igrive van, mert, hogy olyan szép, akár az angyalok az ollárképen. Aztán mióta apjaura is elhalálozott, nincsen senki védőnk a gonosz nyelvek ellen.

— Ugyan Panka, te rémképeket látsz, én nem bántok senkit, miért bántanának engem?

— Mit tudja azt a lelkem kisasszony, mennyi a rossz ember, akik erre a szép házra, meg portárra fenekednek! Mióta a bíró fiának is kosarat menesztelt, azóta sok nékinik a haragosunk.

— De dadus, csak nem megyek feleségül ahhoz a kövér pukkanchoz?

— Hejzen nem is azt mondom én, de legalább innét a városból választott volna valakit, rossz szemmel nézi mindenki, hogy idegen férfinek felé vetette a szívét. A lány könnyű, nagy szokésekkel a dajka mellett termelt, megismogatta rancos képét és a fülebe durroszolta:

— De olyan férfinek egész Komárom városában nincs, úgyé dadus?

— Nem mondom, helyre egy legény... a kisasszonyom helyibe én is csak azt választottam volna, — mondta cirógató kézmozdulattal a vénasszony. — De vét-ségemre ne legyen, amit most mondok, mégse kellett volna ma addig a házba be-

engedni, míg Erzsók tésasszony át nem lépett hozzánk.

— Te dadus, hiszen csak a himzésem mutattam meg, a szárlított virágaim, meg az apró képeket, amit a síma fára festék. — Hiszen tudom én lelkem, hogy még a hírt se tudja a rossznak, de én bizony láttam négy-öt vigyázó asszonyfejet a sóvényen általnézni, aztán mikor Beczkői Gyurival a házba bement, Tóth Sára asszony lélekszakadva rohant a község-házra, hogy a nagy esetről hírt adjon a tömlőcörtőnek.

A lány hirtelen elsápadt.

— És ezt csak most mondog?

A vénasszony lecsüggesztette a fejét:

— Olyan vigágos volt a szentem kisasszony, nem akartam rontani örömit hiábavaló hírekkel.

— Ez neked hiábavaló? Mért nem mondat rögönt? Gyuri megvédett volna!

— Idegen férfinek nincs szava a mi városunkban. Még jó, hogy nem volt fogantatja a pletykás beszédnek, mert őt is törvényre vitték volna, mielőtt a város kapuján által mehetett.

— Őt is? — kérdezte elnyíló szemmel a lány, — hát lehetséges, hogy engem meg-idézzenek?

— Na, ne ijedjen meg virágocskám, lám csak, hogy reszelt, még megfázott a nedves fűvön, jöjjön csak, majd főzök hárs-virágot, attól olyan édesen alszik, mint a tej, aztán holnap...

— Mi lesz holnap? — kérdezte fölajdve és sírással küzködve a lány.

— Azt csak az Isten tudja, — mondta maga elé mormogva a vénasszony, mi-alatt fölszította a tüzet, odatette a vizet, aztán kezét imára kulcsolta, belehámat a fölcsapódó lángokba.

A lány is merевen nézte a tüzet, öröme és a csodálatos jóérzés, ami az esti tánca belerángatta: a szerelem, ijedten és dobolón vert a szívében. Nem értelte, mi rossz van abban, ha szeret! Hiszen a lány és a fiú összetartoznak. Nem-e mindenki megházassodik és férjhez megyen? Mi rossz van abban, ha valaki szeret?

Beczkői Gyurit, akit az út elágazásánál fogtak el a tömlőcörtő legények, ugyan-ez a gondolat gyötörte, amíg álmatlanul

átvirsztolta a sötét ódu mélyén a szer-dára virradó éjszakát.

A szerdai nap nagyon a közönséges gyüle-kezet napja. A törvénytevő bírák széket ülnek. Hej, de sok embernek a szájába keserűre fordul ma a falat. Egymásután jönnek a pörösök és pórtjelentők. Az istrátsák a tömlőcörtőből a bűnösöket is kifogják és a bíró elé viszik, hogy őket péntekesökké tegyék, másnak is a példájára. A főbíró, aki egyszemélyben valamennyi cőhnek az atyamestere, szép sorjába szólítja az ügyeseket.

Beczkői Gyuri minden kérdést felelet nél-kül hagy, jól tudván, hogy egyetlen in-dulatos szava elég, hogy kemény törvényt tegyenek rajta. De mikor fehéren és sá-padtan Torzsa Ágota kisasszony vezetik a bírák elébe, akkor megkötözött keze kilendül és vad káromkodás szakad ki a torkából. Ágota ijedten néz felé, mint egy megreszkető virág, ha durva szél éri. Gyöngye teste összekullik. De karján ke-mény markokat érez, kiegyenesedik és igaz tudatában bátran néz a bíró szemébe.

Jöve most a bírák elébe nemes Talhy Já-nos, a komáromi nemzets órség sereg-deákja, aki Torzsa Ágotát megvádolja sze-relemmel, amit Beczkői Gyurival kö-vete el.

A lány megvetően nézi végig a zsíros arcú vadolót, akinek kövér testén pattanón fészül a ruha, — nemrég még legnagyobb széplevője volt, s most gazal ellenséges, igazatlan szavakat hullat elébe.

— Nemcsak azzal vádolom, hogy bűnt követel el, de azzal is, hogy varázsláshoz tud, bifjőléssel-bájjalással szerelmem haj-totta a legényeket. Engem is egyszer va-rázsló kutya képében megvesztegetett.

A bírák leíratatlan rémülettel néznek össze, a nézők felzúdulnak, némelyek elfordulnak megvetően, mások meg nyaku-kat nyújtogatva nézik a csudaképu boszorkányt. A vád tisztas szájából jött, ki merne ellene tanuskodni? Csak az elfogott fiatal legény ajkán tör ki sziszegőn:

— Te voltál a kutya, te! — s már ugora is felé, de a markos legények lefogják.

Jönnek a tanuk. Ringó csipejű asszonyok, akik kevesebbnék tudták szépségüket, fo-gatlan szájak, hiúságukban sértezt legé-nyek:

— Én láttam, mikor este a mezőre osont, a füvek elébe kijöttek és azokból fözött bájoló vizet.

— Mikor az én küszöbömet állépte, nem adott több tejet a tehennem.

— Ahogy elhaladt az ablakom alatt, men-tem megbolgoltam és kifecamitám a lá-bamat.

— Az erdőben vállára varázsolta a ma-darakat és keze alá simogatóm jöttem a vadnyúlak.

— Fekete macskák nyivákoltak a háza-teteten.

— Este meztelenül röpködött a kertjé-ben...

— Elég! — ütött az asztalra a bíró, a sok pletyka áradatát megállítón — aztán visz-szavonul igazságot tenni.

Ágota rémülten néz körül, szemében esdő könyörgés: Ugy-e, csak tréfálkoztok ve-lem? — kérdi a szeme, — úgy-e, magatok se hiszitek el? — de a tanuk elfordulnak sunyított fejjel, csak Beczkői Gyuri néz rá halálos fájdalommal. Így néznek egy-más szemébe mindaddig, míg a bíró visz-zatér tőlelet hirdeti:

— A boszorkányság körül kicsit homályos a dolog, semmi bizonyos bűnt ráírni nem tudtak a tanuk, de gyarló gyanúság alapján mégis ezt a lörvényt ítésem a fejére: Torzsa Ágota pénteken, a prédikáció alatt a pellengérbe legyen. Aztán a hóhér üssön tizenhatot rája és búcsúztassa ki a városból tizenkét mérföldnyire. Ha ennél közelebb a város táján megfogják, fejét veszik, vagy a Dunába vetik. A tömlök ajtaja csukódik. Fönt, a magosból halvány sáv dereng befelé a világos napból enyhítőn. Eléje áll, hóhéren ruháját rágogatja egyre, de a piszkos, zsíros markok fógása, durva ujjak nyomai tapadón ülnek a szöveten.

Csütörtökön már belepte a pókháló és nedves penész a leomló falakról, már alig látszik, hogy színe valaha fehér volt. Péntek virradóra már patkányok téptek rajta mély hasadási és az izzó, reszkető, lázas ujjak csavarták, gyúrták ronggyá a ruhát.

Ki ismerné meg a fehér ruhájú Torzsa Ágotát ebben a csapzott hajú, bomlott nézésű, piszkos fehérszemélyben! Jó neki. Már nem tudja, ami körülötte történik, már nem érti, hogy tiszta szüzességét durván bemocskolták igazlatlan ítélettel, már nem ér lelkéig a pellengér szegyéne: megváltozta az örület. A komáromi piacon pedig már gyüleke-

zett a nép. Itt állt más keles városok példájára a magas és kényelmes köpelengér. Oldalain inas vaskarikák lógtak, hogy a bűnösöket oda bilincselhessék. Bezzki Gyuri már itt feszült kemény nézéssel jajszó nélkül. A pellengér mellett kaloda, rostély, kalicka, aztán csiga, vasbolha, s más efféle átkozott szerszám is bőven akadt. Az egész berendezést teátrumnak hívták. Ebben a városi teátrumban minden pénteken tartottak előadást. A szereplők a péntekesök (akikre büntetést mértek) és a hóhér legényei voltak, — a nézőközönség bőven kitellett a város népéből. A legelső péntekös a szerelmek közül került a pellengérré. Különösen az asszonyép, — ha megadta magát, azért, ha meg tisztességére hivakozott, annak okáért, mert a férfiak ellen fordult. Könnyű volt vádaskodni. Igazat pedig a szegény nép nehezen talált. Torzsa Ágotát nyakon kötve vezették ki a pellengérről. Itt kalickába zárták. A reggeli doboltástól a prédikáció végéig összezugorodva, mint a megvert állat, tűrte a járőrelők sajnálkozásait, vagy vihogását. Téboylult szemével előre meredt, néha fölpatant és vékony virágujjával a kalicka rácását rázta az örültek erejével. Félret érven az istentisztelet, a nép a piacra tödült. Oda jöttek a bírák és esélűt uradélt is. Kezdődött az ingyenes

színháték. A hóhér marokkötésben cipelvén a mogyoróbotokat, az istrázzakkal együtt a pellengérből ment. Aztán sorjába lefogták az asszonyokat és lányokat. Az elítéltek sikoltozása és jajgatása messze hangzott, a nézők közül az asszonyrendben levők többnyire velök együtt sírtak, a gyöngébbek hazasiettek. De voltak olyanok is, akik vihoga vevegléltek. Elvegyödven a botozás, a veréstől bágyadt, szegényfölt gyölört asszonyok fejére szalmakoszorút tevének, aztán a Vigasztal-közire menő utcán át kivesszőztek a városból.

Ágota fekete haján fénnnyel világított a szalmakoszorú. Rongyos ruháját repdesen vitte a szél. Akkor ott, egyszerre, a jajgatás üllő közepén, ahogy hajították őket az uton, lebegett ámba kezdett. Forogt és repült. A vessző vércsokait meteszték a hátán, a karomló hóhérelgének karjaiból újra és újra kiszöktenek, lábujjhegy megforgott, hajpangott, mint a szélben a gyümölcsfák virágzó gallai, sikolt és repült előre a menet élére, a sok kinyúló kez elől ügyesen kitért, az utána loholó nehézek legények elől megfugva táncolt föl a töltésre, ott megfugva szurgáron megforgott, a nap tisztára és fénylőre mosta tépett alakját, majd vékony leánykarjait megégyeztr szértárta, aztán elnyelték a Duna hideg hullámai.

Hollywood az álmok és a rettegés városa

Hollywood nem a földgolyó egyik pontja, mint azt talán nagyon sokan hiszik. Hollywood a mennyország és a pokol között fekszik, de mind a kettőtől egyformán nagyon távol. Ezért fordul elő, hogy az emberek ott az egyik pillanatban az éghez, a másik pillanatban pedig a pokolhoz vannak közelebb. És ez naponként, óránként, percenként, állandóan változik, — de mindig a véletlen szeszélyétől függően.

*
Egy év Hollywoodban annyi, mint másolt tiz, söt ötven esztendő. Nem azért, mintha ott olyan gyorsan öregednének. Tessék megnézni a sztárokat, akik „fiatalok” és azok is maradnak. De az véníti az embereket, amit látnak és átélnek. Mert minden szédületes a „tempó”. Jackie Coogan, a világhírű csodagyermek, már régen elfelejtődött, pedig feledhetetlenek látszott. De már *Baby le Roy, Chevalier* partnere, a szakérték véleménye szerint szintén „levitézlett”. Eltűnt és összeomlott egy világhír, amit 18 hónapos korban sikerült elérni. 1935 sztárjai 1936-ban talán már a legsötétebb feledésbe merülnek.

*
Másképp Hollywoodban semmit nem végeznek el egészen. Minden változás csak a divat — töredéke. Ezidőszert például *G. B. Shaw* következő aforizmája az irányadó: — Egyetlen mód van arra, hogy teljes legyen a „sex appeal”, ha az illetőt ruhával teljesen betakarjuk. A 19. század nője tétl-talpig a „sex appeal” mesterműve. Miért? Mert minden titok, az orcin és az orrán kívül.

Ez az aforizma is, mint minden más, csak néhány hónapig lesz irányadó. Tartósságát a cenzúra szigorúságának köszönheti.

Shirley Temple, akit egész Európa ismer az amerikai filmekből, ezidőszert 6 éves. Világhírűség. A gázsijáról ugyan még nem nyilatkozik, mert nem biztos abban, hogy kettő meg kettő, a végeredményben nem három-e, de már súlyt helyez arra, hogy úgy nézzen ki, mint „olyan kislány, akit az egész világ csodál”. A szerződésében ugyanis ez a legfontosabb kikötés.

Az egész világ a szép leányok és fiúk tartalékjait Hollywoodba küldi. Csupa sztárutántazt lesz belőlük. Ezidőszert ugyan még cigarettázt árulnak, manüküröznek, írógépelnék stb., egyelőre, amíg filmezni fognak. Mert — fognak. A cipőtisztító munkája közben slow-foxot dúdol, mert azt reméli, hogy a filmen énekelni fog. Ez útszéli csavargó is valami divatos dal énekel, amire aztán szomszédja elismerően jelenti ki:

— Nagyon jó! De hát miért nines ön a Paramount-nál?

Egyelőre még távol vannak ettől, de „el fogják érní”. Ez a remény, ez a hit segíti keresztül őket minden nyomorúságon, amit az élet juttat osztályrészlül.

*
Hollywoodban, amely látszólag ezen a világon van és mégis a világon kívül fekszik, minden és mindenki lábban él: a pénzemberek és a rendezők, a sztárok és a szerzők, az újságírók és az öltöztetőnők. Ez a láz hajszolja valamennyiüket. Ez a láz emészt el évszázados hitet, perzsel föl sziklaszilárd alaptörvényeket, örökérvényű igazságokat a szemétre hajít, megváltoztat minden mértéket, — de olykor, nagyon ritkán, egy-két mesterművet is alkot.

*
Hollywood az álmok és a rettegés városa, tündérváros, ahová vágyakoznak, amit elzsanának maguktól, de aztán újra megcsodálják. Az árnyékok városa, ami természetes velejárója a világhír fényében tündöklő sztárok csillogásának.

A földi csillagok csillogásának, amelyek néhány pillanat alatt vakítóan kigyúlnak, hogy aztán nagyon hamar teljes sötétségbe merüljenek...
M. A.

KÉT SZÖRNYŰ ÉJSZAKA

Hogyan változhat át a legtisztább szerelem hat hónap alatt hideg megvetéssé, annak ragyogó példája Stuart Mária skót királynő második házassága. A gyönyörű fiatal királynő még miut serdülő lány ment először férjhez II. Ferenc francia királyhoz, de a tizenhat esztendő férj egy esztendei betegség után meghalt és Stuart Mária tizenhét esztendő korában, mint özvegy királynő visszatért hazájába, hogy elfoglalja az otthoni trónt. Királynőknek nem szabad sokáig özvegynek maradniok. Különösen Erzsébet angol királynőnek feküdt nagyon a lelkén, hogy mostoha nővére, Stuart Mária mielőbb férjhezmenjen, még pedig egy olyan férfihez, akitől nem kell féltene Anglia trónját. Mert akkoriban Skótság és Anglia állandóan hadban álltak egymással. Erzsébet királynőnek pokoli ötlete támadt. Megunt kegyencét, Lord Dudleyt ajánlotta „szeretett” nővérenek új férjül. El is küldte kérő násznagyl a 19 esztendő Lord Darnleyt Mária udvarába. Mária felháborodva könyvelte el a példátlan sértést, hogy néki, Skótság felkent királynőjének, a francia király özvegyének, egy megunt kegyencet merészelnék férjül ajánlani. De úgy látszik felháborodásánál erősebb volt az a kíváncsi érdeklődés, mellyel Mária a kérő násznagyt fogadta. Életében először lett szerelmes és néhány héttel utóbb a legnagyobb titokban, éjszaka az udvari kápolnában megesküdött a fiatal angol nemessel. Oriási szenzáció volt ez az akkori világban, Erzsébet királynő idegrohamokat kapott mérgében, de nagy volt a felháborodás a spanyol udvarban is, mert hiszen nyílt titok volt, hogy a spanyol trónörökös is pályázott Mária kezére. A házasság azonban csak nagyon rövid ideig volt boldog. Mária súlyosan csatlakozott férjében, akiről kiderült, hogy gerinctelen, hazug, iszákos, uralkodásra képtelen, éretlen ifjú, aki minden tekintetben méltatlan volt a rendkívül művelt, érélyes, fiatal uralkodónőhöz. Az asszony lelkét semmisen háborítja fel annyira, mintha hitványnak kényszerül látni azt, akire csodálkozó szerelmével nézett fel. Mária kiábrándulása lesújtó és tragikus volt. Anyyira meggyűlölte férjét, hogy már a közelélt sem tűrte el. Nem csoda, hiszen akiben támaszt vélt találni, tivornyázó, részeges síheder volt és a királynő házassága után elhagyottabb és magányosabb volt, mint valaha. De az uralkodás súlyos felelősséggel jár, melyet nem lehet egyedül vállalni. Mária tudta, hogy csupa cselszövővel van körülveve, mert a tulajdon férje igazgja ellene a főurakat. Darnley ugyanis nyílt ellensége lett Máriaénak, aki kizárta őt a társasuralkodásból és ahol csak tehette, gyűlöletet igyekezett szítani Mária ellen, akibe egyébként minden gyűlölete ellenére is halálisan, de egyben reménytelenül volt szerelmes, mert a királynő ridegen elzárkózott előle. E súlyos időkben Stuart Máriaékn egyedlen barátja és tanácsadója volt egy Rizzio nevű olasz, aki eredetileg az olasz követnek volt a titkára. Mária hamarosan felfedezte Rizzio éles esztét, udvarába vette és a kis olasz titkár, aki eleinte csak mint elmés társalgó és képzett zenész fordult meg az udvarnál, lassankint mindenhát miniszter lett. A skót főuraknak nem tetszett az olasz egyre növekvő hatalma és elhatárolták, hogy elteszik láb alól. A történelem nagy szatírja, hogy összeesküvésük élére a királyt állították, aki szívesen vállalta, hogy tulajdon felesége ellen konspiráljon. Formálisan irást kötöttek az összeesküvő főurak és a király, hogy Rizziot elteszik a láb alól. Ez volt az irás tartalma. De szóbeli megállapodásuk az volt, hogy a tervbevett merénylet során lehetőleg a királynővel is végezzenek. Olyan nyíltan készülődtek a véres tette, hogy arról mindenki tudott, a királynőt kivéve. Még Rizzio is kapott figyelmeztető levelet. Az angol követ már nyolc nappal előbb jelentette a készülő eseményeket Erzsébet királynőnek és bizalmasan azt is elárulta jelentésében, hogy valószínűleg a királynőt is meg fogják ölni. Jellemző Erzsébetre, hogy e hír vétele után nem tartotta szükségesnek nővérét a küszöbön álló rémségekre figyelmeztetni. Így következett el 1666 március kilencedike. A királynő — rendes szokása szerint — a hálószobája melletti kis szalóban szolgáltatta fel a vacsorát, melyen csak néhány udvari ember, közöttük Rizzio jelent meg. Vacsora után zenével szórakoztak, amikor hirtelen félrevonták a hálószoba függönyét és Darnley, a férj jelent meg. Mária ugyan meglepte a nem várt látogatás, de mert a látszatot meg kellett övni, szívélyesen üdvözölte urát. Néhány perc mulva azonban újabb meglepetés következett. A hálószoba küszöbén Patrick Ruthven lord jelent meg, kezében kivont, meztelen kard. A királynő elképedve ugrott fel. Nyilvánvaló volt, hogy a palotába betörték, hiszen a hálószobába vezető csigalépcsőhöz csak férjének volt kulcsa. Hogyan kerülhetett oda más idegen? Felháborodva kiáltott a berohanó lordra. de már akkor újabb alakok nyomultak a szobába, akik Rizzio felé ugrottak. Egyikük kötelet dobott a derekára, a másik kabátjánál fogva ragadta meg a szerencsétlent, aki halálos félelmében ordította: — Megölnék! Segítség! Királynő... szolgáltass igazságot! De senkimen hallgatott Mária. A merénylők leverték az ezüst gyertyatartókat és közben hirtelen egy pisztoly csöve villant Mária felé. A pisztoly eldőrdült és csak isteni csoda, hogy nem találta el a királynőt, akit Darnley karjába szorítva lefogott és megakadályozott abban, hogy tulajdon testével védelmezze Rizziot, akit a szomszédos szobában bestialias módon valóssággal felkoncoltak. Ötven szúrást és vágást mértek a boldogtalanra a megvadult merénylők, akik dühükben még egymást is megsebesítették. De a merénylők csalódtak, mikor királyi cinkosuk segítségére számítottak. Darnley, mint mindig, ezúttal is gerinctelen, hazug embernek bizonyult, aki ígérete ellenére is cserbenhagyta őket és akinek nem sikerült megmenekülnie, mind hóhérrékre került. Darnley azt hitte, hogy Rizzio meggyilkolása után

ismét ő lesz Mária tanácsadója. Ezért ölette meg az olaszt. De reményeiben súlyosan csalódott. A bestialis merénylet még jobban elidegenítette Máriát férjétől, akiről tudta, hogy értelmi szerzője és mozgatója volt a gazzettnak. Ebben az időben Mária már érett asszonyisága minden szenvedélyével beleszeretett a skót hadsereg főparancsnokába, Bothwellbe. És ez a kemény, akadályt nem ismerő, vasöklű ember elhatározta, hogy megszerzi a skót koronát. Bizonys volt abban, hogy Mária Darnley halála esetén feltétlenül hozzá megy feleségül. Tehát csak egy akadályt kellett az útból félretenni: a királyt! Csak hogy a király akkoriban már teljesen különváltan élt feleségétől és himblőben feküdt egy vidéki kastélyban szüleinél. Bothwell azonban nem ismert akadályt. Rávette Stuart Máriát, hogy utazzon férjéhez, mert — amint mondotta — a közvélemény előtt jó vért fog szülni, ha a királynő, félretéve haragját, megjelenik férje betegágyánál és visszahozza a királyt. Stuart Mária — és ez végzetes bűne és botlása — noha sejtette Bothwell tervét, vak szereimében mindent megtett. Téli zord időben, szörnyű hófúvásban elment a vidéki kastélyba, ahol érthető meglepetéssel fogadták a nem várt, magas látogatást. Megrökönyödésük még csak növekedett, mikor a királynő kijelentette, hogy a beteget haladéktalanul a királyi palotába akarja vinni, Edinburgba. Istenkísértésnek látszott, a szörnyű hidegben nyitott kocsin vinni a lázas beteget. De a királynő ragaszkodott elhatározásához és Darnley, aki már régóta mindenáron ki akart bukálni Máriával, boldog volt, hogy megint gyengédnek látja a királynőt. Egy pillanatig sem kételkedett érzéseinek őszinteségében. A beteget felrakták a disznóhátra és nagy kísérettel elindultak a főváros felé. El is jutottak a város határáig. Ott azonban Bothwell kijelentette, hogy az udvari orvos szigorúan megtiltotta a betegnek a palotában való elhelyezését, nehogy az egész udvart megfertőzze. Így történt, hogy a súlyos beteget a városon kívül, egy magányos, elhagyott házban helyezték el, melyet nagy sietve tettek lakhatóvá. Néhány boldog nap következett. Stuart Mária elragadó önfeláldozással ápolta férjét, mindenfelé elterjedt a híre, hogy a királynő kibékült a férjével. Naponta kétszer is meglátogatta a beteget, aki mellett órákat töltött. Darnley állapota szemmel láthatóan javult, láza elmúlt, az orvos azt mondta, hogy két-három nap múlva visszatérhet a palotába. Bothwell tudta, hogy nem lehet tovább habozni. Egy szombat este, 1667 február 9-ike volt, fényes mulatságot rendezett a királynő palotájában annak az öröme, hogy két hűségese szolgálja lakodalmat tartott. A férjéért aggódó királynő ezen a napon is meglátogatta az urát, sőt — és ez különösen érdekes — gyengédségben annyira ment, hogy éjszaka tizenegy óra felé otthagya a lakodalmas mulatságot és mégegyszer felkereste férjét. Nagy fátylasmenettel vonult végig a város utcáin, mindenki láthatta, hogy milyen jó feleség lett hirtelenében Stuart Mária. Éjteltájban tért haza a királynő és vele jött Bothwell is. Egy órával később a királynő hálószobájába vonult vissza és Bothwell is nyugalomra tért. Éjfél után két óraker a külvároson rettentő erejű robbanás rázkódhatta meg. Az a magányos ház, melyben Darnley feküdt, a levegőbe repült. A robbanás ereje kivetette a királyt ágyából. Holtan találták meg a kertben, törmelékkel alá temetve. De szörnyű és örök igazság, hogy a vér vért kíván. Rizzio megöletését az életével fizette meg Darnley. Darnley kiontott véreért viszont Stuart Mária került évekként utóbb vérpadra, amikor férje megöletésében való bűnrészségé vádja alól menekülve Angliába szökött, ahol azután Erzsébet hóhérré váltta.

ÉRDEKES UJSÁGOK

A newyorki állatkerthen érdekes módon tanulhatják meg a gyermekek az ABC-t. Minden ketrecen tábla lóg, rajta az illető állat nevének kezdőbetűje, ilyen magyarázattal: E mint elefánt, T mint tigris, K mint krokodil és így tovább. * Pontos mérések megállapították, hogy a kínai papírbalokok a nap ibolyántúli sugarait sokkal jobban engedik keresztül, mint a mi üvegablakaink. * Angliában sárga betonból, fehér csikkal határolt autó-utat építettek. A cél, hogy a teherautók vezetői, különösen éjszaka, jobban láthassák ezt a színes útvonalat és ily módon csökkenjen a balesetek száma. * A yukatan-indiánok ősi legendája szerint, a szentjánosbogarak azért világítanak, mert ezek a bogarak olyan erősen gondolkoznak, hogy ennek következtében agyvelejük kigyulladt. * Az Amerikai Egyesült Államokban kétszerannyi olaj és más hájtőerőt produkáló folyadék fogy el, mint ivóvíz. * Pszichológiai kísérletek megállapították, hogy a nők csupán a kellemes dolgokra emlékeznek vissza jól, míg a kellemetleneket könnyen elfelejtik. A férfiaknál ugyanez megfordítva van. * Egy angol mérnök számításai szerint: a pókhaló 100 szála teszi ki az emberi haj vastagságát és 18.000 pókhaló-szál szükséges, hogy használható varró-cérna legyen belőle. * Az ókori Egyiptom chirurgusai oly módon narkotizálták pácienseiket, hogy erős ütést mértek a fej bizonyos részére, amelynek következménye veszélytelen öntudatlanság lett. * A világ ismert gyémántjainak összértékét ezidő szerint 70 milliárd dollárra becsülik, a súlyuk pedig megfelel egy modern gőzmozdony fele súlyának. * Phanaxban, Konstantinápoly előkelő görög villanegyedében vannak családok, akik Sokrates-ig, Aristoteles-ig, sőt Odysseus-ig tudják visszavezetni családfájukat. * A világ legtöbb példányszámában megjelenő két újsága a Tokióban megjelenő „Richi-Richi” és „Osaka Mainchi”. Ez a két újság 4 millió példányszámában jelenik meg és ugyanannak a tulajdonosnak kezében van. Mindkét lap igen nagy formátumú és rendkívüli vastagságú. *

Csak a ritmus más

Írta: Drégely Gábor

A kis tisztviselőtelepi villában élt Ságody professzor, a Ze-nekadarémia nyugalmazott tanára, feleségével, az egykori kamarakénekesnővel és két gyermekével, Ilonával és Ferenc-cel. Ilona szenvedélyes táncosnő volt és szubrettnék készült, Ferenc pedig slágerzongvégeket írt a divatos operettekhez. Ságody, aki szimfonikus zenét komponált, sőt tíz év előtt egy operája is színpadra került, nagyon el volt keseredve, hogy gyermekei úgy zülésben, mint életfelfogásukban mennyire az ő és a felesége művészi színvonala alá kerültek. Érthetelen volt előtte, hogy fia ahelyett, hogy a nagy költökben lenné gyönyörűségét, a legparlagibb nyelven, jasszkifejezésekkel keverve írja meg modern dalait és jobban él meg belőlük, mint régi klasszikusaink. A feleségét pedig az bántotta, hogy a lánya kedvenc szórakozása az, ha otthon akrobatikus táncokat lejt amerikai gramofonlemezek zenéjére, mikor ő Pavlova és Karsavina művészetéért rajongott.

Csak weekendkor honolt a tisztviselőtelepi kis villában a régi idők hangulata, mikor Ferenc kis rádiókezesnőjével, aki kizárólag az általa alászövegezett dalokat énekelte a rádióban, télen a Kékesre rándult ki sielni, nyáron meg a Római-fürdő csónakházában

szórakoztak szombat déltől, hétfő reggelig, Ilona viszont a Hunnia-filmgyár egyik rendezőjével járt télen Lillafüredre, nyáron pedig az újpesti csónakházba, nehogy összekerüljön bátyjával és megzavarják egymás kedvteléseit. Udvarlójára névén gyakran rajongtak kisebb szerepeket is a filmekben, úgyhogy zsebpénzét, rúzs, illatszert és ruhaköltségeit saját keresményéből fedezte.

Egyszer, weekendkor Ságody lejátszotta feleségének egy készülő rapzódiajának részleteit. Az asszony szinte átszellemülten hallgatta férje gyönyörű kompozícióját.

— Holnap este, ha itthon lesznek a gyerekek, el kell játszani nekik is. Talán ráeszmélnék, mi a különbség az igazi művészet és a jazzslágerek között. Lehetetlen, hogy ne ébredjen fel szívükben apai és anyai örökségük, ha hallani fogják ezt a gyönyörű rapzódiait, melynek egyes tételei szinte a szférák zenéjére emlékeztetnek. . .

Ságody arca sugárzott a gyönyörűségtől felesége elismerésére és alig várta a hétfőt, hogy eljátszhassa gyermekeinek új kompozícióját.

A fiatalok nagyon jókedvűen érkeztek weekendjükéről. Ilona boldogan újságolta szüleinek, hogy a Hunnia legközelebbi filmjében már szubrettszerepet fog játszani, napi 50 pengő felleltidíjjal. Sőt, a rendező azt is kieszközölte, hogy az ő slágerének szövegét Ferenczel írassák. A dal a keresztretjvényről fog szólni, most keresik a muzsikát hozzá.

— Hogy ihletet merítsek hozzá, hát napozás közben az összes vasárnapi lapok keresztretjvényeit megfejtettem — szölt Ferenc.

Ságody maliciózan szölt közbe:

— Petőfi nem fejtett keresztretjvényeket, hogy ihletet kapjon.

— Akkor nem voltak keresztretjvények. — mondta Ilona.

— Schiller viszont csak úgy tudott írni, ha rothadt almák voltak előtte, — tette hozzá Ferenc.

— Ne vitakozzatok apátokkal, mikor ő is nagy meglepetést tartogat számotokra. — szölt Ságodyné.

— Mi az, apuskám? — szölt Ilona. — Csak nem ütötte meg a főnyereményt?

— Ne kedvetlenül néztek el apátokat ilyen útszéli viccekkel, mikor ő ma az új kompozíciójával akar meglepni benneteket! — szölt Ságodyné. A fiatalok megelégték apjukat.

— Újra megszöllott az ihlet, apuskám? — Csak arasz szégyeníteni bennünket, fiatalokat? — szölt kedveskedve Ilona.

— Nem megszégyeníteni, hanem felbreszteni az arakal beneteiket! — mondta ünneppélyesen Ságody. — Azt akarom, hogy szabaduljatok fel környezetetek káros hatására alól. Hogy lelketek felemelkedhessen az igazi művészet szférájába. A háború utáni idők szelleme csak érzeki hatásokat keres a zenében, lelki gyönyörűségek helyett. A jazz megszentelennitette a mi ideáljainkat. . .

— Te kissé túlszigorúan ítéled meg a mi kedvteléseinket. Azért mi is tudunk rajongani az igazi művészetért. Csak add elő új kompozíciód, meglátod, milyen megértő lelkekre találsz bennünk. — szölt Ilona. — Ha művészi fantáziád szárnnyalása le tudja győzni a repülőgépet, akkor neked fogunk igazat adni. — szölt Ferenc.

— Mutasd meg a gyerekeknek, hogy tudod felvinni lelküket előltük még ismeretlen magasságokba, ahová repülőgépen nem lehet eljutni. — lelkedezett Ságodyné.

A professzor úr a zongorához ült és játszani kezdte új kompozícióját. Felesége szinte áhítattal hallgatta, de a fiatalok is nagy érdeklődéssel figyelték. Ferenc, apja játéka közben, blokkot vett elő zsebéből és jegyzetelt rá a kottafejeket. Mikor apjuk befejezte rapzódiaját, a fiatalok lelkesen tapsolni kezdtek.

— Szenzációs volt, apuskám. Ezt a művedet olyan népszerűvé fogjuk tenni, hogy egy hónap múlva minden zenés-kávéházban játszani fogják.

— Hogy érted ezt? — kérdezte Ságodyné, szinte sötétödően.

— Ha változtatunk ennek a rapzódiaának ritmusán, hát ebből csinálhatnám meg Ilonának azt a keresztretjvény-slágerét, amit az új filmben énekelni fog. Mialatt a papa játszott, feljegyeztem a kottafejeket és nagyszerűen érvényre juttatták a szövegemet.

Erre már Ilona is kíváncsian odadugta a fejét és dudolgatni kezdte bátyja kéziratát.

— Az a tétel, — szölt meg Ferenc, — melyben a papa a vihart szimbolizálja, a legszenzációsabb refraint szolgáltatja! Ez után a sor után bukfenet is vehetsz tánc közben!

— Megbolondultatok? — kérdezte felháborodva Ságody. — Ezt akarjátok ti csinálni az én rapzódiaimból? . . .

— Ez a te kompozíció, apuskám, szöröl-szóra! Hiszen minden kotta a helyén van! Mi csak más ritmusban fogjuk előadni. . . Ma ez az út a csillagok felé. . .

Ságody professzor búsan, megalázva lehajtottá ősz fejét.

Szép emberek

1

A görögök az ideális embert ezzel a két jelzővel illették: „szép és jó”. Aki szép és jó, az tökéletes. Szép alatt az arc és a test tökéletességét értették, amit a gimnáziumi sportjátékok által sikerült elérniök. Akit a sors szép embernek teremtett, azt az élet rendkívüli előnyökben részesíti. Mindig szívesen látják, ahol megjelenik, érdeklődést tanúsítanak iránta, különös figyelemben részesítik, sőt még sokkal többet meg is bocsátanak nekik, mint másoknak. A szép ember diadalmasan vágat keresztül a tömegeken, csodálat és elismerés az osztályrésze.

2

De nem is kell talán említeni, hogy ugyanezért mennyi veszedelemnek van kitéve. Senkit nem követ a sötét végzet olyan tökéletes gráciával és szinte tánclepésekben, mint a szép embereket. A csúnyának nem nehéz érényesnek lennie. A szépet azonban mindig próbára teszi a kísértés — és sokszor milyen kísértés! Hány úgynevezett szépségkirálynőről olvastuk, hogy tragikus módon fejezte be fiatal életét. Ezt pedig — szépségüknek köszönhetőek.

A kivételes szépség ugyanis kivételes jellemet követel meg, erős ellenállást ezer és ezer csábítással szemben, ha meg akarja őrizni fején a boldogság koronáját.

Kevesen rendelkeznek ekkora jellemzilárdsággal és — elvesztik a csatát és önmagukat.

3

Vannak férfiak, akikre nagy hatással van a nők külső szépsége. Szeretik a nőket izgató megjelenésük miatt, hízleleg a hiúságuknak, ha ilyen szép és ápolat teremtsékekkel nyilvánosan mutatkozhatnak, úgy érzik, hogy az elismerés és hódolat néhány sugara őket is éri — szóval: önmagukat is irigyléreméltónak képzelik és szívesen sütkéreznek a sokak által megkívánt szépasszony szépségében. Csakhogy az éremnek másik oldala is van.

4

Mert a kivételes szépségű nő állandóan és nagy fáradtsággal ápolja magát, rendkívül szeszélyes és szívtelen.

Nyugodtan állíthatjuk: mennél szebb és elegánsabb a nő, annál kiábrándítóbb a tapasztalat, amit szíveről szerezhetünk. Minden érdeklődése sajátmagára irányul, a ruháira, csillogó bőrénél ápolására, a flörtre és egyéb léhaságra, aminek következtében kevés ideje marad, hogy szívének esetleges mélyebb érzelmeivel foglalkozzék.

Aztán jön a tragikus időpont, amely kikerülhetetlen.

5

Hisz egy szomorú napon egész csillogó, szépséges varázsa hirtelen összeomlik s megsemmisül! A szépség csodálatos gyümölcse keserű magot rejt belsejében: a mulandóságot. Egy csúnya napon a körülrajongott külső megváltozik, a megváltozás megsemmisüléssé fajul, sokszor gyorsabban, mint hinnők.

Amikor pedig a kiábrándult férfiban nem marad egyéb, mint fájó visszaemlékezés a reménytelenül eltűnt, egykori szépségre: fájdalmas lelki csömör lép föl és a férfi szerelme közönnyé, egykedvűséggé, lemondássá változik. Az egykor körülrajongott nő kétségbeesettnek érzi magát az egyedülletben, ahol senki nem törődik vele, senki nem bókol neki.

A mult és jelen közötti szédületes ellentét a kétségbeesés örvényébe taszítja.

6

Igazuk volt az ókori görögöknek, akik az emberj ideáltól két tulajdonságot követeltek meg: a szépséget és a jóságot.

A szépség egymagában nem elég — legalább annyira fontos, sőt sokkal fontosabb: az ember belső szépsége. A jellem ápolása, a tudás mélyítése, a lelki tulajdonságok kifinomítása — akinél ezek a belső erők szellemi rendben sorakoznak egymás mellé, csak azt nevezhetjük harmónikus, belsőleg is szép embernek, akinek még akkor is elég értékes és „szeretetreméltó” tulajdonsága fog maradni, ha az idő múlása a külső szépséget már lerombolta.

A lelkileg szép ember soha nem veszíti el teljesen varázsát, a kor és végzet minden támadása ellen védeve van és ő az élet valódi triumfátora. Még akkor is, ha véletlenül csúnya a külseje.

7

Nem! Az ilyen ember szépsége soha nem tűnik el, megjelenése soha — soha! — nem lehet viszatartoztató.

Mert ő a Szellem, aki a maga képére alkotja a gyarló és mulandó testet!

A fenti blúz kötési mintója

A SZOMJAS LÉLEK

IRTA: BALASSA IMRE

Nyűtt, ócska könyv

Elrongyolt, összefirkált könyv vagyok,
Kopott lapok kopott fedlében.
Hajdan szép, tiszta könyv, elkoptam én
Az évek s emberek kezében.

Hányódtam sutban, moecos asztalon,
Részvétlen, vak kezek dobáltak.
Szamárfüleket gyűrt a gond belém,
S keresztetek húzgált a bánat.

Kivagdosták szép színes képeim,
S lapokat téptek ki belőlem;
A legszebb fejezet: az Ifjúság,
S amit egy rózsával jelöltem.

A Szerlem, az élet éneke,
Valahol elvesztet, S hiába!
Benne már magam sem tapogatók
Örömet, Oly nyűtt, s esonkasága

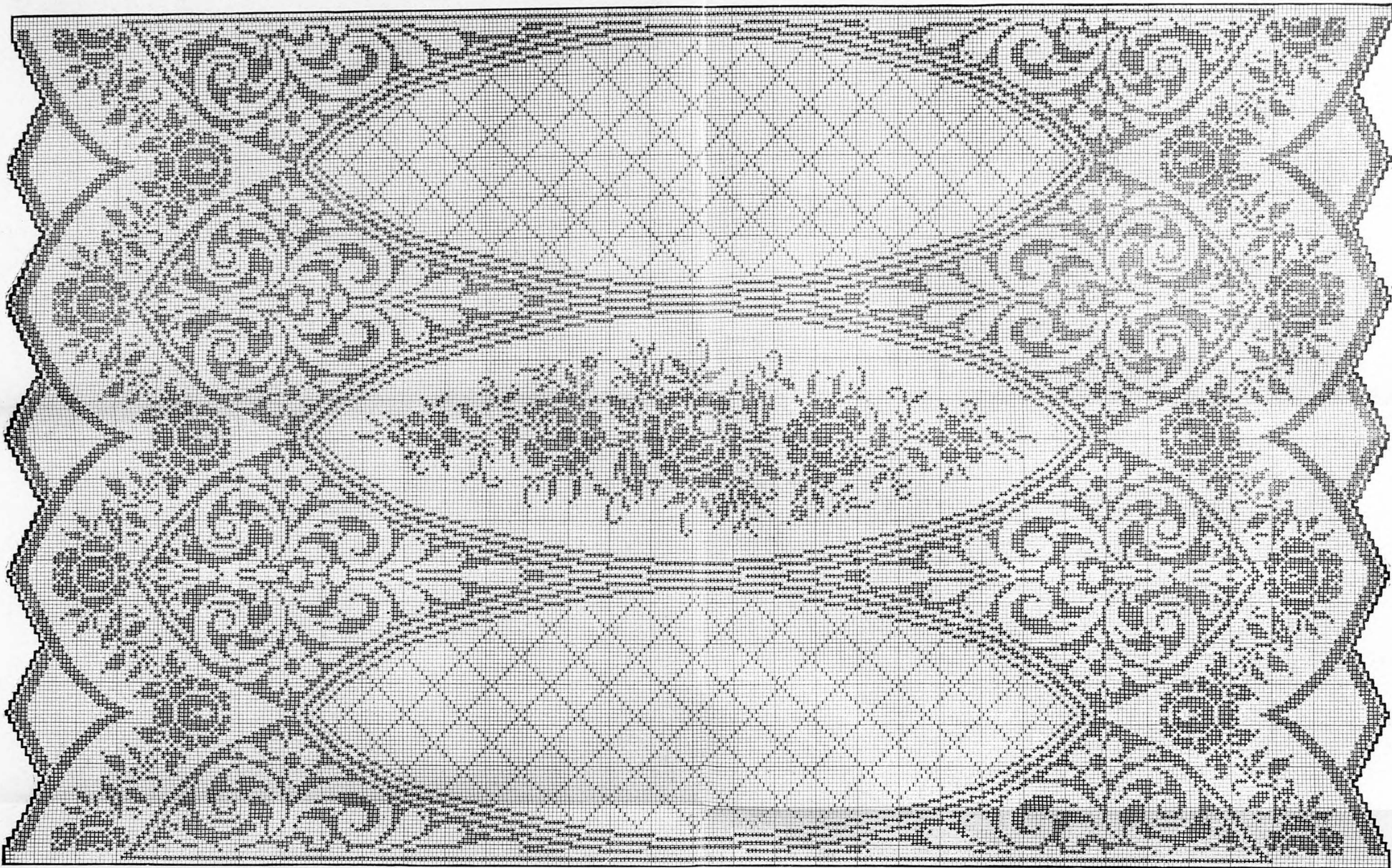
Fáj, miként levágott kar, amely már
Ninesen, s őtleni többé nem tud,
S a megmaradt esonk úgy mered, után
És éltalan, mint eltörtől rúd

Zászlója nélkül, — S fáj, hogy álmaim
Polcraól így a földre estem, —
Nyűtt, ócska könyv, már várom im, hogy egy
Irgalmas kéz a tűzre vessen.

Baradlai (Remillong) Albert

Az esőben görnyedten sietnek el az árnyak, mogorván —
sötéten. Ez ember még az időnél is zordabb: gőzölög, forr
és füstöl belőle a mérég. És rohan, rohan, még jobban
rohan, mint másokra... Csupa ellenség, ökölbeszortul kezű.
Előrehajlott fővel száguld, mint fekete bikák, amint egy-
másnak rohannak öklelözve... Egy, csak egy nem rohan,
egyetlen egy. Ennek nem sietős a dolga, nein félti a finom
ruháját sem: ez a ráérő ember. Odatapad a kirakatablak-
hoz, mohó szemmel habzsolja a színek délszaki pompáját,
amely verőfényben szikrázik odabent az üvegfüszekben, a
pára és a lecsurgó víz fátyla mögött. A virágosbolt ki-
rakatában színek ezeregyéji pompája melenget, bíztat és
nevet. Ízzó rózsák omló vérpiros bársonya, bódultan sá-
padozó kaméliák alpesi fehérsége, orgonaágak violaszín fel-
hője, ciklámenek hívós szüziessége, «Maréchal Niel»-ek
valószínűtlenül finom haloványsárga bágyadozása, húsos
violák, szapora chrimsonok, leányarcú sápadt tearózsák
szín-szimfóniája annál édesebb tündéribb, pompázóbb, an-
nál fonságesebb e régi gót katedrálisok ablaksüdeaira em-
lékeztető pompa, ez a keleti élő-szönyeg annál fejedel-
mübb, minél lucskosabb, színtelenebb, nyirkosabb idekűnn
az Andrássy-út... A nem-sietős ember, ott túl az üvegen,
eszi, habzsolja, nyeli e színeket. Megfürdelt nyomorúságos
arcának sápadtságát a fényben, melengetti gémberedett tag-
jait a színek lánnya mellett és orrcimpái mámoros remegés-
sel isszák a képzelt illatokat. Nyűtt rongyaiban már nem
is didereg, észre sem veszi, hogy a víz becsurog ösztövé-
nyakába és hóna alatt nyirkos péppé válik újságpapirosba
burkolt minden «ingó vagyon»: egy foltozott ing... Sü-
ket és vak az élet rút valóságával szemben, elfelejti, hogy
éhes, hogy fázik, hogy rongyos, elfelejti a csúzt, amely
tagjait hasogatja, megfélekedzik arról is, hogy már elmúlt
ötven éves és késő, késő... elmúlt... minden elmúlt...
nincs többé remény, földönfutó, hajléktalan, az élet vona-
táról örökre lemaradt. Mindezt elfelejti a balsors siva-
tagának árva vándora, akinek üszkös életgerendái alól ki-
parázzlik a hűnyő tűz: a felsőbbrendű ember lelkének olt-
hatatlan vágya a Szépség után. E fájó és gyönyörűsleges, e
romokból is kiragyogó örök sóvárgás, amely teleszívja ma-
gát szépséggel, illattal, színnel, misem törődve zuhogó
szennyes vízzel, beleket mardosó éhséggel, lökdöső kegyet-
len kezekkel. A színekbe felejtkező arc kegyetlenül meg-
viselt: mintha a balsors átkozott szabója össze-vissza for-
gatta, szabadalta, tömte, szaggatta és foltozta volna. Ez a
keresztül-kasúl szántott szegény arc, ez a siralmas emléke
egy hajdani emberábrázatnak, boldogan fürdik az öröm
derűjében, az üveg alól ráhajnalodó szivárványban, amely
fényt záporoz reá. Óh, a szemből eltűnt már a gyötrelm
bágyadsága, oszlik már az apátia hályoga: kidereng a pill-
lák alól egy régi-régi nyajas, mosolygó, kék férfiszem fé-
nye. Honnan, milyen mélységekből lökte ide, virágos ki-
rakat tündérekertje elé e zimankós délután? Honnan me-
rült föl az eső szürke függönye mögött a borzongató rém-
alak, hogy e virágvárszra kiragyogjon belőle az, aki haj-
dan volt: a szépséggel szerelmes ember, a szomjas lélek-
ember. E virágdéliában megszépült hajóroncs, akit a
dühbött óceán kivetett a virágos kis szigetre, tragikus erő-
vel fejezte ki az emberi lélek örök sóvárgását, legyőzhetetlen
vágyát a Szépség után. Istentől való e lélek, szípnék, tisztá-
nak, nemesnek született és a tisztaság, a szépség, a neme-
sség pislogva parázlik belőle a szenvedések poklában
is. Az ember győzedelmes lelke ez, amely lerázza magáról
az anyag rabságát, megbirkózik az inség tapadó sarával,
torkonragadja a kórságot, birokra kél a sors csapásaival,
lerázza vállairól a nyomor ködruháját és éj-sötétben át,
esőn át, ködökön át megmutatja nekünk a rút felhőkkel
ellaktart kék eget. Nézzétek e rózsákba belefelejtkező sze-
gény, rongyos csavargó szelid mosolyban megszépült, gyö-
nyörűségben megifjodott arcát... Nézzétek, emberek,
milyen egyenes az alakja, milyen bifakodó a szeme... E
rongy-ember, e roncs-ember maga az élő Optimizmus, maga
a szépség földjén megújhodott Ember. Maga a győzedelmes,
diadalmas, örök és soha el nem pusztítható Lélek.

(Állandó havi melléklet)

^A
Török A. és Tsa

Bankház R. T.
Budapest, IV.,
Szervita-tér 3

mellékletét az október 1.-i számunkban hozzuk

Rece vagy horgolt ágyterítő

WIEG TESTVÉREK KÉZIMUNKAHÁZA TERVE. BUDAPEST, IV., DEÁK FERENC-UTCA 19.

AZ ÁGYTERÍTŐ mérete 200×320 cm. A kész recealap ezen méretben a minta kitöltéséhez 40 deka gyöngyperlével együtt P 27.20. Teljesen készen P 80.—.

Horgoláshoz 5. sz. perlét használunk. Fehér vagy ekrű színű perlé kg-ja P 12.—. Egy cm nagyságú kockákkal horgoljuk e terítőt, hogy a fenti méretet

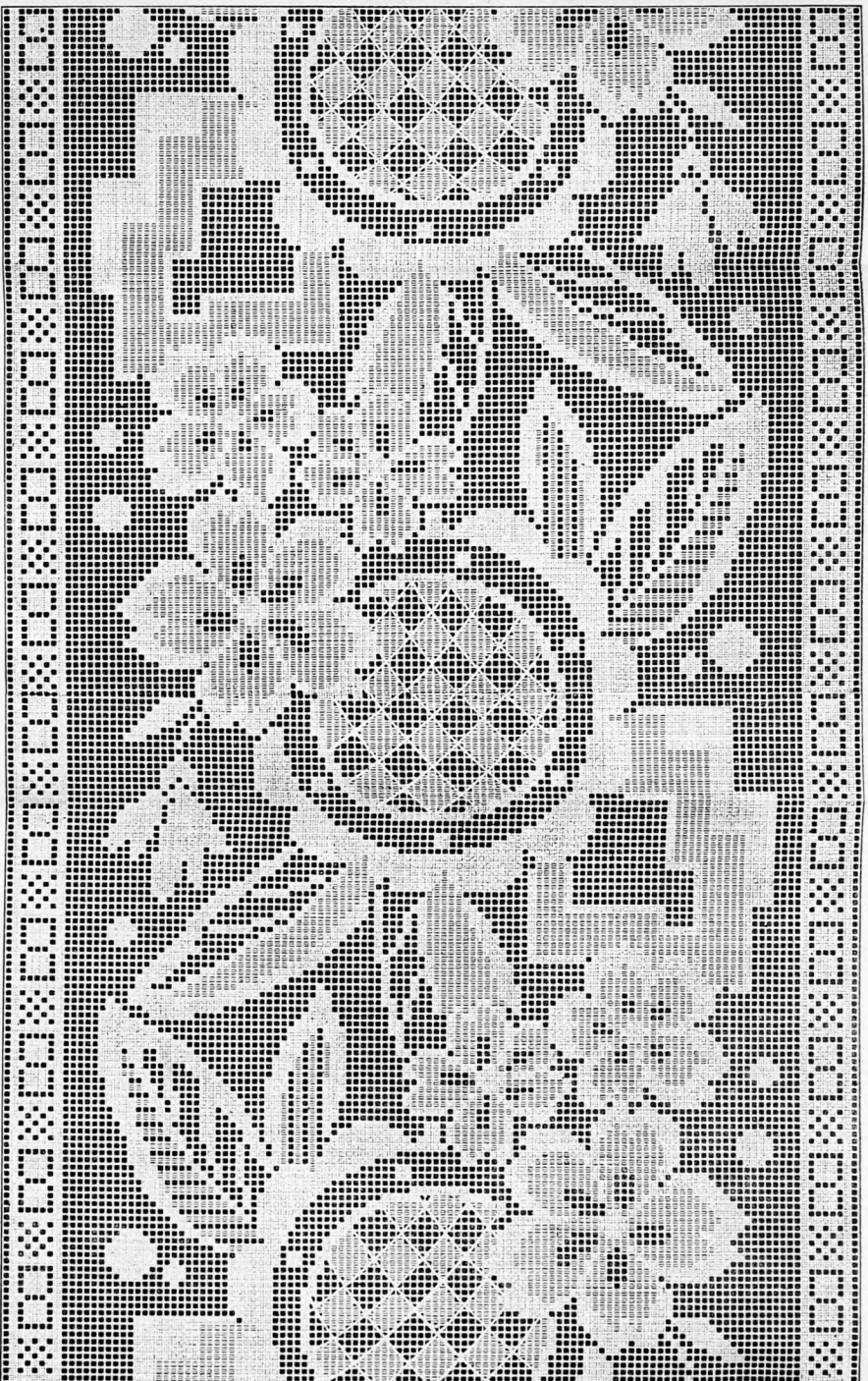
megkapjuk.

^A
Török A. és Tsa

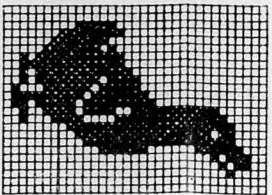
Bankház R. T.
Budapest, IV.,
Szervita-tér 3

mellékletét az október 1.-i számunkban hozzuk

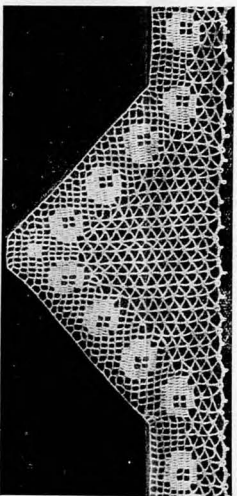
(Állandó havi melléklet)

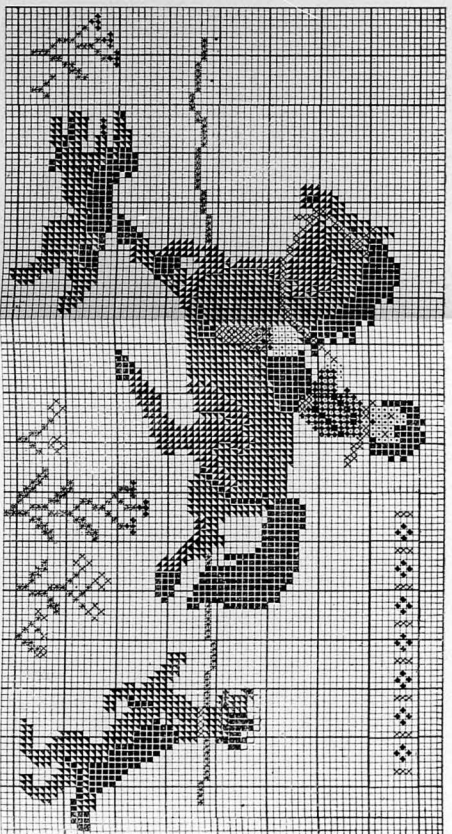
2. RECE VAGY HORGOLT CSIPKEBETET függőlybe, ágyverőbe, 6 mm-es lyuknagysággal készítve a recenlappot, 65 cm széles csipkebetélet kapunk. A minta kitöltéséhez gyöngyperlet használnuk. Készíthető horgolva tetszőszenneli vékonydúgu horgolócémből. Kisb méretű lyukkal készíve, keskenyebbmetéű betélet kapunk.

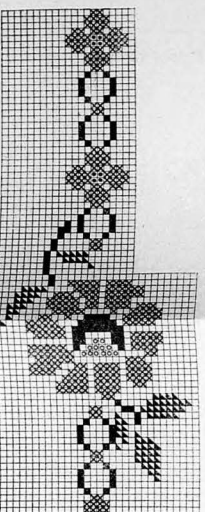
3. KERESZTOLTES MINTA gyereklátszóba, kólyai, vagy gyerekszobapórára, lenni, fülgöngy, szűszenneli színű anyag használatával.

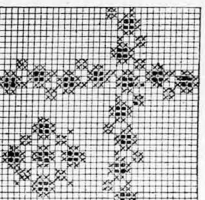
4. HORGOLT CSIPKEBETET kombiné díszítésére. Az előtéz háromszögletű, körül csak a keskeny csipke készítenék. Horgoláshoz 100-120-as horgolócémet használnuk.

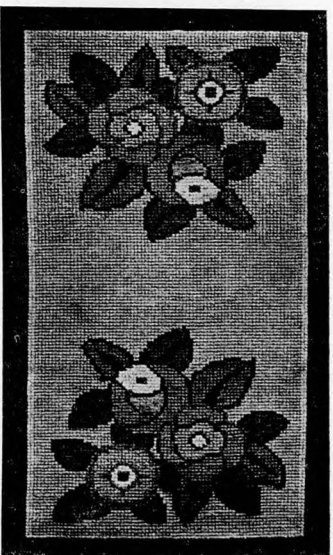
6. GOBELIN-KÉP gyerekszobába vagy gyerekszobába való díngyópórára. Fali szőnyegre is készíthetünk a mintával, ha a mintát felmagyitva varrjuk és egymáson többször ismételjük. Az alapot lehet halványzöld vagy homokszínű apróvíz fonddal venni. Az elői szaladók kúya színezése két barna színnel varrandó. A lo négyzsinű (a kúnyákkal előzői világosabb vagy sötétebb barnával). A gyerek orca, keze és terde keszsinű fonddal, a hoga sötétbarnával, a ruhája kékkel, a nyaka körül sál pirossal, a csizmája feketeivel. A lo után szaladók kúya sötétbarna és fekete színnel színezhető. A földaló kőnövök zöld élénk zöld színekkel készítenék.

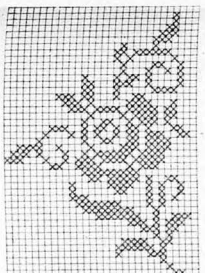
8. KERESZTOLTES MINTA vékonyleni, idelelendő, konyhagantúra díszítésére. A virág színezését háromvirágúli sárgával, a levelek zölddel, a gírlándhoz színnel a virág színi használnánk.

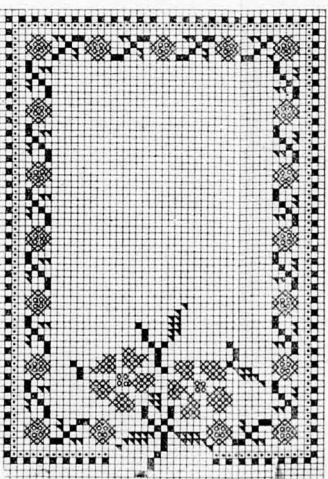
9. KERESZTOLTES MINTA szűszenneli díszítésére. A minta vezetését kék színű fonddal, a kúnyákkal előzői világosabb vagy sötétebb barnával, a hoga sötétbarnával, a ruhája kékkel, a nyaka körül sál pirossal, a csizmája feketeivel. A földaló kőnövök zöld élénk zöld színekkel készítenék.

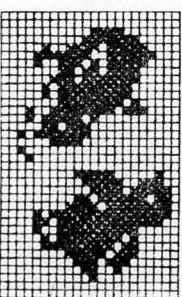
7. MODERN SZÖNYEG. Készíthető varrott perzsaúknak vagy keresztöltéssel. Tetszőszenneli méretekben, lenkanovóra előtéz megrendelhető a Wieg Testvérek kézimunkházában. Hozzávaló Futár faroklón pamut kárpit P 13,50. Leszámolható mintalapp díra P 4.—. Rendelés alkalmával megjelölendő a szőnyeg alap-színe, valamint a virágok színezése is. Kivánságra megkezdése vagy elhúzva is szállítható a cég. Árdalhatót készítséggel küld a színezési mintával együtt.

10. KERESZTOLTES MINTA faldeakendő, gyerektorna díszítésére. A rózsák halvány rózsaszínnel, a levelek és szálak világoszöld színnel varrandók.

5. KERESZTOLTES MINTA faldeakendő díszítésére. E mintával, mely főlyvölágon hosszabbítható, bármilyen méretű anyag díszíthető. A színezéshez kell egy világosabb és egy sötétebb zöld anyag, amellyel a kis rózsákat összetegő szálak és levelek lesznek varrandók. A virág kétárvölátú piros vagy rózsaszínnel, vagy barnával tetszőszenneli színnel varrandó. A szílen látható keleti a virág színezéséhez használni kétárvölátú színnel készítenék. Használnánk mintát, perlet vagy színes pamutot a varróhoz. E mintával konyhagantúrát is díszíthetünk.

11. A KÉT KIS CSIBET ÁBBAZÓLO MINTAVAL díszíthetünk gyereklátszóba, is: lenyű szőnyegdíszítésére. A csipke Chromadóra színnel anyaga használnuk a csibék kivárástólhoz, építéig egyik válnivali világosabb, a másik pedig sötétebb árnyalatú legyen.

„Malacka, ne kacagj!... Te is beléphetsz még a rajszögekbe!...”
(L. Wood rajza „The Letch”-ből)

A burgonya nagy D-vitamin tartalma megóvja a fogainkat az időelőtti megromlástól

A tudomány és a civilizáció előrehaladásával a tudományos kutatás számára mind több és több tér nyílik meg és konkrét valósággá válik a tudósok s kiváló képességű laikusok keze alatt sok olyan igazság, amiről őseink még álmodni sem mertek volna.

A gyógynövények használhatósága tudományos megállapításának terén naponta újabb és újabb bámulatraméltó eredményekhez jutnak. Az újabb klinikai kutatások Kneipp, Lahmann, Hufeland, Hahnemann, Winternitz professzor és Werminghausen, majd a magyar Zelenyák apát útmutatásai nyomán haladnak. Kutatják az összefüggéseket a táplálkozás és egészség, az anyagcsere és hosszú élet, az öregedés és a szervezet megifjálása között. Meesnikoff tapasztalatai alapján tudjuk, hogy a joghurt a hosszú élet elősegítője és sokan gyakorlati példákkal igazolták, hogy a phylotherapiikus és diétikus úton a rák bizonyos nemei már gyógyíthatók.

Azonban mindezekhez évszázados kitarató kutatás, kísérletezés, tapasztalatok kellettek, hogy aztán a minden tudományok nélkülözhetetlen segítőjéről, a statisztikáról meg ne feledkezzünk. Azonban, mint a tapasztalat igazolja, a kultúra és a civilizáció áldásai, amennyire bizonyos vonatkozásban a halandóságot és a nagy epidémiákat

megszorították, ugyanannyit ártottak az emberi szervezet ellenálló-képességének is. Az ember a betegségek nagyrészét, amiket évezredek-ken át névről sem ismert, megkapta a természetével ellenkező ruház- kodás és táplálkozás behozatala révén. A kultúrnépek fogazata rohamosan romlik és az úgynevezett civilizálatlan népek is ismerik már az odvasodást. A hosszas kutatások, megfigyelések és laborató- riumi kísérletek kétségkívül megállapították, hogy a fogak romlása a táplálkozással szoros összefüggésben van. Itt meg kellett a konkrét összefüggéseket találni, mert nemcsak orvosi, de nemzetgazdasági, fő- leg azonban agrárgazdasági szempontból fontos annak a megállapí- tása, mi okozza például a fogazat romlását és mi akadályozza meg.

Kneipp és Werminghausen szerint a gyöngé, rossz és beteg fogazat nem tekinthető speciális betegséggnek, hanem a szervezet általános gyengeségének és esetleges betegségeinek következménye. A szervezet- nek lápsókban való hiányát és rossz nedvkeringést állapították meg, amit azután Lahmann kutatásai is igazoltak. Érdekes megfigyeléseket tettek amerikai orvosok, — akik különösen a fogazat terén vezet- nek. — A fogaknak éppen olyan szüksége van a vitaminokra, mint egyéb szerveinknek. A fog speciális vitaminja a D-vitamin, ettől függ fogaink épsége. Ha hiányzik táplálékunkból a D-vitamin, úgy ez tel- jes biztonsággal fogkavicsot, s fogkihullást (insorvadást) von maga után. Ez ellen nincs orvosság, rokonbetegsége a skorbutnak. A búzá- ban van annyi D-vitamin, hogy skorbutot ne kapjunk, a zabban és rozsban kevesebb, de a fogak táplálásához nem elég a búza D-vita- minja. Amerikai orvosok megállapítása szerint, azoknál a népeknél, ahol a mindennapi táplálék nem búza, rozs, vagy zab, hanem túlnyomórésztben burgonya, alig lehet lyukas fogat találni, fogkihullás pedig egyáltalán nem fordul elő. Ausztráliában kísérletképpen meg- vizsgálták egy falu 164 lakosának fogazatát s összesen 8 rossz fogat találtak, kihullott fog pedig ismeretlen fogalom volt. Ezeknek a bol- dog embereknek tej, tojás, káposzta, hal és különböző főzelékek jélek a táplálékuk. Húst alig esznek, kávé, tea, alkohol, nikotin erősen fog- pusztító narkotikum — ismeretlenek előttük, a legfőbb napi táplá- lékuk és kenyerük pótlója a burgonya.

Mindezekből következik, hogy igen ajánlatos fejlődő gyermekeinknek több burgonyát, mint kenyeret adni, sőt a felnőttek se rösteljenek naponta egyszer legalább valamilyen formában krumplit enni. A bur- gonya a D-vitamin me- legágya, amely nélkül egészségünk és teljesí- tőképességünk lehangol- lik. Az elmúlt generáció fogazatának igen sokat ártott az a régi mon- dás, amely szerint, a «krumpli nem étel». Mi ezt a pompás D-vitamin- dús kultúrnövényt főleg sertéshízalásra és szesz- főzésre használtuk. Ma már nagyot haladt a vil- lág, megtanuljuk lassan, hogy milyen drága gaz- dasági és egészségi érte- ket bírnak a hazai bur- gonyában, amelyből mi- nél többet kell termelni és főleg fogyasztani, ha egészségesek és ép- foguak akarunk ma- radni, mint az ausztrá- liai bennszülöttek.

Baráti Huszár Mária

Zárai nők, dalmát népviseletben

Beszélgetés Sarbó egyetemi professzorral:

Amin a házasságok tönkremennek

Írta: Vándor Kálmán

Az idegesség szerepe az elromlott házasságokban

Nincs egy hete, statisztika jelent meg arról, hogy a megkötött házasságokból mennyi marad meg és mennyi bomlik fel. A statisztikai adatok ijesztő számokat soroltak fel s ezzel kapcsolatban kerestük fel Sarbó Artúr dr. egyetemi professzort, nagyhírű ideggyógyászt. Hogy egy házasság hogyan és milyen okokból bomlik fel, ezt talán senki olyan jól nem tudja, mint az ideggyógyász, akinek rendelőszobájában, mint egy gyónószékbén tárul ki az emberek lelke, amikor mezeitelenre vetkezettik belső életüket, hogy az ideggyógyász megtalálja azokat a defektusokat, amelyeknek reparálása az eltűnt nyugalmat, a megbékélt lelket adhatja vissza.

— A válások elszaporodása — mondotta Sarbó professzor — sajnos, világlejenség és ha a házasságok szentségének leromlását a kiindulási ponttól akarjuk végigvezetni, nyugodtan visszamehetnénk akár a középkorig, hogy az életviszonyok és életformák változásán át mutassuk ki azt a fokozatos lazulást, mely végeredményben idáig juttatta a házasságokat. Minket azonban a közvetlen okok érdekelnak s ezeket mind egy pontban találjuk meg: a világháborúban. Ez az a gőc, ahonnan szertétegnak mindazok az okok, melyek a szomorú statisztikák számadatait eredményezik.

— Szóval professzor úr a háborút követő anyagi leromlottságban keresi a jelenség okait?

— Abban is. De ne csak abban. A háború egészen más vonatkozásokban is felidőzje a rengeteg tonktremet házasságnak. Az anyagi okokkal legalább is egyenértékű itt az a körülmény, hogy a világháború utolsó éveiben az iskolápadokból vitték el a katonának az ifjúságot. Tíznyolc esztendősféle ifjak, még gyerekek, akik normális viszonyok között még éveik a család óvó védőzárnyai alatt és szülői vezetés mellett tették első tétova lépéseiket az élet útján, most egyszerre kikerültek az élet szabad vizére. Mint egy forgszél kaptal el ezeket a gyerekeket a háború és kisodorta őket a legviharosabb tengerre. Most tessék elképzelni ezeket a gyerekifjakat, akik normális körülmények között elsővése jószág vagy orvostanhallgatóként szülői és tanári felügyelet alatt telték volna. Ezek a fiúk egyik napról a másikra esetleg egy kis vidéki város csendjéből Budapest vagy Bécs kavargó életébe kerültek bele. Felügyelet, vezetés nélkül, mert hiszen katonai fellebbvalóik nevelése csak a kiképzésre szorítottuk. Tíznyolc éves tapasztalatlan fiúk belekerültek idejékorán a nagy városok éjszakai életébe. Pár hét alatt kiképezték őket, azután jött a tisztiskola és egy esztendővel később, tizenkilenc éves korukban ezek a gyermekek hihetetlen gyors karriert futottak meg. Tisztek lettek, zászlósok, hadnagyok és olyan hatáskört kaptak, amiről ebben a korban fiatal emberek nem is álmodhattak. Tizenkilenc esztendőskorukban a hatalom birtokosai voltak, önálló cselekedeteket feljogosítottak. Mindehhez még magys fizetést kaptak, úgy hogy a pénz nem játszott náluk szerepet. A világháború kitermelt egy generációt, mely ki-

zökkent az élet megszokott útjából és magárahagyottan élt egy életet, mely természetesen olyan rejtett, öröklött, lapangó tulajdonságokat hozott felszínre, melyeket eddig a családi élet kötelekét jogvartartottak.

A háború kiváltotta azt a hangulatot, mely a testi veszeléket semmibe sem vette. Ezek a fiúk, tizenkilenc éves korukban nem az édesanyjuktól kértek már esti kimenőt, hanem odakünn a frontokon gránát- és sprancellüzben, szuronyrohakokban mindennap az életüket teték kockára. Ha tehát egy pillanatra megpihenhettek az állandó életveszelében, nem tudva, hogy holnap lesz-e még alkalom élni, egyszerre akarták felbahámozni az élet minden örömet. No már most ezek a fiúk, akik mindennap az életüket vitték vásárra, élni, az életet élvezni akarván, sokkal korábban gondoltak házasságra is, mint egyébként gondolhattak volna. Tizenkilenc, húsz éves gyerekek a kis zászlósok, hadnagyoskák nőültek meg.

— Professzor úr nem barátja a korai házasságnak?

— Ellenkezőleg. A tudomány és a következő generáció érdeke is azt kívánja, hogy a fiatalok korán nőüljenek. De — komoly elgondolások alapján. Ezekben a házasságokban azonban nem így történt. Először is ezek a házasságok nem vezethetők korai nőülésnek, hanem időelőttieknek. A házastársakból hiányzott az érettségnek az a foka, mely képes az elkerülhetetlen zsörtölődések jelentőségének, illetve jelentéktelenségének mérlegelésére. Hiányzott az a higgadság, mely nélkül házasság nem lehet nyugodt és egyenletes. Természetszerűen nem találta meg azt az utat, mely egyedül alkalmas a harmonikus együttélés eléréséhez.

— S az anyagi háttér? Tánár úr jelölésére szerint ennek nem volt ekkora jelentősége?

— Éppen most térek át erre a kérdésre. Ezek a fiatalok nem törődtek az anyagi háttérrel. Nem volt meg a tájékozottságuk arról, hogy mi az a kenyérkereset, hiszen hátuk mögött volt a könnyen kapott hadnagyi fizetés, mely a háborúban igen komoly összeg volt. Arra nem is gondoltak, hogy ez egyszer csak megszűnik, az egyenruhát le kell vetni és azt fognak állani az életben, ahol elindultak, mikor kiléptek az iskola kapuján. A hatalom, mely kezükben volt, semmivé foszlék s a hadnagyi fizetés is a multba tánik. Emberek, akiknek eddig hatalmuk és pénzük volt, ott állanak és míg eddig nekik szaladtak, most nekik kell tisztelgetni és nem könnyed tiszti tisztelő mozdulattal, hanem esetleg meggyőnyed háttal és olyan emberek magasodnak föléljük, akik azelőtt alattuk voltak. Ezekhez kell fordulniok, ha kenyeret akarnak s nem is olyan bőséges kenyeret, mint eddig kaptak. Ezek a fiatal házasok most egyszerre ott állottak szűfösöztől illúziókkal és kenyértelenül. Megbolygott lelki egyensúlyval. Ime az ok, mely a házasságok szétbomlásához vezet.

— És a korszellem? Ennek nincs befolyása?

— De igen. És ez Oroszország felől

áradva metelyezi meg az egész világ házassáit. Oroszországban a házasság egyszerű aktussá vált, kithozta a férfiak poigim hajlamát és szabad foljást engedett az ösztönöknek. És mint a többi ok, ez is a háborúban gyökerezik. Ha ehhez hozzávesszük a gazdasági élet kildátalanóságát, melyben a fiatalok nem tudja, hogyan helyezkedjék el, előtünk áll a tisztla kép: ténykedéseiben nem a megfontolt cselekvés vezet, hanem a pillanatnyi haszon irántja. Így jön létre a rengeteg házasság, melyben nem az egymáshoz illő egyedekek harmónikus együttélése a cél és hiányzik a nyugodt házassághoz elengedhetetlenül hozzátartozó etikai alap. — És létrejön a meg nem értett férfi és meg nem értett nő.

— Igen. Vagy egyik vagy másik fél anyagi csodáltságot érez, nem tudja magát eltartani, becsapottnak éri magát. Gyerek pedig nincs, hiányzik tehát a kapcsolás, mely őket mégis összetartaná. A házasság tehát felbomlik.

— Talán azt kérném most professzor úrtól, hogy arra mutasson rá, hogyan lehetne ezen segíteni!

— Mindenekelőtt elfoglaltságot mind a két félnek! Az idegesség legjobb gyógyszere a munka! Igen sok nő van, akit nem elégít ki a háztartás vezetése, ezeket igyekezzünk kihozni rejtett tehetségüket, hajlamukat, vezessük őket a zene, képművészet, iparművészet vagy a női munkák felé, ahol megtalálván elfoglaltságukat, kisebbedik a zsörtölődési felület. Van azonban ennek még egy igen fontos jelentősége is, mert a kenyérkereset folytán a nő önértékelődése is emelkedik, hiszen a férféhoz hasonló hozzájárulást ad a házassági együttélés anyagi alapjához.

— Tehát ml volna egy áltádnos jó tanács a mai meghazsított emberekek házassági életük feljavítására?

— Az egymástól való — kipihenés. És ez vonatkozik a legszebb, legjobb házasságokra is. A házáséletnek és meleg vonzódásnak legnagyobb ellensége a megszokás. Ezt ellensúlyozni kell azzal, hogy a házastársak néhány hétre elválnak egymástól — nyaralás — kipihenik egymást. Régi tapasztalat, hogy amikor ismét összekerülnek, a régi és megszokás folytán talán szunnyadó érzések igen élénken jelentkeznek.

Sarbó professzor végezetül mosolyogva mondta:

— Azért meg vannak szép és jó házasságok is! Nem figyelte meg meg, hogy házastársak egymás mellett megöregedve, a végén még — hasonlítanak is egymásra? Ez tréfásan hangzik, de tényleg létező jelenség.

És ez akkor szokott bekövetkezni, ha a szép házasságban élőknek egyenlő konyfakalotkat van. Illegenc az erősebb fél hangulata, mely arcan jelentkezik, természetesen átállítódik a gyengébb fél arcára is és a közös hangulat ugyanazokat a vonásokat hangsúlyozza ki mind a két arcon. Hígyjük, hogy rövidesen eljön az idő, amikor a statisztika válások szerepéről számol le, hogy igen meg szaporodott az egymásra arcan is hasonlított házastársak száma!

Asszonyszív

REGÉNY

IRTA: FORRÓ PÁL

XII.

Madame Charlotte, az előkelő váci-utcai ruhaszalón tulajdonosnője, olyan jókedvű volt, hogy madarat lehetett volna vele fogatni. A varrólányok nem akartak hinni a fiülüknek, amikor mézédés hangon csiseseregte:

— Lujzika, nem akar ma egy órával hamarabb hazamenni? Farsang van és a fiatal lányoknak kell egy kis szórakozás... Hát maga, Mártuska, hogy áll a szerelemmel? Nincs még kérője?

— Öngysága a vesztét érzi! — állapították meg egyhangúan, mikor a természetes hölgy elhagyta a munkatermet és a szalónba sietett, ahol újabb rendelők várták. A legrégebb alkalmazott sem emlékezett arra, hogy Mme Charlotte valaha is jókedvű, vagy előzékeny lett volna a személyzetrel kapcsolatban. Minden szeretetreméltóságot vevői számára tartogatta. De már ezt sem bírta. Epehaja lassan elhaltalmasodott, ami nem csoda, ha meggondoljuk, hogy naponta legalább tíz elkényeztetett gazdag úriasszonyt kellett kiszolgálnia.

Mme Charlotte gyűlölte vevőit.

— Miattuk kerülök majd a pokolba! — szokta mondogatni — mert ők kényszerítettek arra, hogy húsz esztendőn át szakadatlanul hazudjam. Minden rossz alakú nőre azt kellett mondanom, hogy különb termete van, mint Gréta Garbónak és főleg, mint a barátnőjének. Hazudtam a szállítási terminusokat, hazudtam, hogy a ruhára ráfizetek, hazudtam, hogy az uralkodóház összes hercegnői inkognitóban nálam rendelik toalettjeiket, pletykákat hazudtam, hogy örömet okoznak az öngysága figyelmét eltereljem a próbákban a ruhákról. És hálaból agyonkínokta, zaklattak, semmivel sem voltak megelegedve, adósok maradtak, azt akarták, hogy csodát műveljek és nyolevan centiméteres sluszt húzzak rá a százhusz centiméteres csipőkre...

A sok izzagom csakugyan gyomor- és epehájossá tette Charlotteot és az orvosok egészen komolyan figyelmeztették, hogy jó lesz visszavonulnia az üzlettől. Mme Charlotte erre diszkrétlen vevő után kezdett elreklódnia, akinek átadhatná szalónját raktárral, bevőkkel, varrólányokkal, próbakisasszonyokkal, öltözőfülkékkel, perzsaszőnyegekkel, vitrinnel, tükrökkel...

De úgy látszott, hogy az eladás egészen reménytelen. Charlotte asszony negyven ezer pengőt kért az átadásért és ennyi pénze egyetlen pályázónak sem volt. Egy napon, mikor a szokottnál is jobban kínózták az epégörök és már egészen sárga volt, mint egy kina, az epéjéből felszivódott festéktől, régi ismerősét látta belépni az ajtón. Mme Charlotte nem szerette azokat a hölgyeket, akik hosszabb ideig elmaradtak tőle és máshol való sikertelen próbálkozás után megint visszatertek hozzá.

— Ah, Istvánffy kisasszony! — mondotta alig észrevehető gúnyval. — Legalább négy esztendő óta nem volt szerencsém. Őszintén szólva, irigyeltem a konkurenciát, akinek sikerült önt elhódítania!

— Külföldön éltam, — felelte Gizi, csak éppen, hogy mondjon valamit.

— Drága Istvánffy kisasszony... ismerem már ezt. Mindenki ezt mondja, aki megpróbálja, hogy máshol dolgoztasson, azután előbb-utóbb kénytelen mégis csak hozzám visszajönni, mert a saját kárán tanulja meg, hogy senki nálam jobban, elégszámiban és szolidabban nem dolgozik! Mme Charlotte vezet! Mi megöriztük a kisasszony méreteit, írhatott volna akár Kokin-Kinából is, elküldtük volna a ruhát... Ámbár, de úgy-e, nem haragszik drága, úgy látom, hogy a nálunk őrzött méretek és a mostani figurája között mégis csak lesz bizonyos eltérés!

Ez volt Mme Charlotte bosszúja, amiért Gizi évekig hűtlen volt. Tudta, hogy ez a legfájdalmasabb szúrás, mely egyenesen a szívet éri.

Ezt mindjárt az első pillanatban ki kellett tálna. Csak most vette észre, hogy Gizi nincs is egyedül. Egy másik sötétruhás hölgy is van a társaságban. Mme Charlotte pillanattal alatt felértékelte a sötét kosztümöt és abból megállapította, hogy közepes szalónban készült. Spórolós, jómódú középosztály! — gondolta magában — aki egyszer életében szeretne valami nagyon elegánsat csináltatni...

— Drága Mme Charlotte — kezdte Gizi — komoly üzleti ügyben akarok tárgyalni.

— Valami ruhácska? Nagyon sajnálom, de néhány hétig nem fogadhatok el új rendelést. A régi állandó vevőim le-

Mussolini és a nők

Egy fiatal diplomata kijelentette, nem bírja megérteni, hogyan adhatja oda valaki az életét és a lelkét egy nőért. Egy angol asszony, aki a nőjogok harcosa volt, megverte méltónak találta ezt a nézetet. A diplomata azonban tovább vitatta a maga igazát:

— A férfi életét a munkának köteles szentelni, lelkierejét pedig magasabb rendű feladatok, az állam és a társadalom javát szolgáló célok elérésére!

Az angol nő még hevesebben tiltakozott ez ellen.

Mussolini, aki végighallgatta ezt a vitaközt, gálánsan bólogott:

— Mylady, önnek van igaza!...

— Hogyan? — heveskedett a fiatal és törtető diplomata. — Ez az ön véleménye, aki pedig senkinek a munkaidejét nem engedni megörvidíteni?!

— Kedves barátom, — felelte mosolygva Mussolini, — minden férfi nyugodtan odaajándékozhatja az életét és a lelkét a nőnek... De a munkaidejét nem!...

*

Csak nagyon kivételes esetekben kerülhet nő a Palazzo Chigi falai közé, Mussolini dolgozó-órái alatt. De még azokat a férfiakat is távol tartja magától, akik az úgynevezett professzori tipushoz tartoznak és akik inkább bölcselkednek, mint a gyakorlati kivitel emberei.

— Hogyan ismerheti félre és becsülheti le az ön univerzális agya azt a két legfontosabb erőt, ami az emberi életet irányítja? — kérdezte egy francia hölgy, a követség egyik estélyén. — Ugy értem, hogy a nőket és a filozófát!...

— Madame, — válaszolta Mussolini, — az én elvem, hogy mindent a maga helyén... Szeretem a filozófát és becsülöm a nőket. De azt a nőt, aki filozofál és azt a filozófust, aki hűtlen egy asszony, a pokolba kívánom!...

*

Tizenhétéves tanító volt Mussolini, amikor egy értekezést írt a bölcsészetről. Már majdnem a végénél tartott, amikor egy feltékény leány tudomást szerzett erről a kéziratról és elégette.

— De hát, hogy történhetett ez? — kérdezte sok évvel később egy szellemes amerikai nő.

— Végtelenül egyszerű a dolog, nagyságos asszonyom. A leány szeretett engem és amikor a munkámban ezt a két kifejezést olvasta: „platói szerelem” és „Nietzsche szöke bestijája”, meg volt győződve arról, hogy hűtlen vagyok hozzá!...

— Műveletlen teremtés lehetett! — gúnylódott az amerikai nő.

— Ellenkezőleg, nagyon okos teremtés, — mondta Mussolini. — A legbübb nő ugyanis nem akarja beismerni, hogy a szenvedély sokkal hatalmasabb erő, mint a tudás...

Edward White:

Egy zsák arany

Napkeleti történet

1

Fatime a kádi leánya volt.

A kádi nagyon böles ember, Fatime pedig olyan szép volt, mint a rózsaujú hajnal és eljött az ideje annak, amikor a kádi kedves leánya számára férjet akart választani, és megjelent Abdallah, aki ugyan nagyon szegény volt, ezzel szemben azonban könyv nélkül tudta a Korán verssorait, háromszor elzarándokolt a szent Mekka városába és a minarétek erkélyéről alkonyatkor szépen tudta énekelni az igazhitűek imáját.

2

Abdallah megkérte a szép Fatime kezét.

— Mit cselekednél, — kérdezte tőle a kádi, — ha egy zsák aranyat találnál?

— Visszaadnám jogos tulajdonosának, —

— felelte Abdallah percnyi megfontolás nélkül.

— Könyvemű ember vagy, — mondta a böles kádi, — nem engedhetem, hogy Fatime a te feleséged legyen!
Abdallah lesújtva távozott.

3

Új kérő jelentkezett: Szelim.

Nem volt olyan tanult és igazhitű, mint Abdallah, ezzel szemben azonban kétszáz tevélvel rendelkezett és nagyvonalú karavánkereskedelmet üzött.

— Mit cselekednél, — kérdezte tőle is a böles kádi, — ha egy zsák aranyat találnál?

— Megtartanám magamnak, — felelte Szelim, percnyi gondolkodás nélkül.

— Beestelen ember vagy, — mondta a böles kádi, — nem engedhetem, hogy Fatime a te feleséged legyen!
Szelim is lesújtva távozott.

4

És megjelent Jusszuf.

Senki nem tudta hová való, mi a foglalkozása, gazdag-e, vagy szegény? Senki nem ismerte őt. Egyszerre csak ott állt a böles kádi előtt, hogy megkérje a szép Fatime kezét.

— Mit cselekednél, — kérdezte tőle is a böles kádi, — ha egy zsák aranyat találnál?

— Mielőtt válaszolnék a kérdésedre, — felelte Jusszuf, — mutasd meg nekem, hogy hol van egy zsák arany?

5

És a szép Fatime Jusszuf felesége lett...

foglalják minden percemet.

Főszózn van, ilyenkor még kell becsülnöm azokat, akik egész évben nálam dolgoztak!... Ez volt a második tordófés. Mme Charlotte tudta, hogy a vevőnek semmi sem imponál annyira, mintha félvállról beszélne vele. Biztosra vette, hogy most jön majd a könyörgés és a megvesztegetés:

— Minden árat megfizetek, csak csinálja meg gyorsan és jól az estélyimet!
Mme Charlotte azonban még az ismeretlen hölgy számára is tartogatott egy gyilkos fullánkot.

— Természetesen — jegyezte meg cukrozott mosollyal — a későbbi rendelkezésvétel is csak régi kedves ismerőseimnek szól, mert új vevőket már sajnos, egyáltalában nincsen módomban kiszolgálni...

— Kedves Charlotte — mondotta angali szelídséggel Gizi — mi egyáltalában nem azért jöttünk, hogy ruhát rendeljünk!
Charlotte arca sárgából lilába kezdett játszaozni. Micsoda, még csak nem is rendelni jönnek és feltartják? Nem ő ugratta a hölgyeket, hanem azok őt? És éppen ma, amikor ilyen gyalázatos rohamok kirozák?

Feltette a pápaszemét, ami nála a viharfelhők felvonulását jelezte.

— Akkor mivel szolgálhatok a hölgyeknek? De előre jeleznem kell, hogy nem áll módomban modelljeimet megmutatnom és a raktáron lévő divatképeket is csak fivőveimnek mutatom meg... Tanácsot pedig nem adhatok... Beteg vagyok, kérem... Kímélnem kell magamat!

Gizi nevetett.

— Charlotte, maga olyan barátságatlan, hogy valósággal megfagyaszítja az embert. Pedig én üzletet akarok kötni... A barátnómmal együtt meg szeretnők vásárolni a szalonját.

— Tessék? — hüledezett Charlotte és a csipetűt leesett az orráról.

— Régi óhajom volt szalont nyitni... Megbizást adtam néhány ügynöknek, hogy keressenek számomra megfelelő üzletet és így tudtam meg, hogy a maga szalonja eladó. Tudom az árat is... Negyvenezzer pengő. Erre huszat azonnal fizetnék, huszat egy éven belül és a hátralékot rákebelezheti kútházai birtokomra...

Charlotte csak hápogott. Ez az ajánlat egyenesen az égből pottyant. Egy év óta az első komoly vevő és éppen a legjobbak, amikor már majdnem kidőlt...

Kétnapi tárgyalás után minden részletben megegyeztek. Leltárt készítettek és megállapítottak abban, hogy Mme Charlotte egyelőre az üzletben maradjon, hogy az új tulajdonosokat bemutassa a vevőinek. A vevők persze örömmel vették tudomásul a változást. Gizi nagyszerű izlése és Emma példátlan figyelmeisége és buzgósága, idegműküli türelme megtették a kellő hatást...

A szalon rengeteg munkát adott. Emma már reggel hétkor elment hazulról. Az üzlet közelében bérelt szerény kétszobás lakást. Édesanyját felhozatta Kútházáról és a nagymama vigyázott a gyermekekre. Emma csak ebédelni rohant haza egy órára és azután visszasietett a szalonba. Este tíz óra tájban vetődött haza holtfáradtan...

De így volt ez jó. Nem akarta kímélni magát. El akart merülni a munkában, hogy ne tudjon gondolkozni. Lassankint egészen elfáult. Gépiesen vette át a különböző ügyvédi leveleket és bírósági idézéseket, melyek pergőtűszerű gyorsasággal követték egymást. Az ügyvédek gyorsan dolgoztak, a válóper megindítása után négy héttel már kitűzték a döntő tárgyalás napját.

Emma eddig egyszer sem jelent meg semmiféle tárgyaláson. Mindenhová csak az ügyvédjét küldte. De ezen az utolsó éjszakán, amely a végső tárgyalást megelőzte, nem tudott aludni. Mintha a hetek óta visszafojtott izgalmak egyszerre akartak volna kirobbanni belőle...

Nem adhatja meg magát mégsem ennyire simán, egyetlen megtorló mozdulat nélkül. Szemébe néz majd férjének... ott akar lenni, amikor felbontják házasságukat. Amikor Viktor örök hűséget fogadott az anyakönyvvezető előtt, együtt voltak. Hadd álljon most is mellette, mikor az örökre való választ mondatja ki. Milyen arccal fog ránézni?

És minél jobban közeledett a hajnal, Emmában annál szilárdabban érelődött meg az elhatározás, hogy feltétlenül elmegy a tárgyalásra.

Hat órákor felkelt, lassan a gyermekekhez lopódzott és megcsókolta az alvó babát.

— Hát te mit üzensz apukádnak? — kérdezte keserű mosollyal.

Azután egyenesen Gizi lakására sietett. Gizi meglepetten fogadta barátnőjét.

— Mi történt? Mért robtogtál ide hajnalban?

— Közölni akartam veled, hogy ma nem megyek az üzletbe... Ma van a válóperem utolsó tárgyalása. Úgy határoztam, odamegyek... Mégis odamegyek...

Gizi mélységes részvétellel és őszinte szeretettel nézett Emmára.

— Ennyire szereted még mindig?

— Mért mondd ezt? — kapta fel a fejét Emma.

— Mért mennél különben oda? Nem az ítéletre vagy kíváncsi. Őt akarod látni.

Abban reménykedsz, hogy talán ha meglát, az utolsó percben visszatér hozzád...

— Azt akarom, hogy erősnek lásson. Ne higgye, hogy sírok, kétségbe vagyok esve...

Gizi megeskóolta barátinójét.

— Csak menj, szívem! Es ne csak mutasd, hanem igyekezz valóban erős lenni.

Félek, túlságos izgalmaknak teszed ki magadat...

— Ennek meg kell lenni! — rebegette Emma.

Kilencre volt kitűzve a tárgyalás. Nyolc óra felé Emma telefonon értesítette ügyvédjét, hogy meg akar jelenni a tárgyaláson.

Az ügyvéd kétségbeesetten próbálta lebeszélni.

— Nincs ennek kérem, semmi értelme. Felesleges izgalmak... A tárgyalást a nagyságos asszony távollétében is megtarthatjuk...

— Legyen nyugodt, ügyvéd úr, nem fogok váratlan meglepetéssel szolgálni. Eszemben sincsen botránny vagy másféle kínos jeleneteket rögtönözni... De ott leszek.

— Kérem, ahogyan parancsolja. Nem tilthatom meg nagyságos asszonynak, csak szerettem volna megkímélni...

Emma letette a kagylót és keszerűen mosolygott.

— Milyen furcsa! — gondolta magában. — A találkozás izgalmatól akarnak megkímélni, de nem gondolnak arra, mennyivel fájdalmasabb volt mindaz, ami eddig a találkozásig eltelt...

Kilenc előtt néhány perccel ott volt a törvényszék folyosóján. Ügyvédje már várta. Hozzá sietett és előre kalauzolta:

— Kérem, tessék, menjünk a tárgyalóterembe!

Emma látta, hogy az ügyvéd mindenáron el akarja kerülni azt, hogy férjével a folyosón találkozzék. Szó nélkül követte a szemelláthatóan felindult fiskálisit.

— Tessék, méltóztassék helyet foglalni! — mutatott az ügyvéd egy székre.

Emma szíve hevesen dobogott. Körülnézett a teremben. Ez hát az a hely, ahol egy világváros családi tragédiáinak utolsó felvonása lejátszódik! A gyűlöletté vált szerelem, a menekülni akarás, a családás végső mentsvára. Az egész életre egybeforrasztott utak itt válnak újra ketté és ívelnek ismeretlen, riasztó új messzeségekbe...

Idekerült ő is! Pedig a szívében még éppen olyan töretlenül égett a szerelem, mint abban a szent pillanatban, mikor nevét Viktoré alá írta az anyakönyvbe.

Riadtan nézett szét. Szent Isten! Mit keres ő itt? Néki gyermeke van otthon, akinek apára van szüksége. Ura van, akit szerel!

És most fogják kimondani a kemény, kérlelhetetlen szavakat, amely örökre el fogja őket választani!

Mintha csak ebben a pillanatban ébredt volna tudatára a végzetes katasztrófának, mely felé rohan. Nem is értette, hogyan tette ezt? Mi történt vele? Nem volt eszénel, hipnotikus erők behatása alatt állt. Hogyan tűrhette némán, ellenállás nélkül, hogy a férjét elragadják egy másik asszony, hogy elvigyék urát, gyermekének atyját...

Még ezer szerencse, hogy eljött. Talán nincs későn. Még minden jövőtehető.

Olyan rémület vett rajta erőt, hogy a homlokát kiverte a verejték. Remegő kézzel törölte meg.

Az ügyvéd nyugtalanul figyelte kliensét.

— Mondtam, nagyságos asszony, hogy kímélje magát... Még mindig jobban tenné, ha eltávozna...

De már erről szó sem lehetett.

Az ajtó nyílt és Hámary lépett be ügyvédjével.

Mikor megpillantotta Emmát, megtántorodott, arcából kiszökött a vér. Erre nem számított.

Hónapok óta nem látta feleségét és ez a találkozás olyan volt, mint a tetemrehívás.

Azonnal észrevette, hogy Emma mennyire megváltozott. A régi gyerekkasszony mintha esztendőket öregedett volna. Arcán fájdalom szántotta komolyság, szemé visszafojtott könnyektől égett.

Hámorynak elállt a lélegzete, teljesen elvesztette lélekjelenlétét, megzavarodott, nem tudta, hogy mit tegyen?

Döbbenetes és félelmes, szörnyű és tragikus pillanat volt.

Dr. Theodor Sapper:

A granadai Alhambra, a világlág hét csodájának egyike

A világ hét csodája közt előkelő hely illette meg a granadai Vörös Várat, az Alhambrát. Ez az arab szó annyit jelent: «a vörös», ami alatt a vörösszínű földet értették. Itt ugyanis ósványvizekben bővelkedő, vastartalmú földek vannak, amelyek színe barnapiros, mintha a karmint vassal keverték volna össze.

Granada valamikor az egész világ elismert fővárosa volt és egymillió lakost számlált, ma azonban már csak andaluziai kisváros. Nevét a granátalma („granada“) után kapta, amely a város címerében is szerepel. Granát-kapuknak hívják az Alhambra főbejáratait is, amelyek felső ívein V. Károly császári sasa tartja karmaj között a császári címet, mellette pedig három óriási granátalma pompázik.

Az Ítélet Kapuja

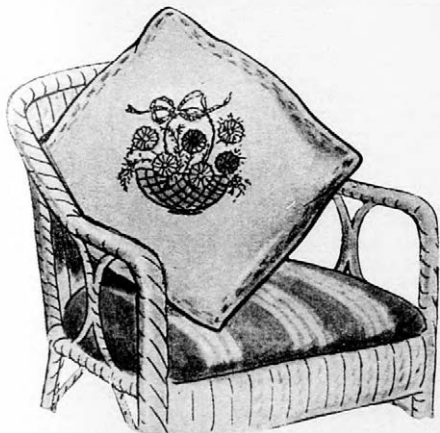
A főbejáraton túl gyönyörű parkba érünk, amit gyors és tisztavízű patakok szelnek keresztül-kasul. A patakok szinte énekelnek, mintha fájdalommal emlékeznének az örökké elűnt, dicsőséges multira.

Amint elhagyjuk V. Károly híres kútját, a tulajdonképpeni kapuhoz érünk: az Ítélet Kapujához. Ennek a küszöbén egy patkóbol márványekz emelkedik a magasba. Ez a kéz szimbolizálja az ellenség fölött aratot győzelmet. Az Alhambra-hegy tetején van a Ciszternák-tere. Jobbra emelkedik V. Károly befestelen, kolosszális méretű palotája, a spanyol renaissance legcsodálatosabb épülete. Balra pedig az ósrégi „Alcazaba“, a Bűnhődés Tornyaival. Előre, a sáncokon túl, leírhatatlan szépségű kilátás nyílik a városra és a környékre. Itt kezdődik a Mirtusz-udvar. Négy oszlopsor vezet végig a pompás mirtusz-ágyak között, két márványból faragott, hatalmas fürdőmedencéig, amelynek vízében évszázadokkal ezelőt a hárem hőgöei lu-bickoltak.

Az Oroszlán-udvar

Most érünk a világhírű Oroszlán-udvarba, amelynek nem is annyira monumentális nagysága, mint inkább a legapróbb részleteknek is tökéletes precizitással való kidolgozása felejthetetlen élmény. 128 karsú, finom oszlop osztja szimmetrikus részekre, amiknek gráciája egy meseország illúzióját kelti.

Az udvar közepén van a kút, amelynek vízgöyjtőjét tizenkét oroszlán tartja. Innen kapta az egész udvar az elnevezését.

Az ezüstíztászagú forrásvíz az oroszlánok farkaiból folyik Európa legpompásabb fehérmárvány medencéjébe.

Hasonlóan világhíresség az Abenzerragok-tere, amelynek közepén lévő medencébe hullott 36 mór lázadó nemesnek a leültött feje. A márványpadlón még ma is látszanak piros foltok, amik a vérfoltokat jelentik. Ennek a teremnek a kupolája külön világcsoda.

Ahol Kolumbus megtette világhírű jelentését

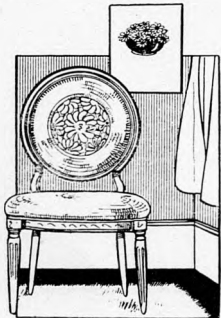
Az Alhambra legfontosabb része az úgynevezett Követség-terem, amelynek falai között játszódtott le a granadai királyság világtörténelme. Itt trónolt egymás mellett Katolikus Ferdinánd és Izabella, miután átvették az utolsó mór királytól az ostromlott város kulcsait. Itt hallgatták meg Kolumbus Kristóf javaslatát, amely szerint megalátta az Indiába vezető tengeri utat. Itt kapott beleegyezést, hogy hajót és hajósokat kapjon, amelyen Indiába indult és Amerikába érkezett.

Ennek a teremnek művészi felépítése még a történetnél is érdekesebb. A falak dús ornamentikája teljesen aráb stílus és a Korán versoraival van telerőva. Hatalmas ablakai mögött a város és a Darro völgye látszik. Ezek az ablakokon valamikor a hatalmas mór királyok tekintettek birodalmukra. Végteleben vesző narancs- és citromligetek, mirtusz-kerék vannak a terem ablakai alatt, amik holdfényben valósággal paradicsomi látványt nyújtanak.

A Fürdők-teremben teljesen dominál az ősi mór kultúra, amely szigorúan követte a próféta parancsait. Márványkádak vannak a királyok és királyi gyermekek számára, de sokkal egyszerűbb kádak a személyzet részére. A tribünök még ma is látszanak, amiken a vak eunuchok muzsikáltak, amikor a király a hárem valarvolyi szépségét kiválasztotta. Földalatti folyosó visz innen a mecsethez, amelyből később királyi kápolna lett.

Tornyok és tornyok...

Újra kerek következnek, mert a palotából csupán a tornyok maradtak meg. Rózságyak, jázminligetek, mirtusz-erdők kék köik össze egyik tornyot a másik, amelyeknek ilyen neveik vannak: Fejek Tornya, Elefánt-torny, Százados-torny, a Hét Emelet Tornya, Víztorony stb. Hogy teljes legyen az összhenyomás, fájdalmasan nélkülözük V. Károly palotáját, amely a mór királyok háreme helyén épült, de befejezetlen maradt. Pedig ebben az épületben akarta a Nyugat kultúrája legyőzni a mohamedán kultúrát. A valóság azonban az, hogy a palota nem készült el és a király soha nem költözhetett falai közé.

Emma is felugrott helyéről és megkövülten állt egyik kezével az ügyvédi asztalra támaszkodva.

A két ügyvéd ijedten nézett össze, készen arra, hogy a házastársak közé ugorjanak.

Hámory agya villámgyorsan dolgozott. Valamit tennie kell. Nem akart komisz, gyáva fráternek látszani.

Oda ment Emmához és meghajolt.

— Nagyon kérem... bocsássón meg. Higgye el, nekem is nagyon fáj...

Emma felrezzent alóltságból. Ezek a szavak felrázták érzékenyüléseiből. Megint kemény és jég hideg lett.

— Nem kell mentegetőznie. Visszaadtam a szabadságát, a kedve szerint cselekedhet!

Először gyűlölte férjét. Borzasztó, hogy még most is udvarias, síma szavak mögé rejtji indulatát.

Az elnök megnyitotta a tárgyalást, ismertette a tényállást. Hámory Viktor házassági bontó pert indított felesége, született Hajnal Emma ellen, hitlen elhagyás miatt. Az asszony még ez év június havában minden jogos ok nélkül elhagyta a közös lakást és azóta bírói felhívás ellenére sem tért oda vissza.

Emma elképedve hallgatta a referens bíró, aki mindezt unott hangon olvasta fel. Most tudta meg, hogy a válopt az ok a hibájából indították meg. Az ügyvédje észrevette ügyfele megdöbbenését és félbe sügta:

— Üres formáság! Ha nem így indítjuk, évekig elhúzódott volna a per.

Emma vérig sértve és lelke mélyéig szelbenten nézett férjére. Hámory azonban nem állta ezt a pillantást. Büntudatosan horgasztotta le fejét.

Emma érezte, hogy ezt nem bírja tovább. Felugrott, mint aki mondani akar valamit. A szavak torkát fojtogatták. Most ki fog törti belőle a visszafojtott méltalankodás, világgá fogja káltani, hogy micsoda gyázalatosság történt vele, beharsogja a tárgyalóterem riadt csendjébe, hogy ami itt történi, a legsúlyosabb merénylet, megbélyegzése egy ártatlan asszonynak...

A bírák meglepetten hajlatk előre, a referens kezében lehányatlott a jegyzőkönyv és elhallagott. Ekkor Hámory hirtelen felemelte fejét.

Leírhatatlan rémület látszott zavaros szemében. Másodpercek alatt kivetközött emberi mivoltából. Inkább halottnak látszott, mint embernek. Olyan nyomorult, összetört volt, annyí könyörgés volt a tekintetében, hogy Emma megrendült.

Ha most csakugyan beszél, ha elmondja irtózatos vádbeszédét férje ellen és ezzel széttűzza a per pilléreit, úgy Hámory nem hagyja el élve az épületet...

Mélyet lélegzett és halk hangon mondotta:

— Bocsánat... nem érzem jól magamat. Távozn szeretnék!

Az ügyvéd megkönnyebbülten lélegzett fel.

— Kérem, a tárgyalást a nagyságos asszony távollétében is meg lehet tartani. Emma lassan kifelé indult. Érezte, hogyan tapad hozzá Hámory tekintete kutya alzáttal és köszönettel. Megköszönte, hogy megmenekült!

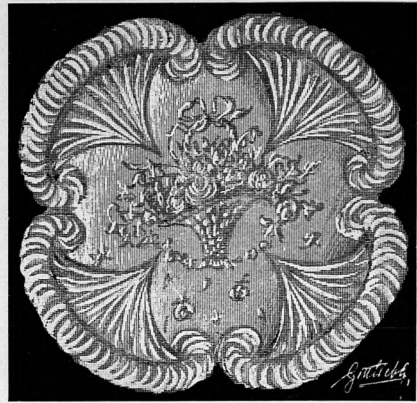
Hámory már teljesen elhatalmasodott a szenvedély mérge, teljesen Hanna hatalmába került. Már napokkal előbb megszerezte a házassághoz szükséges diszpenzációt és úgy határozta, hogy a válás kimondása után nyomban megesküsznek. Hanna sokkal kevésbé volt izgatott, mint Hámory. Mialatt a férfi a bíróságon volt, Hanna elhatározta, hogy látogatást tesz szabónőjénél és rendel egyet-mást a küszöbön álló elutasásukkal kapcsolatban.

Gyalog sétált végig a napsütéses ósti délelőtn a Dorottya-utcán, néhány percre betért Gerbeaudhoz és megevett két sandvichet, megivott hozzájuk egy pohár vermoutheot, aután végighaladt a Vörösmarty-teren és befordult a Váci-utcaiba. Egyenesen felment Mme Charlotte szalonjába.

Mme Charlotte gyönyörteljes órákat élt. Végre megszűnt nyomorult pária lenni, nem volt többé a pesti ideges gazdag asszonyok szeszélyeinek villámhárítája és levezető esatornája, — amint mondani szokta. Kéjjel várta egykori ügyfeleinek jelentkezését. Istvánffy Giz, ha tanuja lett volna ezeknek a fogadtatásoknak, bizonyára meggondolta volna, hogy fizessen-e még néhány heti tiszteletdíjat Mme Charlottenak azért, hogy ő fogadja a vendégeket.

Mikor Mme Charlotte megpillantotta Hannát, szeme különös tűzben esillogott. Hannát szíve mélyéből gyűlölte, mert ő volt a legszekénsámbb vevője.

— Ah... ah... kedves méltóságos asszony — húzta széles mosolyra a száját — hát mégis, megint csak eljött ebbe a nyomorult kis konfekciós üzletbe?... No, úgy-e, senkiséim olyan jó bolond, mint Chrlotte, akinek a vérélt lehet szívni.

Diványpárna Gottlieb rajza

— Mi az, kedves Charlotte? Nem is tudtam, hogy maga inni szokott? Részeg kedvesem, hogy ilyen hangon beszél? — kérdezte Hanna.

— Igenis, részeg vagyok, a boldogságtól vagyok részeg, hogy privát lettem és végre semmi közöm sincsen ehhez a bolthoz, meg a hölgyekhez. Most azután lehet szeszélyeskedni, kinezni kérem... Az új tulajdonos, akit hátor leszek bemutatni, friss életérőt hozott magával. Lehet, hogy egy félévig is ki fogja bírni a méltóságos asszonyt.

— Na, Charlotte, maga tisztára bolond. De gratulálok, hogy el tudta sózni a boltját. Remélem, maga is itt fogja rendelni a toalettet?

— En, kérem? Csak nem vagyok bolond, mikor negyedáron különbet csinálthatok bárhol! Méltóztassék csak erre... Madame Gizi, engedje meg, hogy bemutatam gúnykím legkedvesebb ügyfelének, Zay Hanna ömértóságának...

Gizinek szempillája sem rebbsent meg. Meghajolt:

— Parancsol a méltóságos asszony? Megérkeztek az őszi mintáink... óhajítja megnézni kollekciókat? Pazar minták. Ellenállhatatlanná teszik viselőjét... Hanna megzavarodva, ellenségesen hátrált.

— Micsoda tréfa ez? — kérdezte ingerülten.

— Eszünkben sincsen tréfálni. En vagyok az üzlet új tulajdonosa... Mit parancsol, asszonyom? A legkitűnőbbben fogom kiszolgálni. Hiszen a fegyvergyárak is küldenek hadianyagot olyan országoknak, melyekkel tulajdon hazájuk ellenséges viszonyban áll... Mi egyénien szolgáljuk ki vevőinket. Szabad kérdezem, milyen izlése van a férfinak, akit meg akar hódítani?

— Ezt még megkészerűli! — kiáltotta a dihtől halványan Hanna. — Azt hiszem, hogy én már bebizonyítottam, hogy kettőnk közül nem nekem, hanem önnek van szüksége segítőeszközökre, ha hódítani akar!

— Igen, ön csakugyan elrabolta vőlegényemet. Azóta egyébként, úgy hallom, hogy már haladt. Nem vőlegényeket, hanem férjeket ragadoz el.

— Igen... és ha tudni akarja, ebben nagy része volt a levelének... Meg akar-tam mutatni, hogy engem nem lehet megfélemlíteni!

— Én pedig meg fogom mutatni, hogy ebben a harcban, melyet maga kezdett, én... érte?... egyedül én fogok győzni!

— Üres beszéd! Nem ijedek meg semkitől... Volt szerencsém!

Megfordult és felháborodva csapta be maga mögött az ajtót.

A lépcsőházban meg kellett állnia néhány pillanatra, hogy kissé magához térjen. Túlságosan váratlanul érte a találkozás. Mégis csak szemtelenség, hogy Gizi felelőssége merete vonni! Micsoda buta beszéd az, hogy ő elrabolta a vőlegényét? A szerelemben nincsen rablás. Nyéky otthagytta Gizit, mert nem volt eléggé szerelmes. Hát hogy is gondolhatja ez az éppen csak csinos, de egyáltalában nem szenzációs öregedő lány, hogy nagyobb hatással van a férfiakra, mint ő? És miért utasította volna vissza Nyéky udvarlását, mikor ebből milliót hasznot remélhetett a férje? Azt csak nem tilthatják meg egy társaságbeli dámának, hogy kedves, hódító, elmés és temperamentumos legyen? Azokban a körökben ahová ő tartozik, mindenki flörtöl. Ő is csak azt tette, mint a többi asszony. Ezért nem lehet ragadozóhoz hasonlítani és még kevésbé türheti, hogy véle ilyen hangon beszéljenek! Egy szabónő! Tönkrement dzsentrí kisasszony. A Hámorey úgyszólván még kevesebb köze van Gizinek. Vakmerőség, hogy ebbe is beleütközött az orrára.

Elővette puderos dobozát, egy kis ruzst kent az ajkára és lefelé indult a lépcsőn. De alig ment néhány lépcsőfokot, visszatáncorodott, mintha eleven kísértet dobhat volna eléje és balkezeivel görcsönsen megfogta a lépcső korlátját, hogy le ne zuhanjon. A lépcsőn felfelé Emma jött.

Micsoda pokoli játéka a véletlennek? Hanna teljesen elvesztette lélekjelenlétét. Annnyira megzavarodott és olyan szörnyű hatással volt rá a találkozás, hogy csak hörgésszerű hangokat tudott hallatni. Behunyta szemét, jobbát védeleget tartotta maga elé egy pillanatra, azt várta, hogy Emma megragadja és áthajítja a korlátot.

Emma abban a pillanatban, mikor Hannát megpillantotta, maga is visszadöbbsent, de azután mérhetetlen elkeseredés és harag izzott fel benne. Még benne mar-t a tárgyalás elszünetelt kínok minden vitriolus mérge s most egyszerre szemtől-szemben állt minden szerencsétlenségének okozójával. Villámgyorsan cikázott át agyán; ha megragadná és a mélyébe taszítaná, semmi baja nem történne. Nincs az a bíróság, amely elítelné érte!

De ez csak a másodperc egy töredékéig tartott. Azután lassan egészen Hanna mellé lépett.

— Mért olyan sápadt? Mért remeg? — kérdezte. — A bűnös voltát érzi? Ne féljen, nem bántom... nem csinállok botrányt. A válóper tárgyalásáról jövők... Nem vártam meg a végét. Képtelen voltam elviselni a förtelmeket, melyekkel beszennyeztek. Nem haragszom Viktorra, tudom, hogy tehetetlen báb lett a maga kezében... Most csak egyet akarok mondani: maga elérte azt, amit akart! Viktor a férje lesz. De érje be ezzel... Ez legyen életének utolsó gonoszította. Legyen jó feleség. Szeresse azt az embert, akinek megszerzése annyi könnybe, szenvedésbe került... Ezt követeltem... Ér?

Hanna félig ajultan, alig hallhatóan rebbsent:

— Igérem...

— Tudomásul veszem. És most menjen... tűnjön el gyorsan szemem elől, mert nem tudom, meddig tudok még uralkodni magamon... Takarodj!... Hanna valósággal lebukott a lépcsőkön. Hidegglelősen vetette magát egy taxiba. Hazavittette magát és reszkette várta, hogy mikor jön Hámorey? (Folyt. köv.)

Útravaló

— Nyisd ki a szádát! Csukd be a szemed! — mondogattuk gyermekkorunkban, amikor valami édességgel leptük meg egymást. Az utazáskor épp az ellenkezőjét kell cselekedni, ha kellemes impressziókat akarunk: kinyitni a szemet, de minél jobban becsukni a száját.

*

Idegen ország és idegen emberek megítélésében ne akarj csabhatatlan lenni. Hidd el, amit látsz, se nem jó, se nem rossz, csak — más. Minden utazás sajátmagadnak a tükre. Mert amilyenek látod a vidéket és az embereket, olyan vagy te magad.

*

Ne feledd, hogy a vasút nem utazási szórakozás, hanem csupán eszköz ennek elérésére.

*

Inkább felejtsd otthon a fésűdet, mint az udvariasságodat.

*

Ha valamelyik idegen népet nem figyelsz meg munkája közben, hidd el, hogy utí-elményed csak felületes, mert semmit se láttál.

*

Ha egy utcán este végigmentél, ne ismételd meg ugyanezt reggel is, mert a dolgok csupán egyszer beszélnek hozzád.

*

Ha sapkáddal, vagy kendőddel búcsút intesz a városnak, mikor falai közül eltávozol, a város hívó üzenetét küldi utánad.

*

Ne akarj mindent lekicsinyelni, hanem elégedj meg a felfedezés gyönyörűségével.

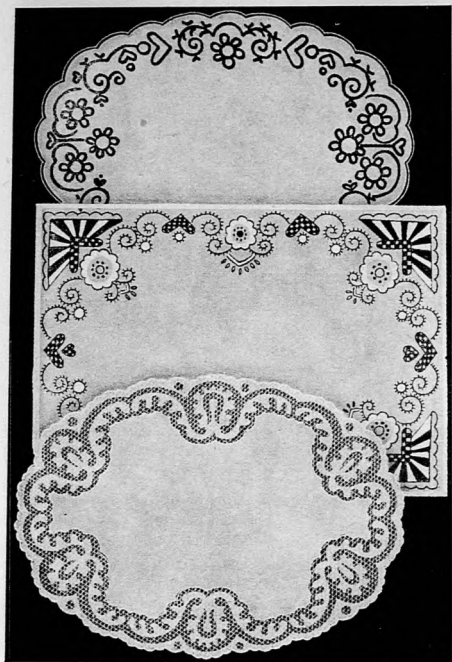
*

Minden idegen ország olyan gyümölcs, amelynek legalább is hét, vastag bőre van. Ha mindet át akarod harapni, hogy elérd az igazán édes gyümölcsöt, nagyon jó fogadnod kell lennie.

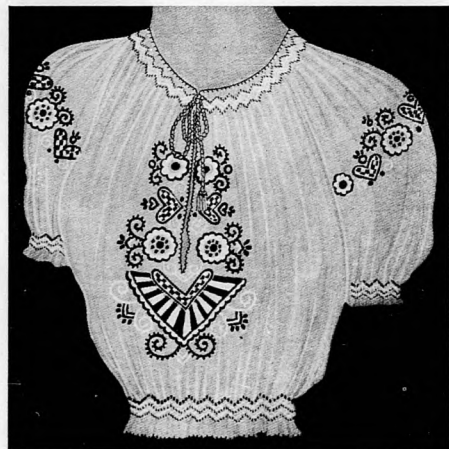
*

Ha utazol, soha ne siess, mert akkor bajnok leszel és nem idegen, csodálatos szépségek boldogságban fürdő élvezője.

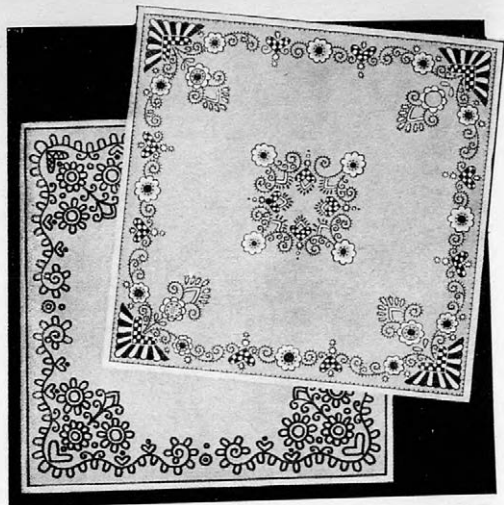
Wieg Testvérek kézimunkarajzai

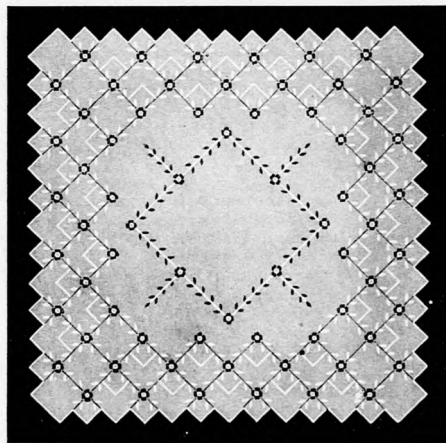
1. Tálcakendők. Előrajzolja 40/50 cm. méretben, a vászonerítők darabja P 1.20. A rátétmintás batisztra rajzolja, túll alátéttel együtt P 1.40. Ugyanez, teljesen készen P 4.50. Bármelyik terítő szűrt sablonja 80 fill.

3. Grenadinblúz. Kapható teljesen készen hímelve, piros-kék, vagy fekete-fehér színezéssel P 6.80. Előrajzolja és megvarrva P 4.80, csak előrajzolja P 2.80. Szűrt sablonja P 1. Hozott anyagra előrajzolási díj 80 f.ill.

2. Magyaros terítők. Előrajzolja krémszínű vászorra, 75/75 cm méretben darabonként P 3. Szűrt sablonja P 1.20. Hozott anyagra előrajzolás 80 fill. Hímzéshez 5. sz. gyöngyérletet használunk. Minden színben kapható.

4. Színessel hímzett millió. Előrajzolja pamutvászorra 100/100 cm. méretben P 3. Szűrt sablonja P 1.40. Hozott anyagra rajzolási díj P 1.

FENTI KÉZIMUNKÁK A RAJZOKAT KÉSZÍTŐ KÉZIMUNKACÉGNEML RENDELHETŐK MEG. RENDELÉS ALKALMAVAL KERJÜK KOZVETLENIÜL AZ ILLETO CÉGHEZ FORDULNI. ÉRDEKLŐDÉS ESETÉN 20 FILLER, RENDELÉS ALKALMAVAL 50 FILLER PORTÓDÍJ KÜLDENDŐ. WIEG TESTVÉREK KÉZIMUNKAHÁZ CÍME: BUDAPEST, IV. KER., DEÁK FERENC-UTCA 19. SZÁM

A társaságból

Kedves hölgyeim,

úgy történt a dolog, hogy három nagy államférfi került föl a Mennysországba. Szent Péter megkérdezte az elsőtől:

— Fiam, vétkéztl-e a földön?
— Igen, vétkéztem éspedig életemben egyszer hazudtam...
— Akkor büntetésből egyszer járd körül a földet és aztán jelentkezéél újral...

Aztán a másodikat kérdezte Szent Péter:

— Fiam, vétkéztl-e a földön?
— Igen, vétkéztem éspedig kétszer hazudtam...
— Akkor büntetésből kétszer járd körül a földet és aztán jelentkezéél újral...

Most a harmadikhoz akart fordulni Szent Péter, de nem látta sehol. Megkérdezte:

— Hát a harmadik hol van?
Mire az egyik angyal jelentette:
— Visszaszaladt a földre a motorbiciklijéért!...

A Kormányzó Úr

Ófóméltósága dr. Jászóváry János, gazd. akadémiai r. tanárnak a gazd. akadémiai igazgatói címet adományozta. — XI. Pius pápa dr. Tantos Gyula kanonokplébánost, Tóth István prépostplébánost és Kerner István szemindriumi lelkigazgatót, a jubileumi érdemkeresztelt tüntette ki. — Kedves előfizetőink közül Papp Ferencné Hajdúszoboszlórlól, Paulinyi Góborné ny. áll. el. isk. igazgatói neje és Hegedűsné Markovics Gaby áll. el. isk. igazgatói neje Lucmy-fürdőből, Szinyei Baba Keszthelyről, Szentgyörgyi Jenőné Hajdúszoboszlórlól, Bajcsy Erzsébet Kolozsvárról, Kmettykó Jánosné Schwanbergből, Szalay Zsigmondné telegkönyvvezető neje és leánya Komádiból, Görög Jánosné Bad-Hallból, Solymosi Ferencné Törökszentmiklósról, Nemes Gyözöné Egerből, Nagy Lajosné selyemf. felügyelőné Füzesabonyból, dr. Guttmann Henriké Sopronból, Vargha Valéria tanítóné Mezőkövesdről, Horváth Lászlóné Ujdiósgyőrből, balafalvi Kiss Mária a Magas-Tátrából, Bertók Istvánné Máv. műszaki s. tizsi neje Sátoraljaiújhelyről, Jakabfy József Máv. főintéző és neje Siófokról, Bingert Péterné Harkulestüfördőrlől küldött üdvözléte, amit halászan köszönünk és hasonlóan szív-bőljővő üdvözléttel viszonzunk.

Hímen-hírek.

Lengyel Mária kedves előfizetőnk és Szondra Odón áll. isk. igazgató-tanító örök hűséget esküdött az úpesti kir. plébánia-templomban. — Bakonyi Ili okl. tanítónő, kedves előfizetőnk és dr. Szentkúthy László m. kir. póstatokarékpenztári tisztviselő Budapesten házasságot kötött. — Volter Magdolna tanító kedves előfizetőnk eljegyezte Porpáczy István, turai polg. isk. tanár. — Halmai Emil kalaznói jegyző és neje, Téry Erzsébet kedves előfizetőnk leányai, Irma és Berkné István malomellenőr, Margit és Sellyei Ottó malomellenőr örök hűséget esküdtek a hógyészi r. k. templomban. — Farkas Edith ayóri kedves előfizetőnké Balatonföldváron eljegyezte ifj. dr. Krüger Aladár, budapesti m. kir. főorvos. — Kiss Anna, bereitógyfalusi kedves előfizetőnk és Alföldi Gyula, okányi tanító házasságot kötött. — Gáspár Annuska vepi kedves előfizetőnk eljegyezte Piros István, nemescsói körjegyző. — Ruzs Tivadar és neje szül. Rattesdi Erzsébet leánya, Erzsike és özv. Szeszensky Imréné szül. Podhorszky Ilona fia, Ervin, kedves előfizetőnk, a kispesti ref. templomban örök hűséget esküdtek. — Szilárdy Géza ref. főgimn. tanár és felesége Oláh Ilona leányát, Ilyt, kedves előfizetőnk eljegyezte Kovács József okl. vegyesmérnök, Hódmezővásárhely. — Aracs Kornélia tanítónő, kedves előfizetőnk és Csúthy László ref. lelkipásztor Okoragón házasságot kötött. — Tirpák Sándor festőművész, szfv. rajztanítási szakfelügyelő és felesége most ünnepezték házasságuk 25. évfordulóját. Az ünnepségen, amelyen az országosnevű pedagógus igen sok tisztelője és barátja vett részt, a háziadást dr. Zsámbock Pál pápai kamarás, csillaghegyi plébános lélekemelő beszéd kíséretében adta meg. — Keszthelyi Zoltán író és Kósa Kornélia házasságot kötött. — Gally Arankát eljegyezte Ambrózy János. — A jegyes- és házaspároknak, valamint az ezüstlakodalmos házaspároknak szív-bőljővő, őszinte jókívánságainkat küldjük.

Nyaralási hírek.

Kedves előfizetőink közül dr. Pázmányi Józsefné Kárázon, Marcinka Vincéné Siófokon, Niedermayer Kálmánné Balatonmáriafürdőn. Fülöp Jánosné Bickén, Sidó Józsefné Keszthelyen, Petrovits Gyuláné Zalaezerszegen, Mittermayer Mihály-né Fonóvidéken, Kovács Lászlóné tizs. neje Csurgón, Androvich Gizella Tótrászaplakon, Kertész Ferencné Várebán, Akter Leona Gyónon, Faragó Sándorné ref. tanítónő Debrecenben, Csutár Józsefné Tiszavárkonyban, dr. Dűcső Jánosné Ab-

KÉZIMUNKÁIHOZ HASZNÁLJA

A VILÁGHÍRŰ

FUTÁR

VÉDJEGYŰ

G Y A P J U FONALAKAT

VILÁGMÁRKA

rahámhegyen, Flórián Rencike Árpádföldön, Jezernitzky Mária Balatonmáriafürdőn, dr. Bachmayer Józsefné a Tátrában, Bakonyi Istvánné telekk. neje Budapesten, Gaál Mihályné Debrecenben, Then Jolán Balatonedericsen, Bús Ferencné Gádöllön, Kisdéry Antalné örnagy neje Gyékényesen, Lengányi Bláné Dusnokon, Liebhardt Béláné Kaposvártól, Spettmann Jánosné Alsógödön, Inczédy Gáborné Szarvason, dr. Marton Istvánné ügyvéd neje Budapesten, el. Bági Istvánné Erdőbényefürdőn, bagotai Lengyel Aurélné Hajdúszoboszlón, Kiss Györgyné főfelügyelő neje Görömby-Tapolcán, Mészlányi Mária Budapesten, özv. Szabó Istvánné Pusztamérgesen, Szerednyei Lászlóné szds. neje Nagylángban, Solymosi Ferencné Törökszentmiklóson, Gadányi Józsefné Drégelypalánkon, Szentgyörgyi Jenőné Hajdúszoboszlón, Szegedy Gyuláné Celdömőkön, Erky Józsefné Bátormentoron, dr. Horváth Margit Franciaországban, Ronai Béláné Dörgicse-Akáliban, Riskó Sándorné Harkányfürdőben, Bajcsy Erzsébet Erdélyben, Kmettykó Jánosné tanár neje Ausztriában, Hegedűs Sándorné Zircen, vitéz Laborczy Rezsőné Székesfehérváron, nemes Karika Kálmánné cs. tizs. neje Bakonycsernyén, Kochenburger Károlyné Debrecenben, Kurucz Józsefné áll. tanítónő Karcagon, Ambrózy Károlyné a Tátrában, Farkas Kálmán Cecén, Nagy Lajosné selyemfeszítészeti felügyelő neje Cegléden, Horváth Lászlóné ny. máv. felügyelő neje Ujdiósgyőrbén, Tóth Péterné áll. tanító neje Balatonendrén, Burda Hermina tanítónő Balatonaligán, dr. Babits Istvánné Balatonújhelyen, Hajdú Eva Miskolcon, vitéz Szendy Béláné Újhatán, Murányi Sándorné főjegyző neje Csepelen, Pórszász Nándorné Erdljeten, Guggenberger Emmy Budapesten, dr. Kákossy Istvánné Esztergomban, Boncz Emilné Patakon, Görög Jánosné Ausztriában, Németh Mária Gyöngyösön, dr. Horváth Istvánné vm. árvászeki elnök neje Bakonyzentlászlóban, Balogh Lajosné Rábatamásiban, Fallér Józsefné k. gondnok neje Hévízfürdőn, M. Dósa Istvánné Veszprémben, Muzsay Aladárné Kisterenyén, Tennerné Aranka Abbazsiában, Papp Ferencné Hajdúszoboszlón, Borbély Dezsőné Balatonzámárdiban, Bérczi Róbertné Balatonalmádban, Czirykó Ica Abaujzántán, Hógyei Ilona Komáromban, Kapuzta Nellyke Baja-fürdővárosban, Sebeők Istvánné Debrecenben, Dénes N. Józsefné Erdélyben, Andrejka Árpádné m. főtanácsos neje Balatonrendesen, Juhász Jánosné Apagyon, Brandeis F. Árpádné Kacsukban, Wandracsek Róbertné urad. tizs. neje Harkányfürdőn, dr. Székely Istvánné Herczegszántán, Takács Gizella pedig Egervárotról élvezi a nyaralás örömeit.

In memoriam

Megrendült szívvel, de a Mindenható akaratában való megnyugvással jelentjük, hogy Soáry Gábor és neje Plachy Lenke, kedves előfizetőink imádásig szeretett kisleánya:

Szóry Évike

Bessenyőteleken örök álomra szenderült. Részvétünket küldjük.

CADEAU

CSOKOLÁDÉGYÁR
R.-T.
KÉSZÍTMÉNYEK
A LEGJOBBAI!

BUDAPEST, VI, IZABELLA UTCA 88. SZ.

Házi kozmetika

A láb visszereinek kezelése

Irta: dr. Földes Miklós, kozmetikus orvos

A mai fejlett strandélet mellett, mely a test eddigi fedett részeit nagymértékben láthatóvá teszi, igen gyakran rontják a szép láb hatását az alszár tárgult visszerei. De gyakran áttűnnek ezek a megvastagodott erek a finom, vékony selemharisnyákon is.

Nemcsak esztétikai jelentősége van a láb tárgult ereinek, hanem ez egy komoly bántalom, mely az egyének megnehezíti a járást és fájdalomokat okoz. Elhanyagolt esetekben a bántalom visszérgyulladás, esetleg az alszár makacs kissebesedései, fekélyeit idézi elő, ami hónapokig gýba kényserítheti és munkaképtelenné teheti az egyént.

A visszerek tárgulására a hajlam az emberrel veleszületik, de kifejlődését siettetik a sok állás, illetőleg a sok járás. Gyakran látjuk kifejlődni az alszárnak ezt az elváltozást állapotosság után.

A visszereknek ezt az elváltozást úgy lehet megakadályozni, hogy a foglalkozás természeténél fogva túlnyomórészt állásra kényseríthet egyének itksonak megfelelő pihenési időt munkaidéjük közé. Továbbá fontos, hogy a visszeres tárgulatokra hajlamos egyének pólyázók rendszeresen lábukat. Különösen kisebbfokú visszértágulatoknál jó hatású ez a rendszeres pólyázás. Az ideál-pólya alkalmas e célra. A pólyázás pedig rendszeresen a lábujjhegytől a comb közepéig történjék. Jó a gumiharisnya viselése is. Azonban ez utóbintól nagy gondot kell fordítani a láb bőrének ápolására, nehogy a gumiréteg alatt ekéma keletkezzen.

A nagyfokú visszértágulatok okozta kellemetlenségek megszüntetésére számos móvét eljárás van. Egyes sebészorvosok a nagyfokban tárgult ereket kioperálják. Másik kisebb beavatkozás abban áll, hogy a tárgult ereket a bőrön át lekötik és így azok idővel elsorvadnak.

A legújabb haladott gyógyeljárás szerint a tárgult visszerekre bizonyos gýgyszeres folyadékok feskendezünk be. Ezen gýgyszer az erek falát elváltoztatja, úgy, hogy az ér elzáródik és idővel elsorvad. Konyhasó-, vagy szőlőcukoroldatot használnak e célra. A gýgysítást fennjáró betegen is végezhető és egy ülésben 2-3 visszieren is alkalmazható a befekcsendezés. Az eljárás nem jár nagy fájdalommal, biztos hatású.

Kozmetikai üzenetek.

Tanítónő: az úgynevezett majonéz arcpóliást a következőképpen végzik: egy friss tojássárgájához csppenként kélszeranyit olívaolajat kevernek. A megtsított arcot ezen majonézzel bekenik. Öt percig marad az arcon ez a keverék, azután puha kendővel letörlik az arcból. Utána hideg vízzel lemossák az arcot. Száraz, érzékeny arcból jól hatású.

RECEPTVERSENY

67. RECEPTEK

Zsuhó-torta. 14 dkg vajat, 21 dkg cukrot, 14 dkg örlött diót és 8 tojás sárgáját ¼ óráig keverünk. Azután 6 dkg finom zsemlyemorzást és 3½ dkg lisztet keverünk bele s végül a 8 tojás habját. Két részben sütjük. Töltelék: 1 dl tejszinhabba teszünk 14 dkg darált diót, 15 dkg cukrot, kevés vaniliát és 3 kanál rumot. Citromjéggel vonjuk be s fél dióerezekkel díszítjük.

Özv. Zettl Józsefné, Pécs

Villám-torta. Négy tojás nehézségű cukrot, 4 tojás nehézségű vaját, kevés vaniliát, 4 tojás sárgáját s 3 tojás nehézségű lisztet habosra keverünk, végül beleszűrik a 4 tojás habját. Vajazolt, lisztezett formában ¼ óráig sütjük s három részre vágjuk. Töltelék: 15 dkg habosra kevert vajba adunk 15 dkg cukrot, kevés vaniliát, két szelet feketekávéban puhított csokoládét. Tetejét és oldalait is ezzel vonjuk be.

Özv. Zettl Józsefné, Pécs

Vajas ívek. Négy tojás, 4 tojás nehézségű cukor, 2 tojás nehézségű vaj, 2 tojás nehézségű liszt és citrom héja részelve. A tojás sárgáját a cukorral ½ óráig keverjük, a vaját is habosra keverjük s az előbbi keverékhez lassan hozzákeverjük a végül a lisztet és a habot is könnyedén beleadjuk. Kikent tepsibe, vígyázva, mint a piskótát, megsütjük, 1½ ujjnyi széles szeletekre vágjuk, pléhívre hajlítjuk s még kis ideig sültöbe tesszük. Csokoládéval, vagy cukorjéggel bevonjuk.

Özv. Zettl Józsefné, Pécs

Széllel béltel. ¼ liter liszt, pici só, 3 tojás sárgája, annyi tejfellet öszszegvárando, hogy lágy rétestésztát kapjunk. Kisodorjuk s forró vajjal vagy zsírral megkenjük, négy részről összehajlítjuk s 20 percig pihentetjük. Ezt háromszor ismétljük. Ekkor derelyemlétől 5 cm széles és 8 cm hosszú szeleteket vágunk s forró zsírban mindkét oldalán megsütjük. Forrón jól megcukrozzuk s gyümölcsöt adunk hozzá. Igen kiadós, jó meleg tészt.

Özv. Zettl Józsefné, Pécs

Francia cseresznyes lepény. 30 dkg liszt, 18 dkg vaj, 6 dkg darált mandula (szítálya), 8 dkg cukor, 3 tojás sárgája és vanília. Ezeket mind öszszegyúrjuk s ½ órát pihentetjük. Ekkor ½ cm vastagra kinyújtjuk s megsütjük. Ha félig megsült, rárákunk kimaagzott cseresznyét (lehet meggyel is keverni). Az egészt bevonjuk vaniliás krémmel s behintjük piskótával vagy finom kifimorzással s újból sültöbe tesszük 10 percre. Krémlepeny nagyságú szeletekre vágjuk. Krém készítése: 7 dl tejhez veszünk 6 tojás sárgáját, 20 dkg cukrot, 1½ rúd vaniliát s egy evőkanál lisztet. A cukrot, tojást s lisztet keverjük jól el s hideg tejsbe öntve, vagy a tűzhez szél, vagy gőzön habústben főzzük jó sűrűre.

Özv. Zettl Józsefné, Pécs

Gyümölcslelet. 10 dkg vaj, 15 dkg liszt, 5 dkg cukor, 2 tojás sárgája s kevés citromlé, ezeket jól öszszedolgozzuk, tepsiibe tölve, szép világosra sütjük. Ekkor megkenjük gyümölcslelettel, ráteszünk jól megdinsztelt almát, vagy más gyümölcsöt s tetejére jó sok édes tojásahatot. Még ¼ óráig sütjük s meleg felvágjuk.

Özv. Zettl Józsefné, Pécs

Késmárki szelet. 25 dkg liszt, 15 dkg vaj, vagy zsír, 10 dkg cukor, 4 tojás sárgája és citromhéj. Ezeket jól öszszegyúrjuk, ujjnyi vastagra kinyújtjuk s tepsiibe tölve, félig megsütjük. Ekkor megkenjük barackkisszel s erre jön még 4 tojás habjába 14 dkg darált dió és 20 dkg porcukor ke-

verve. Szép világosra sütjük s apró szeletekre vágjuk. Özv. Zettl Józsefné, Pécs

Tiroli kenyér. Két egész tojás, 2 tojás sárgája, 14 dkg cukor, ezeket jól elkeverjük, aztán teszünk bele 7 dkg örlött mandulát, vagy diót, 7 dkg lisztet, kevés fahéjt, szegfűszeget (finomra törve) és citrom héját. Keskeny tepsiiben szép világosra sütjük. Hosszú, vékony szeletekre vágjuk. Igen jó tea mellé. Özv. Zettl Józsefné, Pécs

68. RECEPTEK

Tyúklevés májgombóccal, vagy zsírba csepegtetett tésztával. Egy fazékban 20 deka marha ritkacsontot, 20 deka borjúcsontot, egy megtsított és nagyobb darabokra vágott tyúkot, az öszses aprólékjával, hideg vízben a tűzhöz állítunk, hirtelen felforraljuk s ha felforrt, leszűrjük a vizet róla, hideg vízben jól megmossuk a húst és ugyancsak hideg vízben forrásnak indítjuk, megszózzuk, adunk bele néhány szem feketeborsot, pici paprikát, különféle, egyenlő ujjnyi vastag darabokra vágott leveslődséget, fél fej kelkáposztát, 1 fej hagymát, 1 gerezd fokhagymát, 1 kis fej paradicsomot (tétlen 1 evőkanányi befőtt paradicsomot) és 3 darab champignon gombót. Ez idő alatt külön sóvízben kifőzzük a májgombóccokat. A májgombóccokat így készítenek: 30 deka darált borjúmájat, 1 darab vízben áztatott zsemlyét, 1 tojást, 1 tojássárgáját, 3 kanál zsemlyemorzást, finomra vágott petrezselyem zöldjét és pici majoránnt, só és törött borsal kellően megfűszerezzük, jól öszszekeverjük. Tenyerünkkel kis gombóccokat formálunk belőle és forrásban levő sóvízben kifőzzük. *Zsírba csepegtetett tésztá:* Egy egész tojásból, három evőkanányi tejből, pici sóból és hat deka lisztből sűrű palacsintatésztát készítenek. Ezt egy félgombóly részlen keresztül forró, de nem füstölő zsírba csepegtetjük s aranyárgára sütjük. Aztán szűrőkanállal kiszedjük. Mindig csak egy kanányit öntünk a reszelő homorú oldalára, különben egy tömegben ragadnak öszse. Aztán fátós papírra öntjük s azt szitára helyezve, meleg helyen tartjuk találság. Feladhatjuk külön tányérrban is. Hűslevesekben igen jó.

Készás Kálmánné, kárjegyző neve.

Borsosberény Gombás bélszín. A szép, hizlatt bélszín (vesepecseny) letisztítjuk, megszózzuk, édes, nemes paprikával bedörzsöljük és egy szorosan befödhető, elég magas, hosszúságú sütdécsénybe helyezve, órákig pihentetjük. Közben 30 deka húsos szalont apró kockákra vágva, serpenyőbe teszünk és nyílt tűzön jól megizzaszjuk, aztán egy ½ kiló apróra vágott hagymát te-

szünk hozzá, amelyet teljesen elfonnyasztunk. (Nem pirítan!) Egy-két gerezd fokhagymát teszünk hozzá majd 3 deci paradicsomot és kis vízzel főleresztve a bédzínre öntjük, azután befődvé, sültöben puhára pároljuk. Közben esetleg vízzel hígítjuk, ha nagyon sűrűsödne. Mielőtt a bédzín teljesen megpuhulna, 30 deka tisztított, jól megmosott champignon gombát a szalonnához arányos kockákra vágunk, a bédzínhez tesszük és ezzel együtt puhára pároljuk. Tarhonyával körítjük.

Kaszás Kálmáné, körjegyző neje,

Borsosberény

Töltött kacsca. Fialat kacsca mellét és oldalát megtöltjük a következő töltelékkel: 3 deka vajon megpirított 15 deka apróra vágott champignon gombát egy kis zöldsétrezesselyemmel és az apróra vágott kacsamaját hozzátesszük. Kicsit pirítjuk, enyhén megsózzuk, majd egy evőkanálnyit tejfellel, egy evőkanálnyit paradicsommal és egy fél deci vörösborsral feleresztjük, kis törött borssal ízesítjük és egy tejbé átátot, héjától megtisztított tejesszemlével, egy egész tojással elkeverjük. Ezzel a kacsát megtöltjük. A hasiregébe egy darab borizó almát teszünk. Enyhén megsózzuk, 6 deka forró zsírral leöntjük és lassan szép pirosra sütjük. A kacsca zsírjába, mikor már megsült, öntünk egy fél deci bort, egy evőkanálnyit tejfellel, aztán jól beforralva, külön mártásészében adjuk fel. Hozzá finom, vegyes salátát és gombás rizst adhatunk.

Kaszás Kálmáné, körjegyző neje,

Borsosberény

Paprikás csirkevel töltött palacsinta. Előétel. Rendes módon paprikás csirkét főzünk, úgy, hogy a hús nagyon puha legyen. A jól megfőtt húst egészen zsírjág elfőzzük. A paprikást azután félrelesszük és cukor nélkül finom palacsintaszótat keverünk, amelyet libazsírral a szokott módon kisütünk. A csirkehúst leszedjük a csontokról, apróra vágjuk, a zsírjával öszkeverjük, hogy könnyen kenhető pép legyen. Túzálló porcellán edény aláratezzük egy palacsintát, megkenjük csirke-töltelékkel, újból egy palacsintát, ismét csirke-töltelékkel, így folytatjuk, míg a töltelék el nem fogy. A tetejét palacsintával fedjük be és tejfellel jól leöntjük. Meleg sütőben átforsósítjuk és abban a tában, melyben sült, forrón tálaljuk.

Kaszás Kálmáné, körjegyző neje,

Borsosberény

Vevesera-torta (remek jó). Hét egész tojást 25 dkg vaniliás cukorral habosra kell keverni. Ha már jó habos, beleteszünk 40 szem darált pörkölt kávé, 25 dkg örölt mandulát és tortaformában megsütjük. Ha kihült, két helyen szétvágjuk. Töltelék: 20 dkg cukrot 2 egész tojással és 3 sárgájával, 2 kávéskanál liszettel, egy deci feketekávéval vígzavva sűrűre főzünk, ha kihült, 20 dkg habosra kevert vajjal elkeverjük és a tortát megtöltjük, kívül is bevonjuk s vagy tört ostayálva vagy tisztított örölt mandulával hintjük be. A megmaradt tojásfehérjékből aprósütemény, csókokat csinálhatunk és ezt is feladhatjuk. *Kaszás Kálmáné, körjegyző neje,*

Borsosberény

Habkifli. 21 deka porcukrot 1 nagy tojásfehérjének habjával, kevés vanília és cit-

romlevével habosra keverünk, hogy jó sűrű legyen, kávéskanálnyit tisztított örölt fehér mandulában hampergelve, kiflilt formálunk és csak száritva sütjük. 17 deka mandula kell hozzá.

Kaszás Kálmáné, körjegyző neje,

Borsosberény

Karamell puzserli. 25 deka porcukrot 5 tojás fehérjével gőzben felverünk jó keményre, 6 deka cukrot megpirítunk és mikor a hab már kemény, bele csöpög-tetünk citromlevet, kissé megverjük és apróra vágott diót adunk bele és apró csókokat formálunk. Viaszolt tepsi-ben lassú tűznél sütjük.

Kaszás Kálmáné, körjegyző neje;

Borsosberény

Ördög pirula. Negyed kgr tisztított örölt mandulát kevés vaniliás cukorral és két tojás fehérjével össze gyúrunk, kis golyókat formálunk, csokoládé öntlebe megmártogatjuk s örölt mandulával megszórjuk a golyó feloldalát.

Kaszás Kálmáné, körjegyző neje,

Borsosberény

69. RECEPTEK

Órialeves. A hentesnek előre meg kell mondani, hogy a disznót óriára vágja fel és nem karamonádira. Vesztünk 2 kiló óriát, a hentes bordáknál vadgossa be, de nem kell szétszedni, csak úgy egészen feltenni és éppen úgy, mint más húslevest megfőzni. Egy kávéskanál köménymagot

Hygienikus fal-,
mennyezet- és
asztalborítás a
fürv. védjegyű

„Eternit“

azbesztcement — nagylemezből

ETERNIT MŰVEK

Budapest VI. ker., Andrassy-út 33. szám

sót jól össze gyúrunk és hólyagosra dolgozzuk, ujjnyi vastagra nyújva, tepsi-be tesszük. Vesztünk egy és fél liter tehéntúrót, szítán áttörjük egy kanál írósvajjal. 4—5 kanál tejfellel, 4 tojás sárgáját, 2 kanál grizes nullásliszettel, kevés só és 3 kanál porcukrot, jól elkeverjük. A tojásfehérjét habnak verve hozzáadjuk, a tészta rá öntjük, elsimítjuk, egy tojás sárgáját tejfellel jól elkeverünk és a tetejét zsemtsítjük, sütőben megsütjük, még melegen vígzavva darabokra vágjuk és tálaljuk.

ösv. Für Pálné, Eger Székelygulyás. A hentesel összeszedtünk 2 kiló pörköltnek való húst, 3 fej hagymát apróra vágva jó kanál zsírban feltesszük és sárgára pirítjuk, jó evőkanál édespaprikát teszünk rá, a kockára vágott húst beleadjuk, megsózzuk, addig főzzük fedő alatt, olykor kevés vizet öntözgetünk rá, míg puhára fő, azután zsírjára sütjük és ekkor ismét egy kis vizet öntünk rá. Ezalatt egy liternyi savanyúkáposztát is feltesszünk egy nagyobb zománcos lábosba, ha megfőtt, egy evőkanál liszettel elharukon félliter jó tejfellel, és ráöntjük, elkeverjük, s ha felforr, ráborítjuk a pörköltet, de nem keverjük össze, csak annyi vizet öntünk rá, hogy ne lepje el. Néhány percig még hagyjuk lassan főni, ekkor esetleg lehet lábosot-tól feladni, de tehetjük fölételekes tábla is, úgy hogy a hús felül maradjon.

ösv. Für Pálné, Eger

Fehérpessenyé. Van a disznóban úgynevezett recseháj, ezt elkérjük a hentesőt és többször bő hideg vízben kiátatjuk, hogy hófehér legyen. A fehérpessenyét beszózzuk, vékony citrom szeleteket rakunk rá, a recsehájba beleöngyöljük, sütőben szépen pirosra sütjük, többször locsogtatjuk a zsírjával, ha puha, szeletekre vágjuk, céklával körülkrakva tálaljuk.

ösv. Für Pálné, Eger

Tepertőspogácsa. Vesztünk egy kiló liszettel, fél kiló tepertőt apróra vágunk, 15 deka vajot, 2 deka tejbent áztatott élesztőt, 2 tojás sárgáját, 3 kanál rumot, só, annyi tejfellel, hogy jó pogácsatészta legyen, össze gyúrjuk, jó hólyagosra kidolgozzuk, 2 órára hideg helyre tesszük. Többször kinyújtjuk és összehajlítjuk, po-

JANKURA ANDOR

okl. vegyész-mérnök **ciánózó vállalat.** Budapest, IX., Ferenc-körút 1., I. em. 6. Telefon: 42—43. Hívószám: 33—35 (Scholtz Testvérek.)

Savoly
CASANOVA
KÖLNIVIZ
előkelő, finom, individuális hatású

Kapható minden szaküzletben, de ragaszkodjék az eredeti csomagoláshoz: 50 gr., 100 gr., ¼, ½, 1 literes üvegekben

is kell beletenni. A húslevesbe én a sárgarépat úgy tesztem, hogy megreszelem és kanál zsírban jól megdinszelem. Ha a leves a habját elfőtte, akkor beleteszem és lassan főzöm. Ha megfőtt, félrehúzzuk, hogy jól lehiggadjon, akkor leszűrjük és csiga vagy eperelevet tesztát főzünk bele, úgy tálaljuk. *ösv. Für Pálné, Eger*

Vese-velő. A veszt kockákra daraboljuk és forró vízben megabáljuk. Jó kanál zsirt forróstusn lábosba. 2 fej veres-hagymát apróra vágva beleteszünk. Mikor halvány-sárgára pirult, a leszűrt veszt és egy darab májat is kockára vágva, tehetünk bele, de megszóni csak akkor szabad, ha megfőtt. Ha már puha, rátesszük a megmosott, lehártlyzott velőt, de ekkor keverni már nem szabad, csak csendesen fedő alatt hagyjuk még egy félórát főni. Hosszú tátra téve, a velőt szépen szeletekre vágva, körül rakjuk.

ösv. Für Pálné, Eger

Tormamártás. A tormát megreszezzük, zománcos tepsi-ben a nyíltó sültöbe tesszük, hogy az erejét elvessze. Ekkor mártásészébe tesszük és 2 merőkanál forró levest öntünk rá. Tetszés szerint sózott és cukrozott ecetet öntünk rá és tálaljuk. Az óriát vígzavva szétdaraboljuk, pesenyétátra tesszük és aszatra adjuk.

ösv. Für Pálné, Eger

Túróslepény. 30 deka liszettel, 18 deka vajot, 2 tojás sárgáját, 2 deci tejfellel, kevés

Pattanasók, szeplők s az arc egyéb tisztálaltanósági ellen használja

LILI CRÉMET SZAPPANT PUDERT

Kapható mindenütt
Készít K O R Á N Y I gyógyszerár
Budapest, VIII., Népszínház-utca 22. sz.

gácsaszúróval kiszúrjuk, késéssel megvagdossuk, tojássárgájával bekennjük és megsütjük. A tészta inkább sós legyen, mint sótalán.

özv. Fűr Pálné, Eger

Lerakott almásrétes. A rétesésztét kinyújtjuk, megszikkasztjuk, olvasztott zsírral, vagy vajjal behintjük, összehajtuk akkorára, mint a tepsi, bele tesszük a kikenetepsibe, megint meglocsoljuk zsírral, beszórujuk apróra tört cukros dióval, ráteszük a másik lapot, az is beszórujuk, abba egy sor vékonyra szeletelt almát teszünk, meghintjük jól fahéjjal, cukorral, megint másik lapot teszünk rá, beszórujuk, újra diót hintünk rá, az utolsó lapot bekennjük tojással, cukros diót hintünk rá és megsütjük.

özv. Fűr Pálné, Eger

70. RECEPTEK.

Sodrott tészta. Egy egész és két tojássárgájából és egy fél liter lisztből készített gyúrunk. Kis labda nyújtjuk vékonyakra, ha kinyújtottuk hintjük be cukorpor, mazsola, lisztelt darált mandulával vagy dióval. Hengerítsük össze és vágjunk szeleteket belőle, rakjuk egy tüzáló mely porcellántátra, öntsük le cukros tejjel, hogy ellepje s hagyjuk a sütőben addig, míg a tészta befelőtt, de ne süljön barnára.

Gazdasszony

Különleges szilvásgombóc. 4 tojást táblán elkeverünk 8 sóvizben főtt és átőrt középny burgonyával, egy jó kanál libazsírral, vagy 1 és fél kanál vajjal, kevés sóval, 3 dcl. liszttel. Kanállal jól kidolgozzuk és lisztelt tenyerünkön négy-szögletesre formáljuk. Mindegyikbe beleteszünk 1—1 kimagozott, cukros fahéjjal töltött szilvát. Gombócbé formáljuk, sóvizben kifőzzük és kifőzés után pirított zsemlyemorzszával meghintve tálaljuk.

Gazdasszony

Vízben kelt kiflicskék. Egy kavácsseze tojássárgáját, ugyanannyi olvasztott őrsvajot, ugyanannyi tejliszt, félannyi élesztőt, kevés sót, egy jó megmelegített lisztet gyúrunk, hogy keményebb legyen, mint a rétesészta. Kidolgozzuk szép simára. Egy ócska asztalkendő megkenünk vajjal, a kidolgozott tésztát lazán belekötjük és hidegvízbe tesszük, míg a tészta a vízszínen úszik, benne hagyjuk. Ekkor kivessük a vízből, deszkára tesszük, kiflicskéket alakítunk belőle, lekvarral megdöltve, tojással megkenve, a teletjét durvára tört kukorral meghintjük. Gyenge pirosra sütjük.

Gazdasszony

Szeszen és rumban eltett gyümölcs. Egy kg. gyümölcsből 65 dkg süvegucukrot, fél liter vizet, mogyoróéból nagyságú citromsavat és kevés szalicilt veszünk. A cukorból szirupot főzünk, beleaduk a szalicilt és ha a tűzről levettük, hozzákeverjük a szeszt is, jó rumot, még jobb az arak. (Öt literenként egy jó mérőkanállal). A megtisztított ép, száraz gyümölcsöt cserépfazekba tesszük, a gyümölcs tejetét valami megfelelő lányérrel, vagy más tárgyal könnyedén leszörítjuk, hogy a gyümölcs felszínre ne jöjjen, nyomban ráöntjük az arakos szirupot, hogy teljesen kész, üvegebe rakhajtuk. Sötét gyümölcs-höz rumot is vehetünk, savanyúhoz 75 deka cukrot. Felesleges a gőzölés és bármikor vehetünk belőle.

Gazdasszony

Sós mandula. A mandulát forró vízben megabáljuk és a héját leszedve, óvatosan szép pirosra pörköltük a sütőben, mint ahogy a kávéét szokás pörkölni. Egyenle-

tesen kavarjuk, mert a barnára pirult keserű lesz. Víz, liszt és sóból pépet csinálunk, amellyel a pirított mandulát még melegen bespricceljük és egy kevés időre a sütőben száradni hagyjuk. **Gazdasszony**

Mogyoró és barackrém. ¼ liter tejhab kétféle mérve. Az egyikbe teszünk egy jó kanál baracklevárt, 3 evőkanál cukorport, csepp alkőrömöst és 3 lap feloldott zselatint, beleszűrve, gyorsan kavarrva, hogy meg ne törösodjon. Hirtelen lehűtve egy vizezett formába öntjük. A másik felébe adunk egy marék pergelt, fehér mogyorót darálva, izlés szerinti cukorport és 3 lap zselatint. Ráöntjük a másikra és jege tesszük. Tálalás előtt egy pillanatra megremeget állítjuk a formát, hogy a krém kijöjjön. Vaniliás tejhabbal díszítjük.

Gazdasszony

Ráértes. ½ kg. 0-ás darásliszt, 4 dk tejszén áztatott élesztő, egy diónyi libazsír, só, cukor izlés szerint. Ezen anyagból tejjel rendes rétesésztét készítenk. Ha jól kidolgozzuk, 3 egyenlő cipóra oszt-

Lerakot : Uránia r. t. drogériája, Fő-utca 1

tek és lisztelt táblán letakarva 15—20 percig pihentetjük. Abrosszal leterített asztalra nyújtjuk. Az első cipót kezünkre véve megszűrözzük felolvasztott zsírral s olyan nagyra nyújtjuk, mint az asztal, a szélét rajta hagyjuk. Tolla az egész tésztát beszórujuk. Most rányújtjuk a másik cipót, mindkét oldalán megszűrözzük. A tésztát mindig magasra tartva a nyújtásnál, szintén lelocsoljuk zsírral. A harmadik cipót mindkét oldalán szírozva rátéve a másik kettőre, nyújtani kezdjük. Előbb a kezünk fején vékonyítjuk, úgy folytatjuk egymáson a nyújtást. Töltelek: 30 deka dió darálva, 10 dk mazsola, cukor, 5—6 szem vágott narancshéj cukor, szétszórjuk a tésztán és az abrossz segítségével összehajtuk laposra. Középen elvágva keresztbe, tepsibe tesszük és szép egyenesre igazítjuk, kelné hagyjuk egy óráig. Sütés után melegített késéssel felszeleltetjük.

Gazdasszony

Mogyorórtorta. 21 dkg. cukor, 21 dkg darált mogyoró, 7 tojás habja, kis citromhéj. Ebből három lapot süntünk. Krém: 5 tojás sárgáját 28 dkg cukorral, négy tejméreggel krémme főzünk. 16 dkg vajot, 14 dkg pörkölt darált mogyorót, egy kis vaniliát eldolgozzuk. A lapokat összeállítjuk és kívül is megkenjük vele a tortát és tört mogyoróval beszórujuk.

Gazdasszony

Debreceai bétes. Finom lisztből, tejfellel, tojással, csepp rummal és langyos sós vízzel rétes keménységű tésztát gyúrunk és félórát pihentetjük. Lisztelt deszkán pihentelve, olvasztott zsírba mártott tolla megkenve, tállal leborítjuk. Abrossz kinyújtjuk és szikkasztjuk fél óráig. Zsírral belocsoljuk és kezdjük összehajlítani, minden hajtsánál megszűrözzük, vigyázva, hogy az előbbi szírozás megfagyjon s csak aztán hajtsuk rá a másik tésztát. Ha már olyanra összehajtcítottuk, mint egy kisebb könyv, kézzel is megmunkodjuk, másnapig hidegre tesszük. Másnap fél cm vastagra húzzuk, négyeszőrűre vágjuk és mazsolás, cukros, áttört tehéntúrálal megtöltjük, összefogva a négy csücskét. Tejfellet kenjük, lassú tűznél sütjük.

Gazdasszony

Befőzés

Szilvalekvár cukorral készítve. Szép érett magvaváló szilvát bő, fővő vízbe részletekért terünk bele s ha megforgattuk benne, azonnal vegyük ki, hámozzuk le a héját, magvát vegyük ki és megfelelő nagyságú lábosban — folytonos kavargatás mellett — főzzük el jó sűrűre. Ekkor tegyünk bele annyi porcukrot, hogy jó edény legyen és 15 percnél főzés után üvegekbe öntjük és másnap leköve, kamrába eltesszük.

Áfonya. Egy kiló áfonyához fél kiló cukrot negyedliter vízben fel főzünk. Ha sűrűre előft, az áfonyát hozzáadunk, meggyoráig erősen főzzük s akkor üvegekbe téve, leköltük és gőzben kifőzzük.

Paprika eltévesze szalicilban. A paradicsomba eltett paprika a paradicsomot annyira rosszzivé változtatja, hogy élvezhetelenné és használhatatlanná válik. Ezért sokkal ajánlatosabb a paprikát külön eltenni. Egy 2 literes üvegebe 25 darab kitzitított paprika szépen belelefer. Egy liter vizet egy evőkanál szalicillal fel főzünk s ha kihűlt, a paprikára ráöntjük. Ekeven át így eltarthatjuk.

Áfonyakocsonya. Egy kiló áfonyához 1 kg cukrot veszünk és egyszer jól fel főzük. Azután szítára öntve hagyjuk lecsorogni a levét s azt főzzük még tíz percig, hogy forrjon. Üvegekbe öntjük és gőzben kifőzzük. Télen pecsenyéhez almákat párolunk s ahhoz igen jó az áfonya-kocsonya. Az almákat egészben, a közepét átfúrva, pároljuk, tálla tesszük, ha kihűlt, tisztított mandulát hosszúkára vágunk s azzal szépen megspékeltjük, a közepébe pedig áfonya-kocsonyát teszünk.

Almabefőtt. Szép fehér fajalmát megfőzzük puhára, szítán áttérjük, annyi cukrot, mint az alma, sűrűre főzünk, belekeverjük az almát és folytonos keverés mellett negyedórát főzzük, végül üvegekbe rakjuk. Egyrészt betonnal megfestjük szép halványpirosra. Ha kissé tovább főzzük, lehet formába öntené, mint a birsajtót és felszeleltetjük.

Őszibaracsajt. Eppen úgy főzzük, mint a birsalmából készült sajtot, csak a barackot nyersen törjük át és úgy tesszük a sűrű cukorba. Mikor egészen sűrű, vagdunk bele citromadót, cukorban főtt kekete-diót, mandulát s mielőtt formába öntenénk, ezeket belekeverjük.

Héjazott szilva gőzben. A meghámozott szilvát meszes vízbe dobjuk, abból kiszedve, megkenézzük és utána jól kiáztatjuk és gyakran tiszta vizet öntünk rá.

Lohr Mária (Kronfusz) Vegytisztító - kelmelesztő

Gvár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

5

éve foglalkozom bútor alakítással

mely idő alatt a legkövetkezőre fokoztam a lehetőségeket. Régi bútoroknak modernizálásán kívül, régi hosszú zongorák rövidre való alakítását is vállalom. Utólérhetően vagyok új bútorok készítésénél, úgy minőségben, mint árban. Új bútorok megrendelésénél vagy vásárlásánál régi bútorait fizetés-ként beszámítom. Díjmentesen mutatom be rajzaimat és adok költségvetést.

Müller bútorgyár

Ujpest, Erzsébet-utca 8. T. 95-0-95.

Üvegbe rakjuk, sziruppal felöntjük, légmentesen leköjtjük és gőzben kifőzzük. Lehet jó érett szilvát venni, mert ha meszes vízbe raktuk, nem főv széjjel. Az érett ízletesebb és a színe is szebb.

Őszbarack. A barackot lehágozzuk és 5 kg mennyiségbe 2 fillér ára tímóst veszünk, megfőrjük, vízben feloldjuk és a megfőztöt barackot ebbe a vízbe dobjuk. Egy ládának az alját és a tetejét le vesszük, hogy úgy maradjon, mint valami ráma, az aljára organdint teszünk. A barackokat a vízből kivesszük és rárajuk, egy sóként alatta meggyújtunk, a barackot letakarjuk és hagyjuk a ként elégni. Azután a barackot két órára hideg vízbe tesszük, a vizet gyakran cserélgetjük, míg a kénzsgot teljesen elvesztí. Ekkor üvegekbe rakjuk. Középsűrű szirupot főzünk és hidegen öntjük a gyümölcsre, légmentesen leköjtjük és gőzben kifőzzük.

Mit főzzek?

Szeptember 11. Szerda: Kaporleves, paradicsomos csirke, almáspité, gyümölcs. **Vacsora:** Kirántott velő lecsókörítéssel, sajt, szőlő.

Szeptember 12. Csütörtök: Gombaleves, székelygulyás, kávéfeltűjt, gyümölcs. **Vacsora:** Töltött csirke sültburgonya körítéssel, gyümölcs.

Szeptember 13. Péntek: Almaeves, gombás fogas, tojásogomba körítés, uborkasaláta, túrósrétes, gyümölcs. **Vacsora:** Kaszínótójas, rokfört vajjal, tejberizs csokoládéval, gyümölcs.

Szeptember 14. Szombat: Zöldsgégleves, töltött paprika, szilvás tészta. **Vacsora:** Hirtelen sült rostélyos szeletekben sült burgonyával, kovásos uborkával, gyümölcs.

Szeptember 15. Vasárnap: Kacsaprótlékes, kacsmáj pirítva zöldséppaprikával, kovásos uborkával, kacsapencsénye sültburgonyával, paprikasalátával, krém-torta, gyümölcs. **Vacsora:** Hideg sült vegyes salátával, ananász-krém, gyümölcs.

Szeptember 16. Hétfő: Húsleves kockalésztával, főtt hús burgonyapüré-körítéssel és paradicsommártással, tarkedli ízzel. **Vacsora:** Szalámi, párizsi, vaj, sajt, gyümölcs.

Szeptember 17. Kedd: Töltött csirkeleves, kirántott csirke pikáns salátával, csokoládés lepény, kovás gyümölcs. **Vacsora:** Hideg hús kovásos uborkával, sajt, ananász-krém.

Szeptember 18. Szerda: Májpuréleves, tejfeles borjúesetel vajban párolt zöldségek körítéssel, stíriai metél, gyümölcs. **Vacsora:** Fogoly sütte vegyes körítéssel, kompottal, sajt, gyümölcs.

Szeptember 19. Csütörtök: Libaprótlék, leves daragaluskával, főtt hús paradicsommártással, csörög. **Vacsora:** Borpörkölt tarhonyával, uborkasalátával, gyümölcs.

Szeptember 20. Péntek: Kőménymagosleves zsemlyekockával, töltött tojás, gyümölcs. **Vacsora:** Rántott hal sült burgonyával, gyümölcs.

Egyszerű étlap

Szeptember 11. Szerda: Kaporleves, töltött paprika, gyümölcs. **Vacsora:** Tojásomlett, uborkasaláta, gyümölcs.

Szeptember 12. Csütörtök: Gombaleves, székelygulyás, gyümölcs. **Vacsora:** Körített liptói, szőlő.

Szeptember 13. Péntek: Almaeves, zöldbab vajjal és morzsával, szilváslepény. **Vacsora:** Kávé, vajjaskenyér, szőlő.

Szeptember 14. Szombat: Zöldsgégleves, marhagulyás, uborkasaláta, gyümölcs. **Vacsora:** Tojásos gomba, gyümölcs.

Szeptember 15. Vasárnap: Kacsaprótlékesleves, sült kacska sült burgonyával, paprikasalátával, almáspité. **Vacsora:** Hideg hús uborkával, gyümölcs.

Szeptember 16. Hétfő: Libaprótlékesleves kockalésztával, főtt hús paradicsommártással és burgonyakörítéssel. **Vacsora:** Tejberizs, dinnye.

Szeptember 17. Kedd: Paradicsomleves, túrógombóc, gyümölcs. **Vacsora:** Töltött galamb, almápuré, gyümölcs.

Szeptember 18. Szerda: Májpuréleves, stíriai metél, gyümölcs. **Vacsora:** Lecsó virslivel, szőlő.

Szeptember 19. Csütörtök: Csirkeaprótlékesleves, rántott csirke burgonyapürével, uborkasalátával, csokoládéslepény. **Vacsora:** Hideg hús kovásos uborkával, gyümölcs.

Szeptember 20. Péntek: Tojásosleves, kirántott hal burgonyával, gyümölcs. **Vacsora:** Túró tejfővel, vajjaskenyér, gyümölcs.

Tanácsot kérek

Németajkú vidéken lakó kedves olvasótársaimat kérem, legyenek szívesek ajánlani nekem szép kifejtéssel beszélő német mindenesleányt, azonnali belépésre. Szíveségüket előre is köszönöm. *Csegény Istvánné*, százados neje, Budapest, Enyedi-utca 9. sz.

Kedves előfizetőársaim! szíves tanácsát kérem, hogyan lehet alpakka evőeszközből a foltokat eltüntetni. Különböző fényesítőszerekkel próbálkoztam, de a foltok megmaradnak a tisztítás után is. Szíves tanácsukért hálás köszönetét küldi

„Egy előfizetőársnőnk”
Kérem kedves olvasótársaimat, ki tudna tanácsot adni az úgynevezett „nyirok-edénygyengeség” megszüntetésére. Ezen betegség a tenyéren és a talpon hólyagos hámlásban nyilvánul meg. Nagyon hálás volnék, ha valaki hasonló betegségen át-

legelőnyösebb ajánlatával szolgálunk ezidén is kedves Vevőinknek.

Hatalmas készletünk van gondosan összeválogatott minőségű magyaros és más intézeti formaruhákból, szövet, vaston, fehérnemű, lepedő, takaró, paplan, matrac, cipő stb.-ből.

Kívánatra készséggel küldünk árjegyzéket, költségvetést, legálacsonyabb árainkról.

Nagykovácsy Milenkó

V. Petőfi Sándor-utca 3, IV. Városház-utca 1-3-5

ment, közölné a gyógyítás módját és ki gyógyította meg. Több orvos, bőrgyógyász kezel, Röntgen-kezelést is kaptam, de eredmény mégsem mutatkozik. Szíves válaszokat „Romániai előfizető” jellegre kérem.

Evekkel ezelőtt arcomon égési sebeket kaptam. Azóta, különösen nyáron, feltűnően látszik az égési sebhely, mely sárgás-barna foltot kap. Ki ajánlhatna kedves olvasótársaim közül valami olyan szert, ami a szemnek nem ártana, de e foltot mégis eltüntetné? Nagyon hálás volnék szíves tanácsukért, melyet „Agota” jellegre kérek küldeni.

Kérem kedves előfizetőársnőmet, szíveskedjenek tanácsot adni, hogyan készíthetek tökből lekvárt. Előre is hálás köszönetemet küldöm szíves fáradozásukért.

„A. Sándorné”
Függönyeit legkíméletesebben tisztítja a fővárosi legelső eszketisztító, kelmefestő és vegytisztító intézete. Lohr Mária (Kronfusz). Gyár és főüzlet: VIII., Baross-u. 85.

Ü z e n e t e k

Kedves Előfizetőink! A nyaralás színes emlékei még átverednek az őz burgonos hangulatán, de már a komolyabb szellemi igények éreztek hatásukat. Többet tartózkodnak otthon az otthonukban, többször veszik kezükbe a Magyar Uriasszonyok Lapját is, amelynek szépirodalma nemcsak szórakoztat, hanem válogatott cikkeinek ismeretterjesztő értékeire minden művelt embernek szükség van, ha a társaságban kellemes, szórakoztató akar lenni és újbánál-

GYEREKCOCSI
Márka-cikk

HAIDEKKER
Üllői-ut 40/73

Hölgyek jelszava: Mindent olcsón vásárolhatunk Klein Antal

divat nagyruházában

Király-utca 49 (A Teréz-templomnál.)

újabb szellemi kincseket tartalékolni emlékeztében. Kedves Előfizetőink, megfigyelhették, hogy a Magyar Uriasszonyok Lapja valóságos kincsháza a legérdekesebb irodalmi témáknak, s aki nem felületesen olvassa cikkeit, annak a saját szórakozásán felül külön értéket is jelent. Kedves Előfizetőink a nyaralás alatt is meggyőződhetnek, hogy a Magyar Uriasszonyok Lapja irodalma, szemből-sebb kézimunkáimait, színes kézimunkamellékletei, a szúrt sablonmellékletei, színes divatmellékletei a maguk nemében a legkiválóbbak. Gyermeklap-melléklet minden úri családban, ahol nagy gondot fordítanak a gyermekek szellemi fejlődésére, nélkülözhetetlenné vált. Elvezük is mindazért előfizetőink osztalán elismerését, megbecsülését és szeretetét s épp ennek tudatában még többet, még szebbet szeretnénk adni a M. Ü. L.-ban, ha kedves előfizetőink is segítségünkre leszenek. Nem sokat kérünk, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy a mai viszonyok között csak nagy megtakarítás mellett engedhetik meg maguknak a mai uriasszonyaink, hogy a legesekélyebb összeget is szellemi táplálékra fordítsanak de vannak még sokan, akiknek nem jelentene nagy terhet a lapunk előfizetése. Kedves előfizetőink legjobban tudják, hogy barátaink, ismerőseik közül kinek nem jár még a M. Ü. L., ezeket kérjük szíves szóval, szeretettel felkérni, hogy fizesse nekünk, de a sajátmaguknak is örömet fognak szerezni. Ismerőseik címének beküldését is kérjük, hogy mutatványszámot küldhessünk. Minden új, féléves előfizető után értékes ajándékot küldünk, s ezzel is megköszönjük kedves előfizetőink szíves ajánlását. Egy féléves, új előfizető után az ajánló előfizetőnek megajándékozunk akár egy íveg legfinomabb francia kávéval, akár egy műlívvel, vagy értékes könyvvel, 2 féléves előfizető után egy 8 pengő értékű párizsi Hudnut-püderszelencével, 3 féléves előfizető után pedig ugyancsak párizsi Hudnut-féle, 12 pengő értékű püderszelencével. Szeretettel kérjük külön-külön is kedves előfizetőinket, ne felejtsek el, hogy a Magyar Uriasszonyok Lapja is minden áldozatot meghoz, hogy előfizetőinek a legjobbat, a legszebbet, leghasznosabbat nyújtsa s hiszünk, hogy elismerésüket kitüntető pártfogásukban is élvezhetjük.

Teljes tisztelettel

a szerkesztőség és kiadóhivatal,
„Szárnyaskerék — 1935.” Egy szóval sejteti csak, hogy voltak súlyos órái, amikor az élet súlyos terhet érezte ráchezdényi gyöngye vállaira. Hányszor megzavarhatta a szív misztikus követelése s úgy sajnállom, hogy oly egyedül volt gondolatával. Miért nem mert bízalmával megajándékozni s miért csak a másoknak szóló üzeneteimből próbálta a saját problémáit megoldani? Csak félve nézett fel a megvilágított csúcsokra, ahol a szív bánatot okozó szenvedélyeit, vergődéseit látta gyöngyülni, mint egy szatnáriumban, a türelmet és szeretet hatása alatt. Öntudata fokról-fokra emelkedett s mind mélyeb-

bén és mélyebben fürte be gondolatát a mások problémájába, hogy a magját a saját erejéből oldja meg. Követke öket lépésről-lépésre a végső határokig, ahol az ember azt képzeli, hogy elérte arra a pontra, amelyet nem láthat. Ilyen pillanatokban kerül szembe egy percre az ember önmagával s rádőbben a sorsok egyformaságára. S mentől gyakrabban kerülünk szembe önmagunkkal, annál intenzívebben érezzük, hogy a szívünk, lelkünk litkai nem arra való, hogy kíváncsi, hideg, kutató szemeknek betekintést engedjünk fájdalmas szentélyünkbe. Olyannyira magántulajdonuk az életünk minden titka, hogy azt mint ereklyét őrizzük elzárva s csak a kiválasztott, igazi barátunknak mutatjuk meg a bizalom ritka szép órájában. A lélek tragikus költészete vezet át rajtunk áramat s az önfegyelmeltség bilincsei között vergődő, visszafojtott sikoltások, mint az elémithatatlannal panasz bugyborékolása buggyanak fel sóhajaink közül. Lehunytt szemünk függönyét a szív és jélek dialógusa rebentti szét, s harsogja a megváltozhatatlan élet márványán keményebb, törhetetlen törvényét. Könnytől nedves lesz a szemünk s homályán át gondolunk mindennapi életünk erőfeszítésére, akaráisra, ahova elmenekülhetünk s elrejtőzve a részvélen szívek elől keressünk valakit, aki belekapcsolódik pillantásával a lelkünkbe, abba a csodálatos misztériumba, melynek kitéjesedése két ember lelkében egyszerre mehet végbe. Elérte a saját erejéből az élet határozott célját, amely maga az élet. Egyszerre dobban össze két szív s nem szükséges több mondan: tudom, mitől olyan édesen hármos a szemük, mitől rózsásan az arcuk és mitől érzik most már olyan gyönyörűen melynek, sugárzóan az életük. Hogy köszönjem meg ezt az utólagos vallomását? Elhiszi-e, hogy nagyon, nagyon örültem, hogy nekem is részem van — ha tudtomon kívül is — boldogsága elérésében? Olyan fényesen tündöklő, ragyogó ez a vallomása, amilyen csak igazán boldog ember lelkében lobog fel s a leghalibb szavam is csendre szeretném inteni, hogy el ne riassza az életükbe költözött édes álom varázsát. A szeretet hangja sügár fülébe, hogy ezután is mindig ott talál Maga mellett, mint elválaszthatatlan árnyékát s ha a sors viharába kerülne, csak egyetlen szót írjon, emlékeznünk fogunk az új élet küszöbén búcsút intni, ismeretlenül is ismerősinünk szíves üdvözléteire. Soha el nem múló boldogságot kívánok és igaz szívvel, szeretettel köszöntöm mindkettőjüket.

Szerk.
Fénykép. A beküldendő fénykép közlésére már csak jövő év március, vagy április hónapban tehetünk ígéretet, mivel addig erre a célra fenntartott helyünk le van foglalva. A címlapunk belső oldalán között fényképek, 6x8 cm méretű kislé: P 5.—. Ha ezen méretnél nagyobb kislé kíván készíttetni Nagyságos Asszony, úgy annak ára a méret szerint változik. Egy levelezőlap nagyságú kislé-díja kb. 12 pengőbe kerül. Ha Nagyságos Asszonyunk szíveséget tehetünk a kislé elkészíttetésével, úgy készséggel állunk rendelkezésére, különben Nagyságos Asszony is elkészíttetheti. Cinkográfus címével levélben szólhatunk. Szív. üdv. Szerk.
Urliányok kozmetikus képzésére, a legmodernebb alapon, Földesné JUNO kozmetikai intézetében, IV., Károly király-ut 24.

Barátnők

egymásnak bizalmasan elmondják, hogy a legolcsóbb beszerzési forrás:
Csak az udvarban
olcsó maradék-, szövet- és textilraktár

Budapest

32 Király-utca 32

(sarokház)

Ahol:

Mindenmü fehéreműre alkalmas kitűnő vászon (pamut, vagy mosott sifon vagy ágynemű kanavász vagy angol) métere P 6—9
Selyemfényű ágynemű damaszté métere P 1.68
140 széles klotfor métere P 1.88
2 m. hosszú varrás nélküli kész lepedő darabja P 3.28
Azzsúrozott függöny etamin, métere P 2—29
140 széles kék vagy fekete kosztüm- vagy ruhászövet métere P 3.90
Továbbá több ezer méter női és férfi öltöny- és kabátzövetmaradékok meglepően olcsón.
Póstai rendeléseket 40 év óta lelkiismeretesen teljesítünk.

szám alatt. A Magyar Uriasszonyok Lapja előfizetői tandíjkezdvevényben részesülnek.

„Xinia”. Olvasva tanácskerő aggódó sorait, valami sügja, hogy én, aki még sosem választottam lapunk hasábjain napvilágra kerülő érdekes asszonyproblémákra, ez alkalommal ne hallgassam.

„A férjet a házastelben mindennap meg kell hódítani?” Ez a nagy kérdés! Szegény asszonyok! Pont a mai idő alkalmas erre, amikor szöröl-szóra éljük azt a paradicsomi időkből ránt szakadt büntetést; hogy: „arcunk vertékével keressük a kenyérünket”. Nem tudom milyennek is lennének a mai családai tűzhelyek, ha ez a súlyos feladat naponta várna ránk — nőkre.

Aszszonyok ma fiatalon is idesegek lesznek, (régén még a nagyanyák sem voltak), de mi lenne akkor, ha valóságos hódítási harcot kellene vívniuk mindennap?

Kicsi lányka! Ezt csak egy olyan dáma mondhatja, ki nem bír igazi asszonyi lélekkel, érétkével, — aki csak azzal dicsekszik, hogy bírja azt a bizonyos hatodik érzékét. Ezek az asszonyok akarnak hódítani, de nem tudnak. Bocsanat, tévedek. Tudnak, de csak egy napra. És aztán már fôhet a fejük, mert új módszert kell kitalálniak.

Ezek nem igazi asszonyok és nem jó tanácsok.

Téhat nem szabad megijedni az ilyen tanácsadók frázisától.

Bizson önmagában, hogy völegényét nem örára, hanem egy életre hódította meg. Ez az a nagy titok! In legalább is hiszem, hogy ezzei a tendenciával kezdte építeni jövője fundamentumát.

Nem szándékom asszonybarátinójt — asszonyzatkom — megsérteni, sőt tanácsának helyt adok és hogy Magácskát

Mazzi Luigi

Sirkő- és márványárujár,
Garay-u. 39. Alapítva: 1865. Tel.: 31-4-06

megnyugtassam — elmondom, mi asszonyok, hogy vagyunk e tanácsadással. Azon a szép napon, midőn az oltár előtt térdelve, szívünkben áhitattal és szeretettel, ajkunkon imával és esküvel, lihomfehér lélekkel holtodiglan és holtomiglan tartó hűségre, szeretetre leszünk esküt, úgy, érezzük, hogy utunk majd egykor a mennyországig vezet.

Azután jönnek a házaselet évei, évtizedei, negyed, söt sokszor a félszázada is. Az egyik nap örömet, boldogságot — a másik nap szenvedést és szomorúságot hoz. Higgye el, ebben benne van minden hódítási eszköz. Az élet a szenvedést és örömet rávetíti arcunkra, a könnyt és mosolyt a szemünkbe. A boldogság kaceajt fakaszt ajkunkról — a szenvedés jajt és sikolyt. A fáradság álmat ad nekünk — gond éji virrasztást. A jólétben rövidke napjaink — a gyötrelmek a perceket végtelemmé nyújtják.

Es most én kérdezem Magát, aranyos, hogy a fent felsorollakkal nem vagyunk-e mi annyira változatosak és érdekesek, hogy férjeink nem naponként, hanem óránként újnak és érdekesnek találjanak? Csak beteg idegzetű és sok szabad idővel rendelkező, unatkozó nőknek lehet olyan problémájuk.

A házaselet főorgója a tiszta szeretet. Apró körülmények bizony meg-megszaggatják, de nincs olyan mesterkél, kiszámított raffiniéra, amely pótolhatná.

Bizonyára tömegesen keresik fel leveleikkel okos, jó asszonytársaim. És én hiszem, hogy azokból sok jót és szépet gyűjt össze, hogy lélekben megerősödvé, ezzel a himnusszal az ajkán lép az oltár elé: *«Éltni másokért és a mások boldogságában keresni a magáét.»* A tiszta szívű, nemes-lelkű asszonyoknak nem kell félniük soha, hogy a férjük szeretetét elveszíthetik. Mert nem igaz, hogy a férfiek a démonias gondolkozási nőket szeretnék jobban, ilyenek kívánják látni a maguk szelíd, édes asszonyát.

Szívből köszönti: *Pakutsné Sipos Olga*

Egy régi előfzető. Az őszön tartandó esküjőre gnyapjűszövekből készült kosztímöt ajánlunk s mivel a hangslly azon van, hogy „egyszerű” ak, angolosan méltóztassék készítené. Fialat asszony vaslathat izyésznek megfelelő színt, világos színt anyagkból, amelynek kiegészítője a hasonló színű kalap, kesztyű, retikül és cipő. Mindig divatos szín a kék, szürke, drapp, az idén első helyre kerül, mint divatszín: a borvörös anyag. Kérdésére mindenkor szívesen válaszol és melegen üdvözi. *Szerk.*

F. J. ny. főjegyző neje. „Egy pár héthetes választott malac ára” megjegyzése nem került el figyelmünket. Nagyszűs Asszonnnyal együtt sóhajtok el gazdasági életünk nagy baját, amelyen nem tudunk változtatni. Nálunk, mikor e sorokat írjuk, 1.80 pengő egy kiló zsír, de mire lapunk kikerül a nyomdából, magasabbar is szökhét. Várunk, reménykedünk reformkorszakunk, reforméletünk jobbrafordulásában. Csak olyan nehézmár a várrás. Együtt, egymásban bízza, egymást biztatva hisszük, hogy eljutunk az élet dúsabbban terített aszklához.

Sok köszönet és üdvölet *Szerk.*

Jolika. Szarvasbőr-kesztyűje tisztítására, illetve mosására ajánlom, hogy próbálja ki az alábbi receptet: 3 liter meleg vízbe öntsön 2 evőkanál szalmiákszeszt és 3 evőkanál stearinolajat. Jó habosra keverje el s azután ossza el három egyenlő részre. Az első liter vízben jól ki kell nyomkodni a piszkos kesztyűt s azután a vizet leöntjük és a második liter vízben ugyancsak jól ki nyomkodjuk. Végül a harmadik liter oldatban kiöblítjük, jól kicsavarjuk és a kesztyűket rendes formájukra eligazítva, kihuzogtatva meleg helyen, de nem napon, megszáritjuk. Ezen mennyiségben négy pár kesztyűt is szépen ki lehet mosni. A kesztyűk száradás után simák és bársonyosan puhák lesznek. Ajánlom, hogy próbálja ki a fenti eljárást.

Bartháné

Panka élni akar... Tizenötéves korában elhisi az ember magáról, hogyne hinné el, hogy csak akarnia kell és fróvá, költővé lehet, csak tollat kell fogjon a kezébe. A hírnév s főként a világ előtti szereplés láza addig fűt a fantáziát, míg nem megszületik a korszakalkotó irodalmi mű, ami után a kiadóknak illene tör: iök magukat. De mivel a kiadók nem tülekednek, a szegény írónak magának kell kopogtatnia művével. S jaj, de kiábrándító azok a pápaszemes, szigorú lácsik, akik még egy tizenötéves önértékes írónál szemben sincsenek semmi respektussal, hanem olyan kiállhatatlanul főlényesek, tanácsokat adnak. Nem szép ám tőlük, hogy nem engedik az önértéktől duzadó kis „Pankákak írni” s borzasztóan haragosak tudnak lenni, ha ilyeneket kell olvasnának:

„Lankadt izmaidat

A fálnak támasztom

Utolsó fényugár

Szomorú utamon

Mindig csak Te voltál

Te Halál!... Te Halál!

Igazán nem érdemeltem jobb sorsot, mint-hogy ezzel kínozzon, tizenötéves kisleány? Tegye félre a tollat és vegye elő a fakanalat, szebb, jobb „költemény” kerül ki alóla még a maga gyakorlatlan tudásával

Tiszta

hibátlan arcból a nő szépség legfontosabb előfeltétele. Minden nő, aki szépségére súlyt helyez, nagy gondot fordít szépségápoló szereire

Hosszú évtizedes tudományos laboratóriumi munka eredménye a legtekélyesebb összetételű

HUDNUT PÜDER

málynék állandó használata a női arcból lehetszerűen tisztává, bársónyszerűen finommá varázslja

Kapható az összes modern szírnyalvalban

Richárd Kisdoboz ára	1.30
Középdoboz ára	2.80
Nagydoboz ára	4.80

RICHARD HUDNUT PARIS-NEWYORK

is, mint ez a „verse”, ezt ajánlja igaz jóakarattal szeretettelgy nagyon hálás *Szerk.* **Volt anya.** A tizgyermekes tanítócsalád részére küldött esomagot továbbítottuk. Hálás szívvel köszönjük Nagyszűs Asszonnnyak határon túlról küldött nemes-szívű adományát. Igaz szívvel üdvözi

Szerk.

Ruháit, bútorait tartósan és legszakszereiben tisztítja Lohr Mária (Kronfuss) Gyár és főüzlet: VIII., Baross-utca 85.

Egy pestkörnyéki előfzető. Kérdésével kissé későn méltóztatott hozzánk fordulni, mivel a földieper telepítését július, vagy legkésőbb augusztus hóban meg kell kezdeni, amikor az eperindák begyökereedésre elkészültek. Omlás, jól táplált kerti-földbe ültetendő el, azonban nem frissen trágyázott földbe, mert a friss trágyában lévő rovarok nagy kárt tennének az eper-telepleben. A talajt ásomélységre jól fel

15 köves kiváló svájci ankorórak divatos krómtokban, számmal vagy jelkkel: férfi korona 25.—, női korona 35.—, zseborák 20.— P.

Óragyár, Budapest IV., Kossuth Lajos-utca 5

Elsőrendű műasztalos mesterek által készített

modern és styl bútorok

n a g y v á l a s z t é k b a n
Zimonyi Lajos lakberendezőnél
Budapest. V. ker. Báthory-utca 4. szám.

ásatjuk és közben keveréktárgyát (komposzt) vegyítünk el a földdel, azután tetejét gereblyével elsimítjuk és 30 cm távolságra egyenletes árkokat húzunk. A régi epertelpe gyökért eresztett indáit hettekkel előbb elvágjuk az anyatőltől, hogy az új epertövek önállóan táplálkozzanak. Az epertöveket a meghízott árokba egymástól 30 cm távolságra ültetjük. Kezünkkel egy kis fészket csinálunk, a palánta gyökérszétét hígított trágyakeverékbe mártjuk, a gödörtől jól megöntözzük és úgy helyezzük bele a gyökeret és a kivájt földet az eperpalánta tövéhez nyomjuk s a földet gereblyével szépen elsimítjuk. Ültetés után nem kell öntözni, mert a fészek elég nedves, ami a föld felpuhítása által ugyancsak szárad ki napokig sem s így a

megfogalmazás eredményesebb. Azután ha az epertelpeket este jól megöntözzük, ajánlatos reggel a még nyirkos talajt kis gereblyével felpuhítani, mert ezáltal megakadályozzuk az öntözött föld kiszáradását. A földperenél a legfontosabb a talaj kiszáradása ellen védekezni, mivel a meleg nyári napok könnyen kiszárítják a talajt. Ültetés után a gyomot gondosan ki kell takarítani az epertelpekből. Kis kapával a sorközöket munkáljuk meg. A nyáron telepített epertek az az előnye, hogy a következő évben bőségesen terem, második évben szintén, harmadik évben már csökken a termés, negyedik évben az elöregedett töveket ki kell dobni. Leghelyesebb minden évben új telepeket ültetni, hogy állandóan bőséges epertermésünk

legyen. Szív. üdv. Paál K.-né, ref. lel. kszné.

Az archív frissítésére és tisztántartására minden jólápolat hőlygnek ügyelnie kell, mely feladatot legjobban egy megbízható arcvíz oldja meg. Hudnut arcvíz (Skin Freshener) egy gyengén összehúzó hatással, üdítő frissítő, mely tökéletesen eltávolítja a krémmaradékokat, összehúzza a pórusokat és megakadályozza azok eltömődését. Hudnut arcvíz használatát a bőrszövetet megerősíti, megakadályozza a korai ráncosodást és az arcot csodálatosan frissen és üdén tartja.

Rejtvény megfejtés

Az *augusztus hó 1.* számban közlött Kerestretjtvény helyes megfejtése: *Vásztizni sorok:* 1. Caszár Imre 34. Uri mi volt. 37. Levelező tag. *Függőleges sorok:* 1. Csoportostul. 9. Rabészelés. 10. Egyszerűség. 23. Endre. A helyesen megfejtők közül sorsolást útján jutalomban részesültek:

1. 2. és 3. díjat: Szász Béláné iparművész (Budapest, Légyódy-utca 25.) egy-egy kézimunkaajándékát nyerte: Soti Kovács Ica, Magyaróvár, Halász Sándorné, Budapest és Moldvay Gizáné, Munkács.

4. és 5. díjat: Dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (Budapest, IV., Károly király-út 24.) arckrém-, puder-és szappanajándékát nyerte: Dr. Csoma Lászlóné, Tata és Klapper Karolin, Nagykanizsa.

6. díjat: Dr. Keleti és Murányi vegyszeti gyár, Ujpest egy csomag Lysoform-ajándékát, amely tartalmazza 1 üveg Lysoformot, 1 üveg Formentor Lysoform-szájvizet és 1 drb Lysoform fertőtlenítőszappant nyerte: György Istvánné, Debrecen. 7., 8., 9., 10., 11., 12. díjat lapunk egy-egy előfeszített gobelinretikul-ajándékát nyerte: Földváry Bertalané, Monor, Végf Manyika, Budapest, Rippl Józsefné, Ujpest, Manzer Gyuláné, Győr, Kertész Jenőné, Kecskemét, Baltigh Zsuzsika, Sárbogárd.

13. és 14. díjat: *Korányi gyógyszerárta (Budapest, VIII., Népszínház-utca 22.)* egy-egy Lili-krém-, szappan-és puder-ajándékát nyerte: k. Horváth Sarolta, Esztergom, Ballay Jánosné, Budapest.

15. díjat: *Cadeau csokoládégyár Rt. (Budapest, VI., Izabella-utca 88.)* negyedikös díszdobozos bombonajándékát nyerte: Dánielly Tiborné, Miskolc. 16., 17., 18., 19. és 20. díjat: lapunk egy-egy értékes regényajándékát nyerte: Seenger Pálné, Budapest, Csiky Ernőné, Szolnok, Kovács Sándorné, Kecskemét, Szabó Mihályné, gyógyszerész neje, Bata, Péterffy Istványa, Vasszentmihály.

Apróhírdések

Ezen rovatban közlendő hirdetés díja szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szeretett első szó díja 30 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetés díja 1 P 50 fillér. Jelleges hirdetésekre érkező levelek továbbításra hirdetési díjjal egyidejűleg külön Ft-talandót. Állás keresés hirdetések szavanként 10 fillér

Gyermekek tanításával, nevelésével szeretettel foglalkozó okleveles tanítónő ajánlókzi őr családi háza tanítónéknak. Erdekölődők szives megkeresését. "Házitanítónő" jelígre kiadba kérem.

Női divatszalon a legutolsó divat szerint izlészlen, olcsón készít nő ruhát, jutányos feltételek mellett. Rövid idő alatt tökéletesen tanít sabajt, varni. Szakvizságra előkészít Bogárné, VI., Vilmos császár-út 45. I./1.a.

Zongorát, vagy pianótól azonall képzéniizetért sűrűgösen vennék. 396-03.

Csilárdiudil egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kényelmes kastyulokbák, zárt folyások, prima koszt, olcsó penzío. Prospektus. Csillárdiudil, Mátraszöllös.

Rövid fekte gyakorló zongora 200, valódi Bösendorfer 600, Erhrab gyönyörű példány 600. Zongorák, pianók felülön olcsón tisztviselőknök, előleg nélkül lecsékelvény részlete. Opera Zongoraterem. Erzébelet-körüt egye.

Vizsákra előkészít, mint háziitanítónő középiskolák, vagy elemi iskolák gyermekeket a legújabb tanterv szerint. A gyermekekért nemcsak fizetnek a gyémánörök szint nevelm. Lehetőleg földbírtokos-, intőző-család gyermekei mellé szeretnék, mint tanítónő elhelyezkedni. Leveleket „Instrutor” jelígre kérek.

Külföldi, világmarkás zongorák, pianók 400 pengőől előlegmentesleg lecsékel részlete. Tisztviselőkezemény. **Fenyőné** zongoraterem. Erzsebet körüt huszonhat.

Vennék kézpénzért zongorát, esetleg pianót. Telefon: 402-06.

Balassáné Dömjén Teréz államilag képestített okl. zongoratanárnő. Magánórak, csoportos oktatás, előkészítés a Zeneművészeti Főiskolára is. Telefon: 548-70.

Házitanítónéknök, nevelőnéknök, esetleg szellemileg fejletlen gyermekekhez elmenne Szalay tanítónő, Kiskunmajsza.

Elemi és polgári iskolai fiúk és lányok hav 60.— pengő díj mellett — vallásiskoláknak nélkül — a gyönyörű hegyvidéken levő **Szent-endrei Ref. Polgári Iskola** internátusában. Prospektus küld az igazgatószá.

Énektanítás. Az olasz belcanto-módszerrel tanít éneklési a Zeneművészeti Főiskolára — előkészít dr. Szilády Károlyné, II., Ilonca-ut 47. Jelenkötőket deléül 11-12 óra között fogad.

Árva úrlány gyermekek mellé ajánlókzi bizonyítványal, vidékre is. Szákcás Eszter, Budapest, VII., Czobor utca 37.

Magyar anyanyelv, református tanítónő gyermekek mellé ajánlókzi. Csóka I., Budapest, I., Hűegyház-út 4. II. 26.

Jobb szabónő ajánlókzi házhoz varni. Tuba Pálné, Rákosszentmihály, Szt. Korona-utca 187.

Blistás postatiszviselő ajánlókzi iroda alizitnek, kocsikisérőnké, pénzbészedőnké, vadórnek, stb. Kivánatra biztositólékul egyik rokona takarékbetétkönyvét letétele helyezné. Teljesen megbízható, komoly, szorgalmas ember kér munkát, hogy kis családját eltarthassa. Leveleket „K. G.” jelígre kiadba kékek.

Egyedülálló uriaszony elfogad jó családból való középiskolák tanuló, vagy egyetemi hallgatóknál teljes ellátásra, esetleg zongoranitással is. Lakása Budán van, egészséges lekvész helyen. Levelet „Anyahelyettes” jelígre kiadba kéek.

Gyakorlott, komoly, okl. tanítónő vállal háziitanítást, korrepetálást, francia, német nyelvismerítelt. Esetleg olcsó anyahelyettesek, gyémánölök hölygözés úráskodónéknök. Leveleket „Szeregyényi” jelígre kiadba kékek.

Fogorvosi aszisztensnő — több éves bizonyítványal, állami kereset, esetleg kiskisegmék mellé, vagy bármely könnyebb munkára vállalkoz. Korvátth, Rákospalota, Mávttelep. Árvy Endre-ter 12.

Két gyermekük mellé tanítónót keresünk, német tudással. Máhr Sándorné, Mátraderecske.

Budai Erzébelet-híd tájekán úrcsalád otthont nyújtan, köteleg ápolással, főiskolai hallgatóknak vagy hallgatóknök esetleg német-francia korrepetálással, zongoraha zánálattal. Olánhné, I. Döbrentei-ter 6.

Függönyt, párnát, terítőt, fehé-nemát izlészl, olcsón készit. alakit, javit City-szalón. Vilmos császár-út 55. II. 5.

Gyermekekért oklevele: tanítónő úrcsaládból tanuló háziitanítónéknök, vidékre is. Gimnazista ajánlókzi korrepetálást is vállalja. Szerény jejúny, komoly tanítónő. Leveleket „Családiag” jelígre kiadba kéek.

Üzveg úrlány szerető otthont nyújtan teljes ellátással, köteleg ápolással, főiskolai hallgatóknak, vagy tanára, szerény díjazás mellett. Úrvy. Schmid Sándorné, Romafiórtók, Drugeth utca 3.

Kellemes, meleg otthont talál nyugdíjas úrlányból, vagy úr állandó tartozókódásra Szögéligen, magányos úrnőnél. Szögélit, Fő-utca 20.

Szerényigényű, becsületés, 27 éves üzvegyszony egy és félves kisfiával állást keres azonnalra. Kitűnően jó, háztartásban minden vállal, hoz-szól, jó bizonyítványal rendelkezik. Vidékre, tanárvára is szivesen megy. Matusékné, Budapest, Futó-utca 27. II. 27.

30 éves fiatalasszony, aki főzésben és varrásban tanult, szerény fizetéért és teljes ellátással úri családból azonnali belpérsre házvezetőnő állást keres. Szives megkeresést „Rendszerető” jelígre kiadba kéek.

Beszileslet, fiatal úrlány, 6. irodai gyakorlat-lal, perfekt gyors-és gép.-on3, háztartásban, gazdaságban, kézimunkában hozzáértéssel szegél-kezik, ajánlókzi vidékre is. Fölsey Kornélya, Vilmos császár-út 51. II. 8.

Tanítónő zongora és német tudással háziitanítónéknök ajánlókzi. Valkányi Alice, Kalocsa.

Felölös szerkesztő, kiadó és tulajdonos:

KERTÉSZ BÉLA

Szerkesztők:
tordai BÓJTHE ETEIKA
ERDÖDY ELEK, KERTÉSZ ELEK

Ügyvezető gazdálto:
BARTHA ISTVÁN

Kéziratokat, kislekét, fényképeket nem adunk vissza és nem örnék meg. A lap képménc és cikkeitnek átvétele és közlése tilos.
A Magyar Uriasszonyok Lapját nyomta: a Hungária Hirlapnyomda Rt., Budapest, V., Vilmos császár út 34. Felelős: SCHMIDEX GIZA

Mauskopfi Hugó, kis pajtáim, örömmel fogunk felvenni Téged is a KET-be, a legközelebbi számban be is számolunk a felvetélről. Ha a KET-jelvényt megszerzed, óhajtott kártyáid be 50 fillér értékű postabélyegre és megküldjük neked. A csalai bányák között talán lesz még akivel tagja a KET-nek. Nagyon kedves leveleket szeretettel ölelünk. — **Balogh**

László, kicsi barátunk, köszönjük kedves leveledet. Úgy látunk magunk előtt, mintha már gyorsan bicikliznél végig Szombathely utcáin. Igaz ez? Látnod csak, ha az embert egy öröm éri, utána jön a nyári kánikula, nem szívesen engedelmessékedől annyit ki, nem szívesen engedelmessékedől tud felbő a szomszédban való járszél, pedig otthon vár már rád a mi ajándékunk és anyuskáid azzal a nagyszerű birrel, hogy megkapod a biciklit, amire te már nagyon vágyakoztál. Ezért soha ne szabad engedetlen lenned, mert ha mindig nem is ajándékkal fogadnak, de legyen az is igaz ajándékod a szőrfogadás. — **Csudi Marika,** szívesen, mesélj magyongyűres kis írást, olyan amilyet érdekes volt megintenni! A megjelentetés egyben a legszebb elismerés is, amivel kitüntethetünk. Intézet élményeidről írhatna, azonban olyan eseményt válassz ki a történetek közül, amely nagyon érdekes és idegeneket is szórakoztat. Összintén örülünk, hogy apuszkád megfogadta veled a levelet élvezet szabadságát, hogy pedig vele vakációzok boldogan. — **Szili Magdolna,** megelözlünk és mi küldjük el pécsi nyaralásodra üdvözléimket. Úgy érdekes ám, mi tanulni, anyuskád örömeidet, hogy kedves anyuskáid hazavisz téged szülővárosodba, ahol alkalman te elmegismeri azi a házat, ahonnan te először jöttél közeink. Továbbra is szép nyaralást kívánunk neked a közönjűk, hogy szerettel gondoltál ránk. — **Bálint**

Ági, kicsi mesefőrlő. Elek bácsi nagyon meg volt elégedve a rövidtárból fogott kántárszóra eredményével. A kezdeti bizonyos mértékig, de később, te is rajószol, hogy Elek bácsi unatúsításának hasznát veszed. Fami szatroszféra kalandjaid, ügy-e, elküldöd nekünk is? Köszönjük, drágáim, az újabb meséidet! A kisliányok és kisfiúk nagyon várják ám, hogy Agának meséljen neked. Reméljük, hogy a te nagy örömed, ha itt tanulsz a fővárosban, sokszor megismerőled és ahogy most beszaladés tenniszés után a bankba gépelti, úgy fogsz hozzánk is beszaladni néha-néha, mikor erre engedély kapsz. Mi sem felejtjük el soha, mikor kedves, drága anyuskáddal meglátogattok. Főzserkésző bácsi' erősen

meg van győződve, hogy művészi tehetőséglet anyuskáddal örökölhet. Olyan értéket kapdál, amit fejleszteni kell s lélek legalkalmasabb lesz a becsi térv. A te élénk csapongó fantáziád nagyon alkalmas trükkfilmművészet elgondolására és rajzolásra a kivételre. Egy szép álom szöveggel bennem rólad. Téged szívből ölelünk és további jó nyaralást kívánunk. — **Pelsőzy Zsuzsó és Sári,** az aug. 1-i számban közölt rejtélyjutalmakat elküldöttük nektek is, édes Zsuzsókám és Sári-kám. Kedves leveleket kereszteleztek küldeményekkel, mivel a ti leveletekkel egyidőben adtuk fel címetekre a nyert ajándékokot. Szeretnék tudni, hogy megkapjátok-e? Míg értesítlek, abban reménykedem, hogy megkapjátok, mert jobb jót remélni, mint kellenem. **Arató Katalin,** az új iskolád ez kezdetén csak azt kérdjük tőled, édes kis szívem, hogy ezt az évet is kitüntetéssel fejezd be, mint a múlt évet. Mi emek sokkal jobban fogunk örülni, mint annak, hogy a tánciskolában te nyertél el a szépségverseny díját. Tudom, hogy jó érzés mindenkiben elsőnek lenni, de a szépségversenyeket mégsem szereljük sem kislénel, sem nagyoknál. A szépséget a jó lésnel nem azért adta az embernek, hogy ezzel versenyez keljen és a nem szépek fölött győzelmet arasson. Könnyci dadad, mert nem kellett érteled dolgozni, fáradni, ami pedig nem a magunk érdeme, azzal nem is illő versenyezni. Tudom, kicsi szívem, hogy nem te akartál versenyezni és kedves szüleid sem, hanem ez divatos versengés a gyermekekkel, de a mi véleményünk szerint nem helyén való a gyermekeket arra a tudatra ébreszteni, hogy egyik szebb, másik kevésbé szép és a szép azért ünnepelendőben egyformán szépnek nyafok és mindnyájan egyformán szépnek nyafok és nem szeretnéd látni, hogy egy másik kislány szemétdől könnyü perlegen azért, mert az arcokcskaja nem olyan szép, mint a tiéd! Nem az arc szépsége, hanem a lélek és a szív nemessége az igazi érték a legelső, az érdemileg és ebben az első, akit ezzel versenyez és ebben az első, a megdicsőreket, megjutalmaztak. A mi kis önvánunkat arra kérjük, hogy ne győvezzel részt semmiféle szépségversenyben, hanem a tanulásban, nemcsak érzéseiben versenyezzenek egymással. — **Kedves kis olvasóink,** az iskolai ez kezdetén legjobbkívánságainkkal ölelünk át és innádközö szívből veletek leszünk ebben az évben is. Ne felejtsetek el, hogy az iskola, a tanulás az első kötelességeitek s csak ha emelnek öleget teletek, akkor jöhet a játékok és szórakozás. A jó lésnel általa kísérje lépéseiteket. Szeretettel ölel és ösökol mindnyájatokat **Eta néni és Elek bácsi.**

Szedem a körítét

Írta: Surányi János

A kis kertünk vig öröme
Engem mért is bátorít?
Körítétán a mézes körte
Mindnen ágat elborít.
Ha az ágat el nem érem,
Allok lábujjhegyre,
Körítétet kis körtényembe
Szedegetem egyre.

Tejj meg, tejj meg, kis körtényem,
Tejj meg minél hamarább,
Csuda boldog kacsajomtól,
Csengyen eseng a tiszta lég,
Szaladok a nagyfapamhoz,
Nincs most neki dolga,
Megkérem, hogy körítémet
Kóstolja meg sorba.

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

A Magyar Uriasszonyok Lapja
haverainkhoz megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztés és Hadbőlvatal,
VI. József-u. 37. a Magyar Uri-
asszonyok Lapja szerkesztésébe

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

Kis munkatársaink írásai

Csillag, a csodaló

Ista: Alföldi Zoltán
kis munkatársunk
(Hódmezővásárhely)

Egy szép kis tó partján, priosletős, gölyva-fészkes hazán laknak Szűz Jánoska. Két gyereke volt a hazán. Miska és Juliska. A fiú izemlett éves, már élvezte az életet, a hűda szép ananyáját kistány, még alig múlt hat éves. Mindig együtt játszottak, nagyon szerették egymást.

De egyszer igen nagy szomorúság érte őket. Apjuk fél vágott az erdőben s a fa, amit kivágott, rázuhant és agyonütötte. A gyerekek árvaságra jutottak. Anyjuk annyit sírt, babaiból, hogy Deceg lett. Sokat éheztek, mert nem volt többé kenyerecske a hazán. Miska elhatározta, hogy világra megy szereznie pénzt. Ha majd sok pénzt lesz, hazajön és pénzzel megoszti anyjával és húgojával, hogy ne keljen nekik se nélkülözniük. Velle tartasznyáját, anyja volt bele hunnia velle pogácsát, fájó szívvél indult velt édesanyjával és kis húgával, aztan útnak indult. Ment, mendegélt, míg csak egy erdőhöz nem ért. Itt lepthon, mivel nagy éjszka volt, kint állt. Kibontotta tartasznyáját és megkezdte a pogácsa elfogyasztását. Hát ahogy eszegt, látja, hogy egy nagyon öreg, órszakállú bácsi közelébe fele. Miellemson feláll és köszöni: — Jó napot kívánok, öregapám! — Adjon Isten, fiam! — Köszönt vissza az öreg ember. — Hát mi járattan vagy HÉ? — Szolgálatot keressék, — felelte Miska.

94. német nyelvlecke

Figyél, hogyha firt akersz, A papírost vedd elő. A nemet *Papier*-nek monddja. Ugy-e, ez nem meglepő?

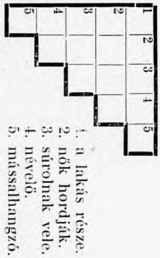
Ihatsz rája írnom! Is, *Bleisfif* neve németül. De ha szebben akersz írni. A tinfára sor kerül.

Tinta, az németül *Tinte*, Ebbe marítod tolladat. Mit a német *Feder*-nek mond. S így lesz szép a dolgozat.

1. *das Papier* (olvasd: dasz papír) a papíros;
2. *der Bleisift* (olvasd: der Bleisift) az írón;
3. *die Tinte* (olvasd: di tinta) a tinta;
4. *die Feder* (olvasd: di féder) a toll, de annyit is jelent: a rügó.

F E B J T Ö R Ö

Beküldje: *Vincze Sörtes*, kis munkatársunk (Késkemén)

Beküldje: *Friedl Maria*, kis munkatársunk (A számatok úgyi kell egymás mellé írni, hogy összegezzel bármel jobbra és felülre lefelé 15-15 taggen)

5	6	5	1
3	7	1	3
2	1	7	3
1	4	2	9

Folyó TÁR

Beküldje: *Szabolcsi Maria*, kis munkatársunk (Zalatárnok)

S
D
5.

Beküldje: *Berzhartl Hanna*, kis munkatársunk (Pécs)

S	E	G
a	e	
M	I	

Beküldje: *Alföldi Zoltán*, kis munkatársunk (Hódmezővásárhely)

Megfejtési határidő: **október 1.**
A megfejtés eredményét el **október 20-á** számunkban közöljük.
A helyesen megfejtők között az alábbi jutalmakat soroztuk ki.

J u t a l m a k

1. Cadeun Csokoládégyár (Budapest), VI., Izabella-u. 38) 1/4 kg-os bombonajándék.
2. Cadeun Csokoládégyár (Budapest), VI., Izabella-u. 38) 1/4 kg-os bombonajándék.
3. 4., 5., 6., A M. U. L. kézimunkaajándék.
- 7., 8., 9., 10. A M. U. L. képeskönyv-ajándék.

R e g j e l v é n y m e g f e j t é s

Az augusztus hó 1. számában küldött rejtvegek helyes megfejtése: 1. Bütös háromszög; Kalap; Alm. Lap. Am. P. II. Vizesés. III. Árad. IV. Kiskönség; A helyesen megfejtő kis barátaink közül sorosolt úgjan ajánlatham részvételük: 1. Hulin Jolánka, Cegléd. 2. Wrikl Imre, Szeged. 3. Homonyay Ilonka, Gyöngyös. 4. Lelöczky Laci, Budapest. 5. Borzsk Marcska, Kispes. 6. Kovács Sándor, Csánadapáca. 7. Horvá Evi, Békéscsaba. 8. Tóth Tibor, Kistószálas. 9. Vizi Annuska, Orosháza. 10. Erdélyi Erzsébet, Birtó.

A gyerekek valószínűleg víz harcot vívnak.

a labázásban, a játékból épp úgy, mint az úszásban. Es hol van olyan gyerek, aki önmagában nincs meggyőződve arról, hogy valahán b is lesz az első? Harry példánál egészen bizonyosra vette ezt. Már azért is, mert ő a legnagyobb és ráadásul fiú. Ha otthon, Londonban, versenyversélés rendeztet Olivérrel, a győztes mindig ő lett. Talán egyszer fordult elő, hogy megis Olivér vitte el a pálmát. — De a munka más oka volt, — gondolta Harry. — Aznap ugyanis sokat usztam már és fáradt voltam...

A két kislány pedig igazán nem tekintendőt elefántolt. Először azért, mert lányok, másodsor pedig azért, mert sokkal kisebbek, mint ő. ... Képtelenség, hogy megelőzzenek, — mosolygott sózániul.

Olivér is az elsőjére pályázott. Ha egyszerűen sikerült már levernie bátyját, miért ne sikerülhetne most is? ... A két kislány pedig nem számít. ... Akár úsznak, akár nem, olyan menedély! ... Csak Harryt kell megelőznom — gondolta — és akkor biztos az első díj... Képzáljatek, gyerekek, még Anikó fejében is ilyen gondolatok jartak!

Szófiaiban azonban nemesség, hogy ő csupán a két angol fiú akarta megelőzni a másodiktól, hogy ne legyen.

De Harryt és Olivért megelőzőm, — gondolta magában. — Már csak azért is, mert szégyen volna, ha angol fiúk yinnék el a pálmát a magyar lányok alól... Csak Luca nem gondolt semmit.

Azazhogy ő csak egyre gondolt, milyen gyönyörűség úszni a friss, felüdtöt há-bok között!

Az elsőség őt nem érdekelte. Azt biztosra vette, hogy Anikó nem fogja megelőzni Harryt és Olivért pedig, akik jóval idősebbek nála és ráadásul fiúk, természetesen, hogy jobban is tudnak úszni — Előbb azonban — szótlan meg Simon-gáthyé — csak egymást felid, a nagy medencében!...

Nem kellett még egy felszólítás, mind a negy gyerek bent volt már a vízben. — Milyen jól... Milyen finom! — kiáltottak a parti.

Simon-gáthyé lehevert az aranyos homokba, a nevelő úr pedig állva maradt, hogy szemmel tarthassa a gyerekeket. Szükség is volt erre, mert rövidesen olyan vízi harcok kezdtek, hogy a medencében többi többi furdósák mind őket nézte.

Luca volt a kezdeményező és ő paskolt először vizet a fiúk felé. Azok se voltak restek és visszafelletek.

— Anikó, segíts! — kiáltotta Luca és folytatta a harcot.

Most már mind a két lány verte, paskolt a vizet a másik front felé, ahol a fiúk voltak, akik szintén alapos munkát végeztek.

Az első percekben a fiúk voltak az erősebbek és egyre határozottabban a két kislányt. Már majdnem úgy volt, hogy ki is kergetik őket a partra, amikor Luca egy mészert gondolt.

Hirtelen lebakolt a víz alá.

A fiúk most még diadalmasabban közéltek, mert már csak egyedül Anikóval kellett folytatniok a vízi harcot. Anikó pedig egymaga igazán nem bírhatta a küzdelmet a két izmos angol fiúval.

Csakhogy váratlan dolog történt. Luca köcske feje hirtelen felukkant a víz alól és pedig a Harry közvételén közelé-leni. Innen, közvetlen közelből kezdte verni és paskolni a vizet a fiúk arca-ban voltak háttrón. Anikó is megadta ezt és diadalmas örömmel szatlat Luca felé, hogy segítszézere legyen.

A többi furdószerek annyira leiszett a do-lyog, hogy a két győztes kislányt megjel-jenezték és meglapostak.

A végeredmény pedig ez volt: Harry és Olivér felült győzelmet aratott Anikó és Luca. Tulajdonképpen azt kel'ene mon-dani, hogy a győzelmet Luca aratta egye-dül. Minthogy azonban Anikó is legalább kistiszében a segítségére volt, ne fosszak meg őt sem a győzelem pálmájától.

— Most már elég! — kiáltotta a partról a nevelő úr — Harry és Olivér, tessék kijánni!

— Igen. — hallatszott Simon-gáthyé hí-vása is, — tessék kijánni, mert kezdődik az úszóverseny!

A következő percben mind a négy, világ és köcske gyermek ott állott az úszógye-lőn, aki szintén felkelt a homokból. — Gyertünk a Dunához, — mondta Simon-gáthyé — Az úszóversenyt ott fogjuk megtartani!...

Vidáman átsettél az a finom homokban lépészet, azon a kis alunjárón, ami kive-tet a Dunához. (Folyt. köv.)

Miska! Olyan gyönyörű iszláló volt, hogy a király is elaknhatott volna benne. Hát még a lovak! Egy ragyogót a szörök, mintha szamaronyból lenne. Hamarosan meg is barátkozott velük Miska. Etele, liatta és mindennap ragyogóra kelte őket és ilyenkor a paripák barátságoson nyerteltek feléje.

Történt egyszer, hogy így szólt a gazd: — No Miska! Iam, látod-e ezt a szép kau-cát? — és rámutatott egy remek pár lo-vacszkára. — Ennek holnapra kell csikójá-lese. De ezt a kis csikót úgy gondozd ám, hogy még a többimél is külföld paripa-vállék boldo...

A csikó csak... ugyancsak esztadifra olyan girhes, nyomorék és vak volt, hogy ilyen csúnya csikót még Miska se látott.

Még míg pilymulattól jött a gazda csikó-nezni. Hát csak elszornyed, mikor me-látja a sok szép paripa közti a girhes csikót. Menten olyan akarta útni. Miska megcsapulta, addig rimankolt a gazd-nak, míg az még nem kegyelmezett a gyomromre álltaknak.

— Hát jól van! — mondta megesen. — Nem bánom a csikót, hanem nekem aján-lókozom. De most már passzujátok a szellem elől, hogy még a bíreketek se hazsajn!

Erre Miska nagy szomorúan vette la-risziáját és csikójával együtt útnak in-dult. Ment, mezedélt, míg csak egy er-dőhöz ért. Eráradt és ehes is volt ő is, a csikója is. Elvettét a tarisznyából a kenyéret, meg a szalonmát, a csikót meg ledönti hágyra. Mikor jóllakott, a csikót egy áthoz költötte, ő pedig a fűben el-aludt.

Régel, mikor felkelt, nem akart hinnj szemének. Azt hitte, áhmodik. Csakőja el-tunt, helyéteke egy gyönyörű aranyozót paripa állt a fahoz köve. Ráögton hozzá akart sietni, de meghöhlött a loba vala-miben. Megnézte, mi lehet az? Hát egy ragyogó lényes kard!

— Ez kell a magyarnak! — kiáltotta és azonnal fel is kötötte.

Aztán szabad a paripához. Ahogy oda-ért, látta, hogy a ló homlokán egy csillag van. Ezért Csillagnak nevezte el. Felült a hátára és, úgy lovacskám, gyi te Csil-lag, belovagolt az erdőbe.

Még jóformán az erdő közepére, sem ér-tek, mikor várat feléjük egy szárnycég. Hő fője volt és csak úgy sítoggett a szá-jából a füst, a tűz, meg a láng. Otás fűkával akkoraték, csapott, hogy a fák körülötte mind kiilttek.

Miskának helyén volt az esze. Nem jedit meg. Kirántotta a kardját és olyan vag-daboztatott, amint, hogy csak úgy polyog-tak a szárnyatek.

— No, ez jó munka volt, — lüvegte Mis-ka, mikor előtte feküdt a döglött sar-keny.

Megsimogatta paripáját. Folyt a verejétek a Csillagról is. Egy kicsit pihentek, aztán folytatniuk útjukat. Nemsokára egy széles folyóhoz értek. Miska gondolkozott, mi-képpen keljen át a folyón. Mely volt ahhoz, hogy Csillagát átgázoljon, híd meg nem is látszott. Ahogy így lépreng, meglát egy nagy halat.

— Ejnye! Ha ez a hal átívne minket a hátán, — gondolta Miska.

A hal orban a pillanában a part felé lépett. Miska loyával ráugrottat. A hal ijedteben megrfordult és a túlsó partra uszott. Itt kényelmesen leszállt a fo-lyóba mentek. Egy főtörán lovaglás ut-tyg városba értek. Közöben Miska arról gondolkozott, ne adjá-e el a Csillagot? Hiszen egy ilyen szed lördt sokat adnak s akkor nem kell tovább járnia a világól, hazanachel edesanyájához és kis háához, úgyis nagyon vágyott utának. Mikor a városba ért, egy vendéglőben szállt meg. Val, megrdezte:

— Nem eladó-e ez a gyönyörű állat?

Miska aranyt is megadok érte. Csillagot. De ezsebe jutott annyja, kis bírga és megrázották a vásárt. Hűsz nemny poegyi kapott lovárért és azonkívül éjjelt szállásól.

Ittel, mikor venni Miska a tarisznyá-ját, hát nem bírja. Belezte és uramlia, mit lát? Színig tele van arannyal. De megrült neki! A vendéglőnek vissza-fizette a lava árát és az éjjelt szállást megrkoszóve, felült a Csillag hátára és nagy boldogan indult hazafelé.

A vendéglősenek azonban gyanús volt, hogy a fiatal anyvi temérek aranypénz-látott; szólt a rendőröknek, akik Miskát utóférték és vallani kezelték, hogy bol-velet azt a sok kinehet. Miska őszint elmondta, hogy a tarisznyájában talála, de ha anyvütek, sem tudja megmondani, hogyan került bele. A rendőrök nem bí-tek el neki. Börtönbe csukták és csak Miská kenyered, meg vizet adott neki.

Miska sokat sirt és bízott a süét börtön-ben, amíg egyszer csak észre uen vette, hogy egy kis fehér egérke szaladgatól kö-rülötte. Tenyéhé vette, megsimogatta és szatuz kenyereből, hár neki sem sok volt, megetette. A kis egér hullából olyan ug-randoztat, buktenezeszt csinált, hogy Miska nagy szomorúságban is jól neve-lett rojta és a kis bohót megrakotta.

Ebhen a pillanában azonban a kis egér csodaszép tünderré változott és aranyos bodjazel a börtön falát megróvinte, ajföt nyitott és Miska ismét szabad volt!

Meg akarta kiszőni a tündér fogságát, de elültint és hercevelde ismerős nyulás-bólalársolt. A Csiling várjantolt, feljeb-Hátdra pallani és Iova Vite-ville, míg Ify nagy varoldna nem ettek.

— Eljön a király! Eljön az új királyunk! Miska nem tudta máre véln a dolgot. Lerohan. Amint a tiltkosztobába ért, megértelt mindent. Fején korona volt. Csak most emlékezett vissza, hogy mikor a sas most megéltével vissza, hogy korona volt a csoportban, s mikor kiment már nem volt mála.

Röviden aranyos himnóba fogottolt és any-ját meg kis hűgét elhözba magához. Mire hazatért, elültnt Csiling. Csak egy levelet levetelt. A levélben ez állt:

Kedves Gazdám!
Ne csodid, hogy eliltintem, hisz nem voltam igazt ló. Tündér voltam és csak pró-báta kerülték tenni. Én voltam az egyetlen és mála boldog.

Ezért megindamantálak. Urakdók boldog-sen és új boldog!

Es Miskék má napig is boldogban éltek, ha meg nem haltek...

A Simongáthy-kislányok nagyvakációja

Regény · Kispajtásainak írta: Elek Bácsi

A strandudvarban.

A pompás uszóna és fegyhalozás után úfpa stábn kezdtek a szüneten. Hátra borítottak fölöttük his árnyékolót a hatalmas lombkoronájú fák, a gyermekek mégis meg éreztek, hogy relettört melegük van. Szó amí szó, volt is abban valami kevés igazság: Augusztus hónapban keny-keg nagy melegeket szoktak lenni. De hogy a hőség egyenesen túrltelten lett volna, az ellen tiltakozom, kispajtásaim. Közöl-mösen ill a szüneten, a dalszónáit fák alatt. Csak hogy egészen másvfí volt szó! Amikó és Luca, meg a két angol mábás azért panaszkodott állandón a reletetés melegé márt, meri a strandudvár köz-elében jítetek, abnorman kihaltalszólt a fir-dozók vódná lárjánka.

Harry mondta ki elsőnek:

— Iyem melegeit má még nem éreztam!

Luca azonnal segítségére sietett:

— A válsázt azonban Olivér ndta meg:

— Ejnye, Simongáthy ne! — kihálokta a fiak.

Simongáth, amikor megbeszélte a nevét úrral, postt utazás programját, már akkor szóba került a szünet strandu-dvarrá való futdás. Hozták is megalkott turto-rúnikát, amikor persze a gyermekek nem tudták. Természetes, hogy a postt szorzokozásoknak ez a pontja az idétől függött. A mosniat idővel jobbat elke-vezeli sem lehetett. Simongáthyne tehát már meg is akarta kérdezni a gyerekek-től, hogy nem volna-e kedvük - egy kis strandutazásra?

Ezért vette jó nevem, hogy valamennyien a túrkelletlen hőség ellen panaszkozhatn-ami állt azonban egészen mást kell ér-telni.

— Mit szólnátok ahhoz, — kérdezte, — ha egy jó túrindomák?

Azt az életlen szavakat és úgrándozást ami erre kovelezzet, le sem tudom írni nek-ték. Kapálgattam, csak az indítán történik, vagy Afrika beemzaboltoit szoktak ilyen lármás látványosságot rendezni, ha a le-gyzőtt életiséget ugatják körül.

Luca és Amikó az anyjuk nyakába ugrot-tak és úgy kihálokta:

— Jaj, de jó lesz!

A fiúk pedig a sapkáikat hajlítgálták a ma-gasán és csegtetít a hangjuk:

— Ejnye Simongáthy ne!

— Eljön a fúrdás!...

Az ózveggy boldogban mosolygott, mert el-kezdéni se tudta, hogy ez a kipejtentése ilyen örömet fog okozni.

Boldogh Dánes is mosolygott, mert látta, hogy az ő két nebulója majd ottlona. Lan-dokban anyji szerepet fog mészéni apjuk-nak, aminek elmondása hosszú homapo-kg fog tartani.

Simongáthyne így szólt:

— Harry és Olivér, ti a nevelő úrral mentek. Luca és Amikó, ti pedig ve-lém jössztek!... Aztán találokam a nagy medencévet!

Újabb harsogó kiáltás volt erre a felelet.

Luca azonban ennnyvel nem érte be, ha-nem tórtelmentlenül ríndáigálla már édes-anyját a beigatit felé.

Ezegyszer kitvéletesen Lucának volt igazai! Mert ha csak egyetlen percet kéntek, ak-kor fúcs a strandudvarra!... Amint a-ber jött ki ugyanis ezen a napon és olya-hatalmas tömeg lepte el a strandudvart, hogy éppem ok voltak az utolsók, akiket még beérdelet.

Az utának kovelekzők azonban már keny-telenek voltak legő orrál belenyugodni, hogy a fúrdás gyönyörűségétől elestek, mert a rengeteg ember mátt több jésgyet már nem adtak ki és lezárták a strand-fúrdó penzártát.

*
 Simongáthyne ismerte a saját gyermekeit és tudta, hogy kitínoen érik az úszást.

Mindkét négy hegyében todot ásani Luca, aki miníg első hely, ha versenyre kell uveretel. De meg a két magyobútt: Zsuzsika és Etykét is meg tudta előzóni. Ha az életben olya volt Luca, mint a hi-gány, a zoben olya volt, mint a hal. Ra-dászai olya hal, amelyik villámgyorsan szót a hullámokat.

A két angol fiú is jó úszó volt. Ezt már akkor megtudta az ózveggy, amikor a ne-velő úrral megbeszélte a postt utazás pro-gramját.

Most tehát, amikor fúrdórában állózve, valamennyien összejöttük a nagy me-dence mellett, Simongáthyne így szólt:

— Úszóversenyt fogunk rendezni!...

Ha szavak szentit valszorozniunk erre, újabb eljenzés és úgrándozás kovelezzet valna. De itt a rengeteg ember között és fúrdórámban mégsem tartóltok ezt illet-dök. Csak a szemük mosolygott hal-las Simongáthyra.

— Nos, ki akar résztvenni a versenyben? kérdezte az ózveggy.

A négy gyerek egyszerre kihálokta:

— Én!... Én!... Én!... Én!... Én!...

— Szóval, valamennyien... Ide hegyje-tek tehát!... Az első díj négy sittemeny!... A második díj három!... A harmadik kettő!... A negyedik pedig egy sitte-meny!

De erre már mégis csak kiáltozni kezdtek a gyerekek!

— Eljani!

— Nem, — szólt hirtelen Simongáthyne — úgy nem jó!... Az első díj: négy sit-temeny!... A második, három! és ne-gyedik díj egyenként három-három sitte-meny!...

Simongáthyne ugantis arra gondoltt, hogy a versenyben nem lehet mindenkét első. Van, aki második, söt olyan is, aki utolsó lesz. Há! márt okozom szomorúságot az utolsóknak azall, hogy amint non is te-het, azt még kevesebb sittemenyvel is megpihent!

Jó, aki első, az megérdemli a négy sit-temenyt. De a többi gyereket sem szabad sittemeny megkoroztam.

Elárulom nektek, kispajtásaim, hogy a gyermekek a kizártól tiltakozni eppen a jít-líbanam nem is igen tördöltek. Egyetlen dológ érdeltelle öket csupan és pedig az, hogy úszóversenyben fogtak résztvenni. Ez már önmagában is olya boldogság volt, amí non is remélték.

Természetes, — és ezt is elárulom nek-tetek, kispajtásaim — mindnyék gyerme-k meg volt győződve, hogy a verseny győ-zése 6 lesz. De hát nezedek a saját szí-velek belségjébe: fi non ugyannyi gondol-kozunk? Hol van olya gyermek, akár fiú, akár leány, aki non végyik az elsőség pálmáját? Az iskolában epp úgy, mint

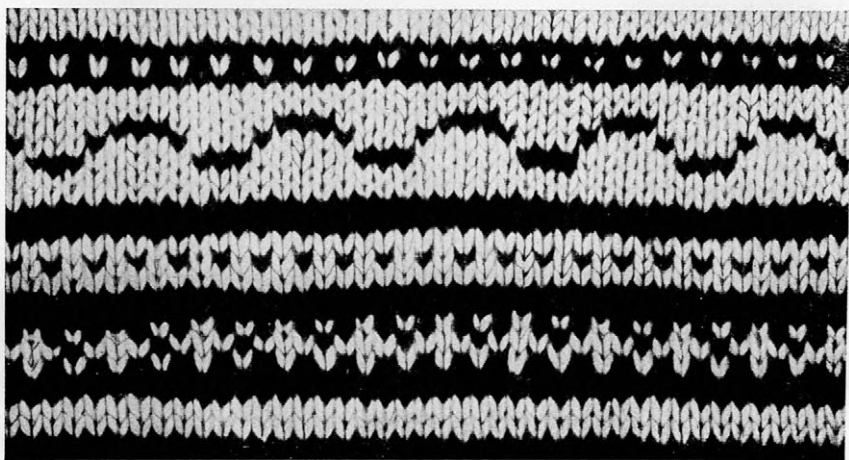
KÉZIMUNKA MINTÁK

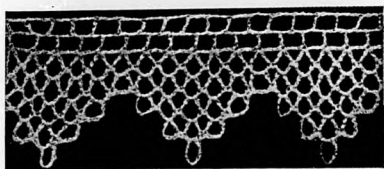
Kötött blúz

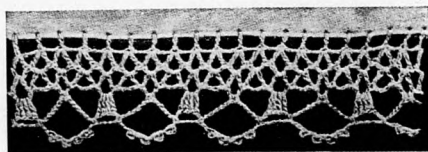
Wieg Testvérek: Szőnyegminta

A fenti kötött blúz világos, mintázott részének leolvasható kötési rajza. A világhírű Futár-vedjegyű fonállal készíthető

Csipke minta

Csipke minta

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

